

Giới thiệu Tổng Giám Đốc Cung Chiu Vợ Yêu

Người đàn ông vút cô đến trên giường lớn, ánh mắt lạnh lẽo đâm thủng linh hồn của cô, anh lấn người đè xuống, trong thoáng chốc đâm qua thân thể cô, tà nịnh cười lạnh, "Tôi sẽ nhốt hết từng cây gai nhọn trên người em, để cho em biết cái gì là địa ngục!" Anh là Tổng Giám đốc lãnh khốc của Tập Đoàn Xuyên Quốc Gia, còn là ông vua thống trị giao dịch trong thế giới ngầm, cô là ngôi sao mới trong giới cảnh sát, đối với chính nghĩa vô cùng cuồng nhiệt. Một lần chạm vào nhau ngoài ý muốn, anh nhất định liều chết triển miên với cô, anh có thể áo mũ chính tề nói yêu cô, càng thêm có thể không bằng cảm thú đoạt lấy cô, cô kháng cự, lại được anh hung hăng đáp lại đến cùng. Anh có thể cung chiều cô lên tận trời cũng có thể giẫm nát ngồng nghênh của cô, anh dùng thực tế nói cho cô biết, trên thế giới này chỉ cần anh muốn là có thể thao túng ở trong tay của anh ! Cô nói: Sớm muộn cũng có một ngày, tôi sẽ tự tay bắt anh vào tù! Anh nói: Tôi chờ em . .

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chiu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Không Duyên Không Gặp Nhau

Đêm tối như mực, trên bầu trời khắp nơi hiện đầy mây đen che kín, bầu trời không có chút ánh sáng, trong không khí tràn ngập ẩm ướt nhộp nhúa làm cho người ta có chút khó chịu.

Tại một trong kho hàng bỏ hoang, hai nhóm người đứng thẳng, người cầm đầu hai phe khẽ ra hiệu một cái, mỗi người xách cặp đứng phía sau lưng tiến lên trước hai bước, sau đó mở cặp tấp ra, một bên trong rương đều là tiền bày chỉnh tề, mà đối thành một bên kia, trong rương để hàng trắng.

Người hai bên lập tức kiểm hàng trước, sau đó đầu ý ra hiệu cho người bên mình.

"Hợp tác vui vẻ!" Người hai bên không nói lời thừa tự đi về hướng của mình.

"Tất cả không được nhúc nhích!"

Đột nhiên, trong góc truyền đến một tiếng quát to, nhất thời, hiện trường rơi vào hỗn loạn, cảnh sát đột nhiên xuất hiện và người hai bên chạy trốn tứ phía trong nháy mắt đang ở trong kho hàng diễn ra cuộc quyết đấu, tiếng súng liên tiếp truyền đến, ánh sáng tia lửa trong đêm tối cực kỳ chói mắt.

"Cảnh sát ở đâu ra." Cầm trong tay va li tiền tên đàn em nhìn người đàn ông bên cạnh hoàn toàn không nóng nảy, "Anh Thiên, làm thế nào?"

Người đàn ông liếc nhìn đàn em, mượn từ ánh sáng đạn lóe ra tính toán có bao nhiêu người, một lát sau, nói: "Cậu và bọn Tiểu Lục vẫn theo kế hoạch đi từ phía sau, tôi dẫn bọn họ ra!"

"Nhưng."

"Nhưng mà cái gì? Chẳng lẽ cậu đi dẫn?" Người đàn ông tròn mắt nhìn tên đàn em một cái, sau đó ý bảo bọn họ rời đi, mình mượn bóng tối lạng lẹ di chuyển về phía cửa chính nhà kho.

Động tác của người đàn ông rất thành thạo, hoàn toàn không dây dưa, thân hình xuyên qua trong bóng tối, ngay lúc sắp tới cửa vẫn bị cảnh sát phát hiện.

"Đứng lại!" Từ sau lưng truyền đến âm thanh của một nữ cảnh sát.

Khóe miệng người đàn ông cười lạnh một tiếng, mượn địa hình quen thuộc chuyên chọn nơi bóng tối nhanh chóng chạy trốn.

Trong đêm đen, bóng dáng một trước một sau xuyên qua trong ngõ hẻm, động tác của người đàn ông phía trước cực kỳ linh hoạt, vừa chạy, vừa cảm thứ gì bên cạnh có thể lợi dụng ném về phía sau.

Vốn trong ngõ hẻm yên tĩnh, bởi vì động tác của anh ta thỉnh thoảng truyền đến "Phanh, loảng xoảng." âm thanh vật phẩm bị đập vỡ càng làm cho con mèo hoang hoảng sợ chạy tán loạn bốn phía, âm thanh của con mèo hoảng sợ kêu "Meo meo meo meo" làm cho người ta nghe vô cùng phiền não.

"Shit!" Người đàn ông chửi thề một tiếng, vừa chạy vừa lăm bầm, "Mẹ nó, đã đuổi theo lâu như vậy, còn muốn đuổi theo?"

"Đứng lại, chạy nữa tôi sẽ nổ súng." Sau lưng nữ cảnh sát mặc thường phục vừa đuổi theo vừa tránh né vật thể không rõ ở phía trước bay tới, vừa kêu lên, cặp chân kia hoàn toàn không vì đuổi theo một thời gian dài mà mệt mỏi.

"Mẹ kiếp!" Người đàn ông lại chửi thề một tiếng, đoán chắc cô không dám nổ súng, thân hình vẫn xuyên qua trong ngõ hẻm, bộ dáng kia quả thực đối với địa hình chung quanh đây cực kỳ quen thuộc, cho dù dưới tình huống không có bất kỳ ánh sáng nào, anh ta vẫn chạy cực nhanh.

Nữ cảnh sát mặc thường phục vẫn kiên trì đuổi theo, càng đuổi càng có gì không đúng, cô chắc chắn người đàn ông kia dẫn tới nội thành, mà cái đầu hẻm trước mặt chính là một con đường giải trí phồn hoa nhất của thành phố A vào ban đêm.

Mộ Thiên Thanh nhú lông mày, sợ làm cho rối loạn, cô thu súng vào trước, nhưng bước chân vẫn không ngừng đuổi theo bóng dáng trước mặt.

"Két"

Tiếng thắng xe chói tai truyền đến, Mộ Thiên Thanh phản ứng cực nhanh, thân thể gần như lướt qua chiếc xe kia xoay tròn một vòng, ổn định thân thể. . . .

Tài xế xe vội vàng xuống xe, không nói hai lời tiến lên nhìn Mộ Thiên Thanh có bị thương chỗ nào hay không, "Tiểu thư, cô không sao chứ, có bị thương chỗ nào hay không?"

"Tôi không sao!" Mộ Thiên Thanh quăng xuống một câu nói, định tiếp đuổi theo nhưng lại bị tài xế kéo lại.

Tài xế giống như rất lo lắng cho tình trạng của Mộ Thiên Thanh, gương mặt áy náy, "Thật xin lỗi, thật xin lỗi. Có muốn đưa cô đi bệnh viện kiểm tra một chút hay không?"

Trong lòng Mộ Thiên Thanh âm thầm gấp gáp, ánh mắt quét qua chung quanh, khắp nơi đều là người sinh hoạt về đêm, người người nhốn nháo, nhưng nào còn bóng dáng của người kia?

Mặc dù trong lòng tức giận nhưng cũng không nổi giận với người ta, nói thế nào tất cả đều do mình đột nhiên từ ngõ hẻm trong xông ra, không trách được người ta, "Chuyện này, tôi thật sự không có việc gì, chắc do tôi không để ý."

Tài xế lại nói xin lỗi mấy câu mới lên xe, nhưng trong lúc mở cửa, ánh mắt lơ đãng liếc nhìn Mộ Thiên Thanh.

"Đến đầu đường trước mặt đón A Thiên!" Tài xế mới vừa ngồi vững vàng, phía sau xe truyền đến một âm thanh trầm thấp đầy từ tính, tao nhã giống như tiếng đàn vi-ô-lông.

"Dạ!" Tài xế lên tiếng trả lời, xuyên qua kính chiếu hậu liếc nhìn người đàn ông lạnh lùng hờ hững đang ngồi ở phía sau xe, ngay sau đó di chuyển tầm mắt, khởi động xe rời đi.

Người đàn ông ngồi sau xe khẽ quay đầu đi, xuyên qua cửa sổ xe nhìn Mộ Thiên Thanh đứng ở ven đường còn cố gắng tìm kiếm mục tiêu, con người thâm thúy khẽ hít lại, che giấu đáy mắt giống như đại dương mênh mông, đôi môi lạnh nhạt khẽ vẽ lên một đường cong lạnh lùng, anh di chuyển tầm mắt, trên gương mặt giống như điêu khắc lộ ra lạnh lùng từ chối người ngàn dặm.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cũng Chịu Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Gặp Thoáng Qua

Mộ Thiên Thanh thờ hồn hên, ánh mắt quét nhìn xung quanh như dò xét nhưng căn bản không có chút phương hướng, hướng chỉ, chỗ mới vừa đuổi thắng tới cũng rất tối, ngoại trừ biết đó là một người đàn ông, còn lại không biết gì cả, coi như giờ phút này anh ta bình tĩnh đứng ở trước mặt mình, sợ rằng cũng không nhận ra.

Mộ Thiên Thanh âm thầm chửi rủa, có chút hậm hực bấm điện thoại gọi người cùng tổ, "Hà Tuấn, tình huống bên kia thế nào?"

"***, ngoại trừ bắt được mấy người phía dưới, những người còn lại và hàng cũng không bắt được!" Trong điện thoại, truyền đến âm thanh nóng nảy của Hà Tuấn.

Mộ Thiên Thanh nhú lông mày, "Lại không bắt được?"

"Đúng vậy!" Hà Tuấn có chút ảo não lắm bầm, "Lần này đã sớm lấy được tin tức, cũng bố trí hết sức kín đáo, rốt cuộc lại để cho hai bên chạy thoát, chỉ cần giao dịch có liên quan đến Dạ Ứng, không có lần nào có thể bắt được, đây cũng quá kì lạ..."

Mộ Thiên Thanh cũng cảm thấy rất kì lạ, nhưng không có bắt được người nói gì đều vô dụng, "Bây giờ các người đang ở đâu?"

"Mới vừa dọn dẹp xong hiện trường, chuẩn bị trở về cục cảnh sát!" Hà Tuấn hỏi ngược lại: "Aiz, Thiên Thanh, cô thế nào?"

"Tôi đuổi theo tới một con đường lớn phồn hoa cũng mất dấu!" Mộ Thiên Thanh tức giận nói một câu, không đợi đối phương trả lời đã nói tiếp: "Tôi về cục cảnh sát trước đây!"

Cúp điện thoại, Mộ Thiên Thanh có chút không cam lòng nhìn quanh bốn phía một vòng, sau đó nhe răng chu miệng chửi thầm một tiếng, đi khỏi con phố giải trí phồn hoa.

Đầu phố, một chiếc xe Mercedes Benz sang trọng đậu ở chỗ đó, trên con đường lớn phồn hoa đót tiền như vậy cũng không quá chói mắt, Mộ Thiên Thanh đi qua bên cạnh xe, bước chân có chút mệt mỏi, đuổi theo người kia chạy mười mấy cây số, lúc đầu không biết mệt mỏi, vào lúc này thần kinh căng thẳng đã buông lỏng, chân nặng nề giống như đúc bằng chì.

"Mẹ nó, nữ cảnh sát này vẫn đuổi theo tôi từ kho hàng đến nơi này, không thể không khen một tiếng, thể lực thật tốt!" Hình Thiên ngồi ở vị trí kế bên tài xế, nhìn Mộ Thiên Thanh đi qua, tấm tắc nói xong cũng không biết là bắt đắc dĩ hay thật sự bội phục, anh ta xoay người nhìn về phía người đàn ông ở phía sau, cười đùa một tiếng, "Lão đại, anh tới rất kịp lúc!"

Ánh mắt Lãnh Tinh Hàn khẽ gợn lên, con người đen xuyên qua cửa sổ xe liếc nhìn bóng lưng Mộ Thiên Thanh rồi đi, ngay sau đó lãnh đạm nhìn về phía Hình Thiên, môi mỏng khẽ mở: "Còn có hơi sức khua môi múa mép, xem ra tôi không cần chờ cậu!"

Hình thiên vừa nghe, bĩu môi, sau đó bộ dạng mệt mỏi ngồi phịch ở trên ghế, "Lão đại, nếu vào lúc này anh đạp tôi xuống xe, tôi không bị nữ cảnh sát kia bối ra là không thể."

Dáng dấp của Hình Thiên nhìn rất nhã nhặn phong độ, một chút cũng không giống là người có thể chạy mười mấy cây số, lúc này giả bộ làm cho người ta cảm thấy trên người của anh ta không lộ ra chút sơ hở.

Lãnh Tinh Hàn không để ý tới Hình Thiên, sau khi trực tiếp căn dặn "Đi MG" thì rơi vào yên lặng.

Hình Thiên ngồi thẳng người, biết Lãnh Tinh Hàn không muốn nói thêm cũng không nói tiếng nào.

Xe khởi động, xẹt qua bên người Mộ Thiên Thanh, Lãnh Tinh Hàn khẽ nhìn về phía ngoài xe, ánh mắt lãnh đạm theo xe di chuyển, ném Mộ Thiên Thanh ra khỏi tầm mắt...

Hôm nay trước khi giao dịch đã sắp xếp đầy đủ nhưng vẫn bị cảnh sát cắt ngang?

Con người của Lãnh Tinh Hàn khẽ nheo lại, che giấu hai vệt sáng lạnh lẽo trong đáy mắt, "Tra xem hôm nay cảnh sát đi nằm vùng thuộc phân cục nào."

"Ừm!" Hình Thiên lên tiếng trả lời, nhân tiện nhỏ giọng thì thầm, "Không nói tôi cũng phả tra, cho đến nay vẫn chưa có người nào có thể đuổi theo Hình Thiên tôi chạy xa như vậy, mẹ kiếp!"

Nghe Hình Thiên chửi rủa, Lãnh Tinh Hàn khẽ nhướng mày, tầm mắt của anh khẽ nâng lên nhìn về phía kính chiếu hậu, trong kính chiếu hậu, bóng dáng của Mộ Thiên Thanh bị ném càng lúc càng xa, cho đến khi biến mất ở trong đám người...

Thu hồi ánh mắt, ngón tay thon dài của Lãnh Tinh Hàn đặt trên đùi nhẹ nhàng gõ, con người dần dần trở nên thâm thúy, giống như trong nháy mắt có thể thu hết bóng tối quanh mình, khiến cho mọi người bị hút vào...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chiu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Bị Đá

Bóng đêm tối tăm, khi Mộ Thiên Thanh sửa sang xong hồ sơ báo cáo nhiệm vụ tối hôm nay đã qua mười một giờ đêm, cô mệt mỏi duỗi lưng một cái, sau khi lên tiếng chào hỏi người trực ban liền rời khỏi cục cảnh sát Khu Nam, chờ đến lúc trở lại phòng thuê kim đồng hồ chỉ qua mười hai giờ, vừa đứng nửa đêm

Mộ Thiên Thanh lấy chìa khóa ra mở cửa phòng, mới vừa mở cửa ra, liền bị khăn giấy bay đầy đất và tiếng khóc bén nhọn làm sợ hết hồn, cô đóng cửa lại, nhìn cô gái ngồi dưới đất, không ngừng khóc, không ngừng lau ném giấy, nhủ mày, "Tiểu Nhiên, cô đang. . . . hát tuồng sao?"

Cả người Thẩm Duyệt Nhiên co ro lại, nhìn thấy Mộ Thiên Thanh, khóc rống lên, sau đó thút thít lên án, "Thiên Thanh, tên khốn Vương Chí Huy kia, anh ta đá tôi!"

Mộ Thiên Thanh sững sốt một chút, sau đó, vốn tối hôm nay hành động thất bại bắt đầu "phùng phùng" chồng chất lửa giận, "Cô chắc chắn chứ?"

Thẩm Duyệt Nhiên yên lặng rơi lệ, nghẹn ngào nói: "Tôi tận mắt nhìn thấy anh ta ôm một cô gái cười cười nói nói đi vào MG. . . ."

Mộ Thiên Thanh vừa nghe, ngay lập tức ánh mắt trở nên lạnh lẽo, đôi này của cô không quan tâm ai, chỉ quan tâm có một người, chính là Thẩm Duyệt Nhiên, cuộc đời của cô có thể nói vì Thẩm Duyệt Nhiên mới có thể bắt đầu sống lại lần nữa, ai cũng không thể khi dễ cô ấy, nhất là tên Vương Chí Huy từng ở trước mặt cô thề son sắt nói muốn yêu Tiểu Nhiên cả đời.

"Có lẽ, anh ta thật sự đang làm việc?" Mộ Thiên Thanh giữ một tia lý trí cuối cùng, dù sao xã hội bây giờ, nhất là trong giới kinh doanh, gặp dịp thì chơi không thể tránh khỏi.

Gương mặt Thẩm Duyệt Nhiên thê lương, cả buổi mới khóc nói: "Tôi gọi điện thoại cho anh ta, anh ta Chê tôi phiền, sau đó. Nói muốn chia tay."

Tay của Mộ Thiên Thanh đột nhiên nắm lại, nhấn nhay, cuối cùng không nhịn được, xoay người đi tới cửa.

"Thiên Thanh, cô đi làm gì?"

Mộ Thiên Thanh không trả lời, đi thẳng ra cửa, sau đó đón xe đi về phía MG.

Câu lạc bộ MG là nơi đốt tiền nổi tiếng Thành phố A, ra vào nơi này, không phải thương nhân nổi tiếng thì là chính khách, mà phụ nữ tới nơi này phát triển tình một đêm hoặc là câu cá vàng, cũng đã thành chuyện bình thường.

Một cô gái đứng ở cửa MG, ăn mặc cực kỳ nóng bỏng, áo chiffon, mini skirt bao lấy cái mông chặt chẽ, nơi mắt cá chân mang giày cao gót bảy phân, vóc người lộ ra vô cùng hoàn mỹ không có chút thịt dư.

Mộ Thiên Thanh kéo váy ngắn trên người, quần áo trên người là mới vừa mua trên đường tới nơi này, muốn vào chỗ này, không bỏ ra một chút vốn là không vào được, người dựa vào trang phục tuyệt đối là chân lý.

Đây là lần đầu tiên Mộ Thiên Thanh vào MG, đại sảnh xanh vàng rực rỡ, mỗi một chỗ cũng thiết kế rất cầu kỳ, làm một chỗ ăn chơi lại lộ ra không khí thanh nhã, giống như ở chỗ này cô có thể cảm nhận sự kết hợp mâu thuẫn Thiên đường và địa ngục.

Theo lời đồn, ông chủ của nơi này hết sức thần bí, không có người thấy nhưng lại có người chống đỡ mạnh mẽ, về phần có thật như vậy hay không, từ cục cảnh sát chưa từng nhận thông báo kiểm tra nơi này là có thể nhìn ra được.

"Hừ!" Xi khê một tiếng, Mộ Thiên Thanh có chút khinh thường đối với nơi ăn chơi sa đọa này, cô đi chuyển tầm mắt, phát hiện ở trong MG lớn như vậy muốn tìm người cũng không dễ dàng, nếu như gõ cửa từng gian, khẳng định chưa có tìm được người liền bị người ta đuổi ra ngoài.

Nhưng Trên thế giới lại có loại chuyện gọi là "Trùng hợp ngẫu nhiên", cái này còn chưa tính, Mộ Thiên Thanh mới vừa đi chuyển tới lầu hai, đã nhìn thấy Vương Chí Huy từ toilet trong ra ngoài đi vào một gian phòng.

Mộ Thiên Thanh đi tới nhìn vào gian phòng kia, sắc mặt tối tăm đáng sợ, ánh mắt cô hơi rét lạnh, đột nhiên mở cửa phòng, nhất thời, ánh mắt của mọi người bên trong cũng bắn tới cô.

Ánh mắt của Hình Thiên ẩn dưới khung kính mát nhìn lên nhìn xuống đánh giá Mộ Thiên Thanh một vòng, nhìn cô mặc trang phục chộc giân, âm thầm nhếch miệng oán thầm sẽ không bị cô nhìn chằm chằm chứ? Nhưng Mặc đồ này. Rất đẹp mắt!

Nghĩ tới, không khỏi nhìn về phía Lãnh Tĩnh Hàn đang ngồi một bên, chỉ thấy ngón tay thon dài của anh tùy ý nắm ly cao cổ, hơi lắc nhẹ, chất lỏng màu đỏ theo động tác tay anh ở trong ly xoay tròn, ánh mắt của anh chỉ nhẹ nhàng nâng lên, khóe miệng chứa đựng nụ cười tà nịnh như có như không, con người giống như hàng động đen ngòm dần dần trở nên tĩnh mịch.

"Thiên Thanh?" Vương Chí Huy phản ứng trước tiên, kêu một tiếng, vốn một bên tay đang ôm cô gái giống như bị chạm điện rụt trở về.

Mộ Thiên Thanh hoàn toàn không nhìn thấy ánh mắt của mọi người, đi tới trước mặt Vương Chí Huy, đè nén kích động trong lòng nghĩ muốn vung một cái tát nhưng mặt không tỏ vẻ gì, liếc nhìn cô gái xinh đẹp ở một bên, lạnh lùng nói: "Vương Chí Huy, cho anh hai lựa chọn, một là đi theo tôi; hai."

Dừng một chút, tay đột nhiên nắm lại, "Bị tôi đánh ngã!"

Tất cả mọi người bên trong phòng đều kinh ngạc, duy chỉ có gương mặt Lãnh Tĩnh Hàn vẫn lạnh nhạt, chỉ là chỗ sâu đáy mắt có nụ cười không dễ dàng phát giác

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chịu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Cô Gái Này Rất Thú Vị

Ánh mắt Lãnh Tĩnh Hàn nhàn nhạt rơi vào trên người Mộ Thiên Thanh, áo chiffon màu hồng nhạt hơi mỏng, dưới ánh đèn sáng rọi, bộ ngực đầy đặn rất tròn như ẩn như hiện, lộ ra sức hấp dẫn đặc biệt của phụ nữ.... Một cái váy ngắn bó sát người khoảng chừng dưới bắp đùi một chút, chân trắng nõn liếc mắt nhìn qua hết sức căng cứng, đoán chừng là bởi vì làm cảnh sát thường thường rèn luyện hình thành, nhưng bắp thịt như vậy lại không làm cho người ta cảm thấy khó coi.

Nhanh chóng quét nhìn cũng chỉ vài giây, con người thâm thúy của Lãnh Tĩnh Hàn chứa đựng ý cười, cô gái này rất thú vị, ít nhất.... Còn biết, tới nơi này cần ăn mặc như vậy!

Chỉ là....Trang phục như vậy, không quá thích hợp đánh ngã người!

Lãnh Tinh Hàn nghĩ như vậy.

"Cô là ai?" Cô gái xinh đẹp gương mặt lạnh lùng ở bên cạnh Vương Chí Huy có lẽ cô cũng chú ý đến thân phận của mình, mặc dù trên mặt có chút không nhận được nhưng cũng không có tức giận mở miệng mắng to. "MG người nào cũng có thể có vào sao?"

Rõ ràng giọng giễu cợt, cô gái nhìn Mộ Thiên Thanh từ trên xuống dưới, đáy mắt khinh bỉ càng sâu, cô quay đầu lại nhìn về phía Vương Chí Huy, trong đôi mắt cũng nhanh chóng tỏa lửa.

"Tôi có thể tiến vào được hay không, không nhọc cô quan tâm, về phần tôi là ai..." Mộ Thiên Thanh hừ lạnh một tiếng, ánh mắt sắc bén rơi xuống trên người Vương Chí Huy, nói cái gì cũng không có nói tự nhiên, tất cả mọi người hiểu.

Người ở chỗ này, bọn họ đều có lai lịch, hôm nay tới bàn chuyện hợp tác làm ăn, nhưng không có kịch hay để xem, trong giới thượng lưu, vinh quang không giống bề ngoài chính tề nhưng bí mật làm rất nhiều chuyện xằng bậy, dĩ nhiên, cũng thích xem người khác làm trò cười.

Cô gái bên cạnh Vương Chí Huy là Tống Mạn Ni, Tổng giám đốc của Tập đoàn điện tử Đức Tín, cũng là người lãnh đạo trực tiếp của anh ta, anh ta ở tại Đức Tín bất quá cũng chỉ là quản lý nhỏ của bộ nghiệp vụ, hôm nay nói rằng cùng đi bàn chuyện làm ăn nhưng người có ánh mắt độc đáo đều nhìn ra quan hệ của hai người rất mập mờ.

Về mặt Vương Chí Huy lúng túng, vội vàng đứng dậy, hạ thấp giọng nói với Mộ Thiên Thanh: "Thiên Thanh, tôi còn đang bàn chuyện làm ăn, cô trở về trước!"

"Anh không muốn đi?" Trong giọng nói của Mộ Thiên Thanh có mấy phần lạnh lẽo, thấy Vương Chí Huy do dự, nhất thời tức giận, cô chưa từng do dự, tiến lên nắm cánh tay Vương Chí Huy bẻ ngược ra sau lưng, sau đó dùng sức vung lên....

Động tác làm liền một mạch, tất cả mọi người chưa kịp phản ứng, liền nghe được "Bịch" một tiếng.

"Ừm..."

Theo thân thể bị ném qua vai rơi trên mặt đất, truyền đến tiếng kêu đau của Vương Chí Huy.

"Chí Huy!" Tống Mạn Ni kinh hãi, vội vàng đứng dậy đi xem Vương Chí Huy.

Nhưng ngoại trừ Tống Mạn Ni, ánh mắt của những người ở chỗ này đều rơi vào trên đùi...Mộ Thiên Thanh!

Bởi vì động tác ném qua vai thật mạnh, Mộ Thiên Thanh không phát hiện chiếc váy vốn không dài đã bị dịch lên trên rất nhiều, trong lúc mơ hồ, dường như còn có thể nhìn thấy quần lót màu trắng.

Hình Thiên trùng trùng mắt, âm thầm chắc lưỡi hít hà, mới vừa muốn nói gì với Lãnh Tinh Hàn ở một bên lại phát hiện những người bên cạnh mày kiếm nhẹ nhàng nhú lại.

Con người Lãnh Tinh Hàn khẽ nheo lại, thầm nghĩ: chẳng lẽ cô gái này cũng chưa ý thức có một ít nguy hiểm sao? Hay cô cảm thấy không sao cả?

"Mộ Thiên Thanh, cái người điên này!" Vương Chí Huy bò dậy, anh ta không có nghĩ đến Mộ Thiên Thanh thật sự sẽ ở trước mặt nhiều người như vậy đánh ngã anh ta, giờ phút này, anh ta cũng không kịp nghĩ cái gì mất mũi hay không mất mũi, dù sao bị té ngã cũng đã không còn mất mũi rồi, chỉ về phía mũi cô rống to: "Hiện tại, tôi sẽ nói cho cô biết, tôi sẽ không đi cùng cô, về phần Tiểu Nhiên, cô ấy hoàn toàn không vui, tất cả đều do cô tạo ra!"

"Có gan anh nói lại một lần!" Mộ Thiên Thanh cắn chặt răng, ánh mắt trở nên tối tăm.

"Tôi sẽ nói cho cô biết, cô gái mà tôi thích là Mạn Ni!" Vương Chí Huy nói xong, ôm chặt Tống Mạn Ni ở bên cạnh.

"Tên đàn ông cặn bã!"

Mộ Thiên Thanh rất tức giận, giơ tay tát vào mặt của Vương Chí Huy, nhưng đến nửa đường, cổ tay của cô lại bị người cứng rắn chặn lại, ngay sau đó, truyền đến giọng nói trầm thấp thong thả: "Muốn cho đàn ông thích, phụ nữ nên có dè dặt."

Mộ Thiên Thanh muốn rút tay về nhưng sức lực của người đàn ông rất lớn, sắc mặt cô lạnh lẽo, thường xuyên cảnh giác thúc đẩy thân thể phản ứng, cũng không nhìn người đàn ông một cái, nhắc chân nhắm ngay vị trí yếu hại dưới thân của người đàn ông đá tới...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Chiu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Lộ Rõ Dục Vọng

Theo động tác của Mộ Thiên Thanh, mọi người trong phòng tròn tròn mắt, đều quên động tác của mình. Không nghĩ tới cô lại ra tay với Lãnh Tĩnh Hàn, người nào mà không biết đắc tội với Lãnh Tĩnh Hàn hậu quả sẽ rất nghiêm trọng! Thân thể Lãnh Tĩnh Hàn khẽ lệch sang bên cạnh, để dàng tránh thoát chân của Mộ Thiên Thanh bay tới, thuận thế buông ra cổ

tay của cô, chân mày khẽ cau nhẹ đến mức không thể nhìn thấy, ánh mắt lãnh đạm liếc nhìn Mộ Thiên Thanh, sau đó tầm mắt dời xuống phía dưới. Theo tầm mắt của anh rơi xuống, Mộ Thiên Thanh vừa nhìn, sắc mặt càng thay đổi, vội vàng kéo váy xuống dưới.

Bởi vì vội vàng túm váy, Mộ Thiên Thanh không biết, khe rãnh đẹp đẽ trước ngực như ẩn như hiện bại lộ ở đáy mắt Lãnh Tĩnh Hàn, anh âm thầm lắc đầu bất đắc dĩ, ánh mắt nhìn về phía Tống Mạn Ni ở một bên, “Dự án này tôi không có hứng thú!”

Lãnh Tĩnh Hàn quảng xuống một câu nói trong treo lạnh lùng, đang lúc mọi người còn chưa kịp phản ứng đã đi khỏi phòng.

Con người của Hình Thiên ẩn dưới mắt kính chứa đựng nụ cười thần nhiên, sau đó cô cũng đứng dậy đi khỏi.

Tống Mạn Ni nhìn Mộ Thiên Thanh làm cho cô mất sạch mặt mũi lại phá hủy chuyện hợp tác dự án của cô, cực kỳ tức giận nói: “Cô tên là Mộ Thiên Thanh đúng không? Cô trở về nói cho cô bạn của cô biết, không cần da mặt dày quần lầy Chí Huy, cô ta có thể trợ giúp cho Chí Huy cái gì? Chỉ là một người làm việc vặt trong tiệm bán hoa. . .”

“Cô thì sao?” Mộ Thiên Thanh cũng không phải là đèn đã cạn dầu, “Cô không phải là gái già chờ kẻ khác treo sao. . . A, đúng rồi, hiện tại xã hội này nha, cười nghèo không cười gái điếm!”

Mộ Thiên Thanh cố ý nhấn mạnh chữ “Gái điếm”. Tống Mạn Ni tức giận nhất thời mặt liền đỏ sẫm, cô cũng không thèm để ý, ánh mắt sắc bén nhìn về phía Vương Chí Huy, lạnh lùng nói: “Vương Chí Huy, đừng để cho tôi thấy anh xuất hiện trước mặt của Tiểu Nhiên, nếu không, chớ có trách tôi không khách khí!”

Nói xong, không để ý ánh mắt của mọi người, sai bước đi khỏi, để lại một đám người hai mặt nhìn nhau.

Mộ Thiên Thanh đang mang giày bẫy phân, cũng không thoải mái, đã hơn nửa đêm còn đi trên con đường lớn, dù là qua 12 giờ đêm, nơi này cũng cực kỳ náo nhiệt, khắp nơi có thể nhìn thấy nam nam nữ nữ kẻ vai sát cánh âu yếm trước mắt công chúng, dĩ nhiên, cũng không thiếu một số người thô bỉ mượn rượu giả điên.

Cái này còn chưa tính, tâm tình của Mộ Thiên Thanh tro bụi, cứ như vậy bị mấy người trước mắt làm cho cô càng thêm xám xịt.

“Em gái, tại sao hơn nửa đêm còn đi một mình vậy?” Một người đàn ông cất giọng: “Có muốn anh và em xua tan cô đơn trống vắng trong đêm hay không. . . Há?”

Trên mặt Mộ Thiên Thanh hiện vẻ nóng nảy.

Lúc này, một người đàn ông khác trắng trợn quan sát Mộ Thiên Thanh, trong ánh mắt kia đều lộ rõ dục vọng đang thiêu đốt, “Đêm này khá dài, không bằng mời em uống một chén. . .”

“Tốt. . .” Mộ Thiên Thanh ngoài mặt thì cười nhưng trong lòng không cười, kéo dài âm thanh, sau đó từ trong túi xách lấy ra chứng nhận đưa trước mặt mấy người đàn ông: “Có muốn tôi mời các anh đi cục cảnh sát để uống hay không. . .!! Há?”

Vừa lúc này giọng điệu lạnh lẽo vẫn không đè ép được tâm tình nóng nảy của Mộ Thiên Thanh, mấy người đàn ông vừa nhìn có chút hậm hực bỏ đi, vừa đi còn mắng chửi không sạch sẽ. . .

“Mẹ nó, bây giờ nữ cảnh sát đều ăn mặc lăng lơ như vậy sao?”

“Tôi xem là quen thói cộp mẹ nên không có ai muốn, sau đó ăn mặc lăng lơ tới nơi này tìm người đàn ông phát tiết một chút thôi. . .”

“Ha ha, cô ta như vậy, đưa cho tôi. . . Tôi cũng phải suy nghĩ một chút, mới vừa mời cô ta uống một chén, chỉ vì tâm tình anh tốt thôi!”

“. . .”

Các loại lời nói khó nghe truyền vào lỗ tai Mộ Thiên Thanh, sau đó càng ngày càng xa, Mộ Thiên Thanh cắn răng thật chặt, đè xuống kích động muốn đánh người, kéo thân thể mệt mỏi đi về phía trước, giống như ông trời muốn nói cho mình biết, cái gì gọi là họa vô đơn chí, giày cao gót sang trọng của Mộ Thiên Thanh bị cắm trong khe hở cống thoát nước, sau đó trọng tâm mất thăng bằng, trượt chân. . .

Mộ Thiên Thanh vẫn không nhúc nhích, cũng không có trông nom mắt cá chân truyền đến cơn đau nhói, tay của cô nắm thật chặt, bởi vì tức giận, ngực phập phồng lên xuống.

Người đi qua lại rồi rít nhìn cô, các loại ánh mắt đều có. Mộ Thiên Thanh hít một hơi thật sâu, nhón chân lên, khom lưng muốn rút gót giày bị cắm trong khe hở cống thoát nước. . .

Mới vừa khom người, chỉ thấy một bàn tay khớp xương rõ ràng và thon dài đưa tới, lấy ra giày bị cắm trong khe hở. Mộ Thiên Thanh tò mò, theo bản năng nhìn chủ nhân của bàn tay. . .

Chương 6: Không Ngờ Gặp Lại

“Thượng Quan!” Mộ Thiên Thanh kinh ngạc tròn to mắt nhìn người đàn ông đẹp trai trước mắt: “Anh trở về lúc nào? Làm sao anh biết ở chỗ này?”

Thượng Quan Mộc ngồi xổm xuống một gối, ngẩng đầu lên, con ngươi hẹp dài héch lên, khoe môi nhếch lên một nụ cười ấm áp, khuôn mặt đẹp trai có chút dịu dàng, “Mới vừa trở về nước hôm nay, bị bạn bè kéo tới tây trần!”

Thượng Quan Mộc đưa tay nắm bàn chân của Mộ Thiên Thanh, ôm ái bỏ vào trong giày, sau đó thuận thế nhìn mắt cá chân của cô một chút, giống như hết sức bất đắc dĩ: “Chỉ bị trẹo, may mắn không nghiêm trọng...”

Nói xong, người cũng đứng lên. Thượng Quan Mộc mặc trang phục đơn giản tùy ý, trời sanh vóc người có sức hấp dẫn, anh nhìn cách ăn mặc của Mộ Thiên Thanh, ánh mắt dò xét chứa đựng nụ cười hài hước. “Tại sao anh ra khỏi nước có một năm... phong cách ăn mặc của em cũng thay đổi?”

Về mặt Mộ Thiên Thanh hơi ửng đỏ, sau đó cười “Hắc hắc” hai tiếng để che giấu lúng túng.

“Thế nào? Đang phá án?” Đây là khả năng duy nhất là Thượng Quan Mộc nghĩ tới dụng ý cô ăn mặc như vậy. Mộ Thiên Thanh xử lý vụ án, hoàn toàn không có hạn chót, khí thế liều lĩnh, quả thật khiến cho mấy người đàn ông trong cục cảnh sát cũng xấu hổ.

Mộ Thiên Thanh quệt quệt khoe môi, cũng xem như là chấp nhận, cũng không thể nói với người lãnh đạo trực tiếp cũng là học trưởng của mình, nói cô tới bắt đàn ông bác cá hai tay chứ?

“Xe anh ở bên kia, anh đưa em về!” Thượng Quan Mộc chỉ chỉ chiếc Land Rover đậu phía trước mặt, không phải hỏi ý kiến mà là trực tiếp quyết định.

Mộ Thiên Thanh cũng không làm ra vẻ, để mặc cho Thượng Quan Mộc đỡ đi về phía chiếc xe trước...

Bóng lưng của bọn họ dần dần đi xa rơi vào trong chiếc xe Mercedes Benz màu đen ở sau lưng. Hình Thiên ngồi ở bên người Lãnh Tinh Hàn, khoe miệng của anh ta giật giật, đẩy gọng kính trên sống mũi, len lén liếc người đàn ông ở bên cạnh không để lộ vui buồn.

Nếu như... Mới vừa rồi không có nhìn lầm, tay của lão đại khoác lên tay cầm cánh cửa, chuẩn bị ra ngoài xe làm “Anh hùng cứu mỹ nhân”?

Hình Thiên cả gan giương khoe miệng, bộ dáng kia giống như mình phát hiện ra bí mật gì.

Chỉ là vui vẻ thì vui vẻ, suy nghĩ lại, Hình Thiên có chút mờ mịt, dường như lão đại có chút để ý đối với nữ cảnh sát này!

“Thượng Quan Mộc trở về lúc nào?” Giọng nói lạnh lùng của Lãnh Tinh Hàn truyền đến nghe không ra suy nghĩ của anh.

“Chắc là hai ngày chứ?” Hình Thiên có chút không xác định, Thượng Quan Mộc cũng coi là nhân vật cảnh giới Truyền Kỳ, ở trường cảnh sát lấy thành tích tốt nghiệp hạng nhất, sau khi vào cục cảnh sát liên phá được vụ án buôn lậu thuốc phiện quốc tế vô cùng khó giải quyết, sau khi thắng chức mấy năm qua càng thêm xuôi chèo mát mái, lần này ra nước ngoài đào tạo chuyên sâu, sợ rằng sẽ bay lên một cấp bậc. “Lão đại, chúng ta đoán thử, lần này Thượng Quan Mộc lên chức gì?”

“Phó thanh tra cảnh sát!” Lãnh Tinh Hàn nói không chút lo lắng, góc gác của Thượng Quan Mộc anh biết rõ, bản thân có phần năng lực, sau lưng núi dựa cũng không thể khinh thường.

Hình Thiên bĩu môi, đối với Lãnh Tinh Hàn lạnh lùng cảm thấy thật không thú vị, nhìn chiếc xe phía trước mặt đi khỏi, người cả gan hỏi: “Lão đại, anh nói... Anh và Thượng Quan Mộc hai người ai hơn ai một bậc?”

Lãnh Tinh Hàn di dời tầm mắt, khẽ liếc mắt nhìn Hình Thiên, lạnh nhạt mở miệng: “So mới biết được.”

Đáy mắt Hình Thiên thoáng qua nụ cười, đi theo lão đại, đối với cuộc sống vĩnh viễn tràn đầy kích thích mới mẻ, một người là lão đại của Dạ Ưng chưa từng bị thua, một người là cảnh sát trẻ tuổi có triển vọng, vụ án qua tay chưa từng không làm được, nếu như đụng vào nhau, rốt cuộc ai thắng ai thua?

“Trở về biệt thự!” Lãnh Tinh Hàn mở miệng căn dặn.

Tài xế đáp một tiếng, khởi động xe chạy khỏi con phố đắt tiền hoa lệ thối nát.

Lãnh Tinh Hàn sâu kín rơi vào áng mây hồng ngoài cửa xe, môi mỏng khẽ vẽ lên một đường cong lạnh lùng tà mị như có như không, giống như đại dương sâu thẳm, chứa đựng thâm ý.

Trò chơi, anh không thích vui đùa theo quy tắc thông thường!

“Triển lãm châu báu tối mai, liên lạc với Trương cục trưởng phải mấy cảnh sát tới bảo vệ hiện trường!” Lãnh Tinh Hàn lạnh nhạt mở miệng.

Hình Thiên ngẩn người, sau đó lên tiếng trả lời, tuy trong lòng không hiểu suy nghĩ của lão đại nhưng cũng không hỏi, dù sao cách làm của lão đại tự nhiên có dụng ý của anh...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Chung Chiu Vơ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Người Đàn Ông Này Rất Nguy Hiểm

Ngày thứ hai.

Đối với xã hội thượng lưu thành phố A mà nói là một ngày đáng hưng phấn và mong đợi, công ty vàng bạc đá quý Y-Crystall trực thuộc tập đoàn Thiên Lâm tổ chức triển lãm châu báu, ở triển lãm lần này công ty Y-Crystall đưa ra bán đấu giá ba bộ trang sức có một không hai làm bằng thủ công khéo léo, làm cho rất nhiều danh viện, những phụ nữ quý tộc khao khát.

Phụ nữ vinh viễn không thể kháng cự được sức hấp dẫn của châu báu, mà đồ trang sức của công ty Y-Crystall có số lượng hạn chế, càng làm cho bọn họ thể hiện sự giàu có của mình.

Mộ Thiên Thanh mặc một bộ đồng phục chức nghiệp màu đen, buộc tóc đuôi ngựa, ánh mắt lạnh lùng quét nhìn ở bên trong hội trường, thỉnh thoảng dùng tai nghe trao đổi tin tức với đồng nghiệp.

Thật ra, cô không hiểu lần này tại sao Tập đoàn Thiên Lâm muốn xin cảnh sát tới bảo vệ hiện trường, trước kia triển lãm châu báu, bọn họ dùng đều là bảo vệ, chính là cho rằng ở Thành phố A không người nào dám động đến Thiên Lâm, về phần tại sao. Mộ Thiên Thanh không biết.

"Aiz, đời tôi lúc nào thì có thể mua nổi đồ trang sức nơi này?"

Lúc này, trong tai nghe truyền đến tiếng ca cảm của Hà Tuấn, ngay sau đó, có mấy đồng nghiệp cười nắc nẻ, Mộ Thiên Thanh nghe xong chỉ khẽ nhướn mi mắt.

"Thiên Thanh, tại sao cô không nói lời nào?" Đoán chừng Hà Tuấn có chút quá nhảm chán, trong sân nhiều bảo vệ như vậy, bọn họ thật giống như rất dư thừa, "Cô nói xem cô cũng là phụ nữ, tại sao lại đối với mấy loại châu báu sáng chói này không có hứng thú?"

"Tùy tiện một cái ở nơi này, tiền lương cả đời tôi cũng không đủ mua, đối với những thứ kia không thiết thực, tôi không ham mê!" Giọng nói của Mộ Thiên Thanh lạnh nhạt, không phải kiêu cách, mà là nói sự thật.

Nhưng nói xong trong lòng lại có chút nhàn nhạt thê lương, những thứ này đã từng. bị chôn sâu ở trong kí ức, cô chưa từng nghĩ tới có một ngày cô vì một bộ trang sức không hơn một triệu mà tự chế giễu mình!

Trong đáy mắt chợt lóe lên tự giễu, Mộ Thiên Thanh phục hồi tinh thần, tiếp tục kiểm tra hiện trường, khi nhìn thấy một nam một nữ cực kỳ mập mờ ôm cánh tay đi vào triển lãm châu báu, Mộ Thiên Thanh không khỏi thờ dãi!

Thật là oan gia ngõ hẹp a!

Mộ Thiên Thanh nhìn Vương Chí Huy hình người dạng chó ôm Tống Mạn Ni mặc lễ phục màu đỏ rực, nhất thời sắc mặt tối tăm, thật là hận không được đi qua đạp cho người đàn ông này mấy cái.

Tối ngày hôm qua trở về nhìn Tiểu Nhiên cầm khoai tây chiên điên cuồng gặm để quên đi nỗi buồn thất tình của chính mình, cô mới biết nguyên nhân kết quả, thì ra vấn đề của bọn họ bắt đầu từ lúc Vương Chí Huy lên chức quản lý bộ nghiệp vụ, cái tên đàn ông cận bã này hẳn là người ăn bám.

"Ừ." Tống Mạn Ni nhìn thấy Mộ Thiên Thanh, kéo dài giọng nói, đáy mắt lạnh lùng trào phúng nhìn cô, "Chắc, chắc, cảnh sát này còn phải làm bảo vệ à?"

Ánh mắt lạnh lẽo của Mộ Thiên Thanh liếc nhìn Vương Chí Huy một cái, lạnh nhạt nói: "Mặc kệ làm gì, tôi là tay làm hàm nhai, không phải ăn cơm bao (trai bao)."

Lời của cô vừa ra khỏi miệng, sắc mặt của Vương Chí Huy thay đổi mấy lần, Tống Mạn Ni nghe vậy, lập tức tức giận, mới vừa muốn nói cái gì nhưng đột nhiên đổi thành khuôn mặt tươi cười, nịnh nọt.

Mộ Thiên Thanh nhìn thấy vẻ mặt của Tống Mạn Ni đột nhiên thay đổi 360 độ, đang hết sức nghi hoặc liền nghe Tống Mạn Ni nói: "Không nghĩ tới hôm nay Lãnh Thiếu tự mình ra mặt?"

Mộ Thiên Thanh khẽ nghiêng người, một người đàn ông vóc dáng cao to đã đi tới trước mặt, cô nhìn thấy khẽ giật mình, rõ ràng vẻ mặt giống như đao khắc, đôi mắt sắc bén sâu không nhìn thấy đáy, chỉ liếc mắt một cái, giống như có thể hút người ta vào vực sâu muôn đời muôn kiếp không trở lại được, mà trên người anh tỏa ra khí thế vương giả nhìn thiên hạ, càng làm cho người ta cảm thấy người này xuất hiện, giống như là tiêu điểm trời sinh.

Mộ Thiên Thanh cũng không biết thân phận của Lãnh Tinh Hàn, nhưng ngày hôm qua ở MG đánh nhau vội vã vẫn có ấn tượng, tuy nhiên cô chưa kịp nhìn kỹ người đàn ông này nguy hiểm giống như Satan.

Lãnh Tinh Hàn chỉ khẽ liếc mắt nhìn Tống Mạn Ni và Vương Chí Huy, ngay sau đó ánh mắt rơi vào trên người Mộ Thiên Thanh khẽ nhíu mày, sau đó, trong lúc mọi người kinh ngạc, anh kéo tay Mộ Thiên Thanh, xoay người mang theo cô đi khỏi. . . .

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Chịu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Nổi Lên Hứng Thú Với Cô

Lãnh Tinh Hàn không để ý ánh mắt của mọi người kéo Mộ Thiên Thanh đến hành lang gấp khúc phía trên mới thả ra, trên đường, Mộ Thiên Thanh mấy lần muốn tránh thoát nhưng thoát không thoát khỏi sự kiểm chế của Lãnh Tinh Hàn.

"Xin lỗi, làm phiền."

"Rất ưa thích người đàn ông kia sao?"

Lãnh Tinh Hàn buông Mộ Thiên Thanh, đồng thời nhàn nhạt cắt đứt lời cô.

Mộ Thiên Thanh hết sức đề nén tức giận, thứ nhất, hiện tại cô vẫn còn đang làm việc, thứ hai cô và anh quen lắm sao?

Về mặt của Mộ Thiên Thanh như đang làm việc nói: "Tôi đang trong ca trực, đối với vấn đề riêng không đáng trả lời, hơn nữa. Tiên sinh, dường như chúng ta cũng không quen thuộc!"

Về mặt Lãnh Tinh Hàn chợt nhả, nhìn Mộ Thiên Thanh lạnh lùng định đi khỏi, "Giúp cô thoát khỏi hai lần ở trước mặt người đàn ông vẫn không tính là quen thuộc?"

Mộ Thiên Thanh vừa nghe, âm thầm quay lại nhìn, sau đó, khoe miệng lộ ra một nụ cười như không cười, cắn răng nói: "Thật xin lỗi, không quen! Mặt khác. Xin đừng tự cho mình là đúng, tôi căn bản không cần anh giúp đỡ!"

Không phải anh giúp tôi, anh đang giúp tên đàn ông cạnh bà đó!

Mộ Thiên Thanh liếc mắt nhìn vẻ mặt lạnh nhạt của Lãnh Tinh Hàn, xoay người đi ra hội trường, cô không biết người đàn ông khí thế mạnh mẽ này là ai, cô cũng không muốn biết, nhưng không biết vì sao a, khi cô nhìn vào mắt của anh thì cứ có cảm giác nguy hiểm, cảm giác đó làm cho trong lòng cô muốn trốn tránh.

Lãnh Tinh Hàn nhìn Mộ Thiên Thanh thẳng lưng đi về phía trước, ánh mắt thâm thúy trở nên u ám.

Mộ Thiên Thanh, số tuổi: 25 tuổi;

Ở trường cảnh sát, đạt thành tích xuất sắc hạng ba, sau khi tốt nghiệp trực tiếp vào Đội cảnh sát điều tra tội phạm hình sự số một Cục cảnh sát Khu Nam Thành phố A, đến nay bốn năm, phá được không ít vụ án lớn, nhưng không chiếm được bất kỳ đề bạt nào, không phải vì cô không có bối cảnh mà bởi vì. Cô quá mức "ngay thẳng" !

Khoe miệng Lãnh Tinh Hàn khẽ nâng lên một đường cong tà nịnh, mang theo một tia lạnh lùng.

Mà gần hai năm qua, Mộ Thiên Thanh hứng thú nhất chính là tổ chức Dạ Ứng này, có thể nói, vì bắt được thóp của Dạ Ứng, cô có thể làm mất ăn mất ngủ, hôm qua đuổi theo A Thiên mười mấy cây số đã có thể nhìn ra.

Nghĩ tới, Lãnh Tinh Hàn nâng bước chân đi vào hội trường triển lãm, trong con ngươi như giống như hang động đen ngòm chứa một nụ cười đùa cợt, nhìn khuôn mặt lạnh lùng của Mộ Thiên Thanh, ánh mắt dần dần tĩnh mịch.

Đối với cô gái này anh nổi lên hứng thú, không chỉ bởi vì cô đã từng bối cảnh, cũng bởi vì.

Ánh mắt Lãnh Tinh Hàn đảo qua, dừng lại ở cửa ra vào hội trường triển lãm, chỉ thấy Thượng Quan Mộc mặc tây trang, đỡ một người phụ nữ tuổi đã hơn năm mươi đi vào.

Thượng Quan Mộc vừa tiến vào đã nhìn thấy Mộ Thiên Thanh nhưng anh cũng không tiến lên, chỉ hơi gật đầu báo cho biết, dù sao, hôm nay anh lấy thân

phần cá nhân đưa mẹ tới, mà Mộ Thiên Thanh đang làm việc.

Buổi đấu giá bắt đầu vào lúc tám giờ tối, ba bộ trang sức được đeo vào trên người của người mẫu, từng món, từng món biểu diễn.

Dưới ánh đèn, đồ trang sức lấp lánh nhất thời hấp dẫn tất cả sức chú ý của các cô gái, đơn giản nhưng không mất phong cách sang trọng, thiết kế hoàn mỹ, tất cả đều lộ ra khí chất cao quý.

Mộ Thiên Thanh chỉ liếc mắt nhìn, sau đó chú ý vào công việc, bên tai thỉnh thoảng truyền đến tiếng nói của đấu giá viên, mấy vòng liên tiếp, hai bộ trang sức đầu tiên rất nhanh đã có chủ, nhưng bộ cuối cùng lại cạnh tranh kịch liệt khác thường.

Được mệnh danh là "Ánh nắng", tổng thể lấy Hoa Hướng Dương thiết kế ra bộ trang sức hầu hết được nhiều người ưa chuộng, giá tiền càng tăng cao.

"Một triệu!"

Sau khi Tống Mạn Ni giơ bảng hiệu, báo giá tiền cho đấu giá viên, ngay sau đó, không ngừng có người giơ bảng, giá tiền hẳn là càng tăng lên đến hai triệu vẫn chưa có khuynh hướng ngừng lại.

Kêu giá như vậy, khiến cho đám nhân viên cảnh sát một tháng lãnh mấy ngàn đồng âm thầm nhếch miệng, vốn không quan tâm bán đấu giá bộ trang sức "Ánh nắng" cũng làm cho Mộ Thiên Thanh sinh ra tò mò, cô ngưng mắt nhìn lên khán đài

Người mẫu da thịt trắng nõn dưới ánh đèn chân không càng thêm nhẵn nhụi, không giống với hai bộ vừa rồi, lần này chỉ là một sợi dây chuyền, sợi dây trang sức giống như ánh mặt trời chiếu xuống, đan xen vào từng cánh Hoa Hướng Dương giống như những tinh linh nhảy múa bay lượn dưới ánh đèn, động tác của người mẫu hết sức chậm rãi, càng thêm phát ra ánh sáng sâu kín làm cho người ta không dời mắt được, ngay cả thiết kế cũng nghiên cứu góc độ khúc xạ ánh sáng .

Nhìn thấy bộ trang sức này, sắc mặt của Mộ Thiên Thanh đột nhiên khẽ thay đổi, giống như trong nháy mắt, có vật gì đó nổ tung ở trong óc, chấn động làm cho cô chỉ muốn tìm một chỗ yên lặng để che giấu.

Giá tiền vẫn còn tăng vọt, nhưng Mộ Thiên Thanh hoàn toàn không nghe được, ánh mắt sững sờ nhìn chằm chằm bộ trang sức trên người của người mẫu.

"Thiên Thanh, sao vậy? Không thoải mái sao?" Hà Tuấn phát hiện Mộ Thiên Thanh không thích hợp, nhẹ giọng hỏi.

Mộ Thiên Thanh lấy lại tinh thần, trong bóng tối sắc mặt có chút trắng bệch, cô âm thầm hít một hơi, lắc đầu một cái, cũng không nói lời nào.

Mà đúng vào lúc này, bộ trang sức "Ánh nắng" này được báo giá cao năm triệu, đang lúc mọi người muốn xem là ai kêu giá thì một bóng dáng cao lớn biến mất trong tầm mắt của mọi người.

Buổi đấu giá kết thúc, đám người Mộ Thiên Thanh thu đội, vốn mọi người muốn hẹn đi chợ đêm, nhưng Mộ Thiên Thanh không có tâm tình, sau khi từ chối, lê thân thể có chút nặng nề đi về.

Dưới màn đêm, Lãnh Tĩnh Hàn đứng ở cửa sổ sát đất nhìn xuống phía dưới, nhìn bóng dáng cô đơn lặng lẽ, đáy mắt có cảm xúc phức tạp.

"Quả nhiên là cô!" Lời nói nhàn nhạt bay trong không khí trống vắng bên trong nhà, lộ ra hơi thở mê hoặc.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chịu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Che Giấu Tâm Sự

màn đêm đã phủ xuống, nơi nơi lập lờ ánh đèn neon, trên đường phố dòng xe chạy chiếu ra từng đường ánh sáng thật dài làm cho đêm càng thêm rực rỡ.

Mộ Thiên Thanh đi một mình ở trên lối đi bộ, trong lòng trống trải, cô cứ đi thẳng đi vậy, đi . . . Giống như mất phương hướng, mà trong đầu vẫn quanh quẩn sợi dây chuyền "Ánh nắng" kia.

"Tin tin, tin tin. . ."

"Thiên Thanh?"

Tiếng còi ô tô phát ra liền nghe một giọng nam dịu dàng vang lên, Mộ Thiên Thanh dừng bước nhìn, một chiếc LandRover dừng sát ở ven đường, cửa sổ xe bị quay xuống. . .

"Thượng Quan?" Mộ Thiên Thanh nghi ngờ, "Không phải anh và bác gái đang ở tiệc đấu giá sao?"

“Có chút chuyện xảy ra.” Thượng Quan Mộc nhìn sắc mặt Mộ Thiên Thanh không tốt lắm, hỏi: “Tại sao một mình ở chỗ này?”

“A, bọn họ đi giải trí rồi, em có chút mệt mỏi, cho nên Mộ Thiên Thanh che giấu cảm xúc, nhún vai cười nói.

“Anh đưa em về!” Thượng Quan Mộc nói xong, liền bảo Mộ Thiên Thanh lên xe.

“Không cần, em tự đón taxi về là được!”

Thượng Quan Mộc nhìn Mộ Thiên Thanh bất động, trong đôi mắt không cho từ chối.

“Anh... Không phải có chuyện gì sao?” Mộ Thiên Thanh nhắc nhở.

Khóe miệng Thượng Quan Mộc khẽ nở nụ cười, khuôn mặt đẹp trai lộ ra vẻ cương nghị chính trực: “Chậm một lát cũng không sao!”

“Thật không cần, anh đi nhanh lên!” Mộ Thiên Thanh nhìn thấy Thượng Quan Mộc còn muốn nói điều gì, vội vàng nói: “Em bảo đảm, sẽ không lắc lư ở trên đường!”

Thượng Quan Mộc thấy Mộ Thiên Thanh kiên trì, hơn nữa mình thật sự có chuyện nên cũng không miễn cưỡng. “Ừ, được rồi... Anh đi trước!”

Mộ Thiên Thanh nhìn chiếc Land Rover biến mất ở đầu cua quẹo, cô di dời tầm mắt, khóe miệng chứa nụ cười tự giễu, hít một hơi thật sâu, đến ven đường chặn xe taxi rồi khởi.

Khuôn viên nhà họ Lãnh nằm trên đỉnh núi Dược Long thành phố A, diện tích hơn một ngàn mét vuông, con đường đi xuyên qua vườn hoa từ phía trước đến sau là một biệt thự theo kiểu phong cách Châu Âu, trên sân cỏ đèn đêm phát ra ánh sáng nhàn nhạt làm cho đêm tối phủ lên một tầng ánh sáng mỏng.

Rõ ràng thon dài cánh tay của Lãnh Tĩnh Hàn đang kẹp một điều thuốc đứng ở trước cửa sổ sát đất, khói mù nhẹ bay lượn lơ, ánh mắt thâm thúy của anh nhìn bên ngoài, cả người lộ ra xa cách, lạnh lùng, cao ngạo.

“Lão đại!” Hình Thiên đi vào, đi về phía Lãnh Tĩnh Hàn, đưa hộp gắm hình vuông in kiểu chữ mạ vàng Y-Crystail ở trong tay đưa cho Lãnh Tĩnh Hàn.

Lãnh Tĩnh Hàn cầm thuốc lá trong tay dụi vào trong cái gạt tàn thuốc ở trên bàn nhỏ ở một bên, thuận tay nhận lấy hộp gắm, mở ra... Nghiễm nhiên là dây chuyền có tên là “Ánh nắng” đã trình diễn ở trên buổi đấu giá.

Ánh mắt Hình Thiên rơi vào dây chuyền, có chút không hiểu, tại sao Lãnh Tĩnh Hàn tạm thời đem vật phẩm đấu giá thứ ba đổi thành “Ánh nắng”, sợi dây chuyền này không phải là hãng Y-Crystail không bán sao?

Lòng ngón tay Lãnh Tĩnh Hàn nhẹ nhàng xẹt qua dây chuyền, con người đen như mực trở nên u ám, đôi môi lạnh bạc nâng lên một đường cong tà nịnh, đóng lại cái hộp để dây chuyền, Lãnh Tĩnh Hàn nhìn về phía Hình Thiên, lãnh đạm nói: “Hành động về sau cậu không cần đi nữa!”

“Nhưng...” Hình Thiên muốn nói gì, cuối cùng vẫn không nói, lão đại căn dặn như vậy, tự nhiên anh có tính toán.

“Mặt khác, điều tra mối quan hệ giữa Mộ Thiên Thanh và cái tên Vương Chí Huy của tập đoàn điện tử Tín Đức là như thế nào!” Lãnh Tĩnh Hàn vừa căn dặn vừa đi đến trước quầy bar nhỏ, buồng hộp trang sức trong tay, lấy ra một chai rượu đỏ, chia ra rót hai chén.

Hình Thiên lên tiếng trả lời, mặc dù trong lòng nghi ngờ muốn chết, nhưng anh ta chỉ có thể ép mình phỏng đoán.

Từ hôm qua, yêu cầu Trương cục phái cảnh sát viên tới bảo vệ hiện trường, đến hôm nay bán đấu giá “Ánh nắng”, cộng thêm vào lúc này lại muốn điều tra mối quan hệ của Mộ Thiên Thanh và Vương Chí Huy, mỗi một chuyện giống như đều lộ ra thâm ý...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Chịu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Bóng Lưng Trên Tạp Chí

Từ lúc Mộ Thiên Thanh trở về Thẩm Duyệt Nhiên liền phát hiện cô không được bình thường, nếu như thường ngày, nhìn thấy cô lười nấu cơm, ăn mỹ ăn liền cũng sẽ cầu nhau chết cô, lúc này thì hay rồi, chỉ hỏi hột liếc cô một cái...

Dường như... . . . cô thất tình chứ không phải Thiên Thanh?

Thẩm Duyệt Nhiên để xuống mỳ ăn liền, đi đến bên cạnh Mộ Thiên Thanh, hỏi: "Thiên Thanh, cô không phải thoải mái sao?"

Mộ Thiên Thanh lắc đầu một cái.

"Vây. Ca trực tối hôm nay nhiệm vụ không thuận lợi?"

Mộ Thiên Thanh lại lắc đầu.

Thẩm Duyệt Nhiên nhú mày, thấy Mộ Thiên Thanh khác thường rất kỳ quái, "Này, cô nửa chết nửa sống, rốt cuộc thế nào?"

Mộ Thiên Thanh nghiêng mặt qua nhìn Thẩm Duyệt Nhiên, bởi vì ngày hôm qua khóc quá lâu con mắt còn sưng vù, tiếp tục lắc đầu một cái, đang lúc Thẩm Duyệt Nhiên tức giận muốn mắng to, chậm rãi nói: "Ăn xong mỳ ăn liền nhớ dọn dẹp chén, nếu để cho tôi phát hiện trong phòng xuất hiện gián, tôi sẽ đánh cô thành con gián!"

Nói xong, đang lúc Thẩm Duyệt Nhiên sắp mở miệng trách móc mắng to, không có lương tâm đứng dậy đi vào phòng của mình.

Mộ Thiên Thanh nằm ở trên giường, ánh mắt tùy ý rơi vào trên trần nhà, con ngói thỉnh thoảng nhấp nháy, ánh mắt dần dần tan rã.

Cô đã thoát khỏi cuộc sống trong quá khứ, vốn tưởng rằng quỹ đạo cuộc đời sẽ không lặp lại nhưng hôm nay bị sợi dây chuyện "Ánh nắng" phá vỡ, biết rất rõ ràng là trùng hợp nhưng trong lòng vẫn không nhận được suy nghĩ, nghĩ đến một số người, một số chuyện khác!

Nếu như không phải lúc trước ngoài ý muốn, món đồ đó. Hôm nay ở trong buổi triển lãm cô không phải là người đứng ở xa xa thi hành nhiệm vụ mà là người tranh đoạt sợi giây chuyện kia, mặc kệ có phải là trùng hợp hay không, ít nhất. ở khoảng cách gần, cô có thể nhìn một chút, sợi giây chuyện kia đến cùng phải là vật lúc trước anh về hay không.

Đáng tiếc, đây đều là nếu như.

Hôm nay, chẳng những cô không có năng lực đi mua sợi giây chuyện kia, xem như thật sự là giống nhau, cô cũng không có cách nào trở lại là cô lúc ban đầu.

"Thiên Thanh, nếu quyết định buông tha thì dứt khoát thôi." Mộ Thiên Thanh tự lẩm bẩm, "Bao gồm cả anh !"

Cuộc sống ăn năn hối hận không thích hợp với Mộ Thiên Thanh, ra sức bắt trộm và phá được băng đảng tội phạm mới là chuyện Mộ Thiên Thanh phải làm bây giờ, buổi triển lãm châu báu lần đó chớp mắt một cái đã trôi qua nửa tháng, dường như cuộc sống của mọi người lại trở về quỹ đạo bình thường.

Một buổi sáng, Cục cảnh sát Khu Nam vô cùng náo nhiệt, mấy người cầm tờ báo và tạp chí ngày đó bắt đầu buồn chuyện.

"Mọi người nói. có phải đáng đáp của tổng giám đốc Thiên Lâm rất xấu xí nên chỉ có thể dùng phía sau gấp người hay không?" Hà Tuấn nhìn tờ bìa tạp chí trong tay, cả trang bìa chỉ là một cái bóng lưng, cũng may, mình tình nào đó bên cạnh anh không tệ.

Vừa nghe giọng nói khó chịu của Hà Tuấn, Văn KiLi phản bác, "Đáng đáp của anh mới xấu xí, cả nhà anh đều phát triển xấu xí!"

Người của Khu Nam gần như ai cũng biết, KiLi hết sức mê Tổng Giám đốc của Thiên lâm, quả thật mê luyến giống như sùng bái thần tượng, về phần mê cái gì. Đại khái là mê bóng lưng kia, bởi vì, từ trước đến nay, không có cái nào tạp chí chụp được ngay mặt anh, hoặc là bóng lưng, hoặc là đã xa không thấy rõ, tuy vậy cũng không cách nào ngăn cản hàng triệu cô gái điên cuồng.

Nằm trong Top 100 Tập Đoàn Xuyên Quốc Gia toàn cầu, ngồi trên mấy chục tỷ tài sản, mà Tổng Giám đốc Lãnh Tinh Hàn chỉ mới ba mươi tuổi, chỉ bằng độ tuổi này đã khoác áo vàng cũng có thể để cho các cô gái điên cuồng, huống chi, nhìn từ bóng lưng, trời sinh vóc người hình thể tam giác, cao gầy, cho dù thể nào mặt mũi cũng sẽ không đến nỗi kém.

"Nếu đáng đáp không xấu xí, làm gì sợ nhìn ánh sáng?" Hà Tuấn cố ý tranh cãi.

"Thần bí, thần bí. Anh biết cái gì?" KiLi đoạt lấy quyển tạp chí trong tay Hà Tuấn, nhú mũi hừ một tiếng, "Lười phải nói với anh!"

"Còn thần bí nữa. Không chừng đáng đáp không đẹp trai như tôi !" Hà Tuấn nhìn bộ dạng KiLi, bĩu môi nhỏ giọng lẩm bẩm một câu.

Mấy người vây ở một bên nhìn thấy hai người bọn họ như vậy cũng không có cách nào nhịn cười.

"Nghe nói thủ trưởng sắp tới rồi, các người còn có ý định ở đây thảo luận những thứ này!" Mộ Thiên Thanh mới vừa nhận nước đi qua, thấy mọi người vẫn còn thảo luận, cánh tay chống trên bàn làm việc, thuận tay cầm lên quyển tạp chí KiLi để trên bàn.

Cô biết gần đây KiLi rất mê bóng lưng của một người đàn ông, thì ra chính là người này sao?

Mộ Thiên Thanh nhìn bóng lưng cao ngạo này, không khỏi tự lẩm bẩm lặp lại tên, "Lãnh Tinh Hàn?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cưng Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Thủ Lĩnh Mới Cục Cảnh Sát Khu Nam

Mộ Thiên Thanh nhìn bóng lưng cao ngạo này không khỏi tự lẩm bầm cái tên, "Lãnh Tinh Hàn?"

KiLi thấy Mộ Thiên Thanh luôn là người không buồn chuyện lại giống như có hứng thú, vội vàng đi tới, thuộc như lòng bàn tay nói: "Người ta gọi là Lãnh Thiếu, là một trẻ mồ côi, được tiền nhiệm Tổng Giám đốc Thiên Lâm là Lãnh Kinh Thiên thu nhận nuôi dưỡng làm người thừa kế một mực ở nước ngoài đào tạo, sáu năm trước về nước tiếp nhận Thiên Lâm, ở thương trường, nổi tiếng cứng như thép, giết người trong vô hình."

Cuối cùng, KiLi còn cố ý giả bộ đáng vẻ lãnh khốc, "Kể từ sau khi anh tiếp nhận Thiên Lâm, nghiệp vụ kinh doanh mở rộng không chỉ gấp đôi, một người đàn ông trẻ tuổi, lại có tài hoa, lại lạnh lùng như vậy. Trời ạ, để cho tôi thấy mặt một lần tôi chết cũng không tiếc !"

Mộ Thiên Thanh nhìn KiLi, khoe miệng giật giật, cuối cùng trong cổ họng "Ừ", sau đó đem tạp chí rất "Cẩn thận" đặt trên bàn của cô, bùng ly nước đi khỏi.

"Thiên Thanh là người bình tĩnh như vậy cũng không chịu nổi cô!" Hà Tuấn thấy bộ dạng hoa si của KiLi, cười lạnh nói.

"Hà Tuấn, anh trông nom tôi sao."

"."

Bên trong phòng làm việc lại diễn ra vô số lần đấu võ mồm đùa giỡn, mọi người thấy nhưng không thể trách, trở lại vị trí công việc của mình.

Mộ Thiên Thanh uống nước, trong đầu cũng là cái bóng lưng trên tạp chí kia.

Lãnh Tinh Hàn?

Lãnh Thiếu.

Không phải là người đàn ông hai lần "Giúp đỡ" cô chứ?

Dường như. Tổng Mạn Ni là gọi anh Lãnh Thiếu ấy.

"Thiên Thanh, cô biết là ai được điều tới đây không?"

Mộ Thiên Thanh đảo mắt nhìn Lâm Hải là cảnh sát có tuổi nghề lớn tuổi nhất Khu Nam, lắc đầu một cái, "Tôi cũng không biết, nhưng ngày hôm qua đi tổng cục làm việc nghe nói là hôm nay nhậm chức."

Đối với cảnh sát quen hợp tác cùng nhau mà nói, có đôi khi rất bài xích lãnh đạo mới gia nhập, bởi vì, mỗi lãnh đạo đều có phương thức làm việc của mình, thời gian cọ sát sẽ rất âm ỉ.

"Chú Lâm, chú cũng lo lắng à?" Mộ Thiên Thanh trêu ghẹo, "Chú cũng đã trải qua không ít người lãnh đạo rồi."

"Không đến mức lo lắng, nhưng."

"Thông báo, tổ hành động mười phút sau đi họp tại phòng họp lớn!" KiLi đột nhiên cất tiếng cắt đứt lời của Lâm Hải, mọi người trong lòng đều hiểu, chỉ là mới đầu.

"Không nói nữa, chuẩn bị họp đi!"

Mọi người rối rít đứng dậy đi tới phòng họp, trong lúc chờ đám người Mộ Thiên Thanh đến, bên trong phòng họp lớn như vậy đã có người của tổ khác đến, bầu không khí không giống như đi họp trước kia, hôm nay, hiển nhiên rất ngột ngạt.

Đang lúc mọi người suy đoán xem ai tới nhậm chức, có mấy người đi vào bên trong phòng họp.

Mộ Thiên Thanh nhìn người dẫn đầu đi tới, có mấy giây sững sờ, đang lúc cô sững sờ, người đàn ông có khuôn mặt đẹp trai thân hình cao gầy đã đứng ở trước bàn.

Đầu tiên, ánh mắt sắc bén của Thượng Quan Mộc quét một vòng bên trong hội trường, đôi môi nhẹ nhàng đóng lại, trên mặt anh bình tĩnh nhìn không ra ý định giờ phút này, nhưng không khí bên trong phòng họp bởi vì anh vẫn không mở miệng mà càng trở nên ngột ngạt.

Thượng Quan Mộc không ngồi xuống, chỉ chậm rãi mở miệng nói: "Tôi là Thượng Quan Mộc, mọi người có thể gọi tôi Thượng Quan hoặc là sếp Mộc đều được, tôi rất vui hợp tác với mọi người ở Khu Nam!"

Dừng một chút, ánh mắt của Thượng Quan Mộc nhẹ nhàng quét qua toàn trường, nói tiếp: "Tôi mặc kệ lúc trước mọi người quen sắp xếp kế hoạch hành động như thế nào, chỉ cần tôi ở tại nơi này một ngày, mọi người phải theo quy củ của tôi."

Tiếng nói của anh bình tĩnh giống như đang nói một chuyện rất bình thường nhưng lại làm cho mọi người cảm nhận được vô cùng áp lực, cảm giác như vậy, là từ đáy lòng thấm đến tận xương.

Cho đến khi tan họp, Thượng Quan Mộc ra khỏi phòng họp, áp lực của mọi người mới chậm rãi giảm xuống, nhất thời, trong phòng họp cũng nổ oanh.

Tất cả mọi người không nghĩ tới, lần này anh được điều tới Khu Nam.

Dù sao, Thượng Quan Mộc là truyền kỳ của cục cảnh sát nhưng không ai không biết, cha là Bí thư Tỉnh ủy, mẹ là CEO ngân hàng Trung Hoa, bối cảnh như vậy vốn sẽ đẩy lên một hồi tranh luận, nhưng cốt tính bản thân anh là một người rất có năng lực, từ trường cảnh sát đến cục cảnh sát, khiến cho những người cảm thấy anh là người phụ thuộc vào mối quan hệ đều phải ngậm miệng lại.

"Aiz. Quan mới nhậm chức như ngọn đuốc, xem ra, ba tháng sắp tới sẽ không thể nghỉ ngơi rồi !" Hà Tuấn tựa vào trong thang máy ai oán nói.

Mộ Thiên Thanh âm ừ không nói gì, Thượng Quan Mộc như vậy, cô chưa từng thấy qua, trong ấn tượng, dáng vẻ anh luôn là một Quý công tử tao nhã, ít nhất. Cô đã gặp đều là như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chịu Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Càn Quét Toàn Khu Vực

Quả nhiên giống như Hà Tuấn nói, từ lúc Thượng Quan Mộc bắt đầu nhậm chức, người cả cục cảnh sát Khu Nam bận rộn tới mất tối mũi, mở các đợt kiểm tra buổi tối, sau đó báo cáo đủ loại hành động, mỗi người đều ở trong khẩn trương cao độ.

Mật độ kiểm tra cao nhất thời khiến chỗ ăn chơi Khu Nam ngừng nghỉ không ít, đang lúc người của cục cảnh sát và các nơi ăn chơi nổi lên oán than dậy trời đất, đợt kiểm tra kéo dài đến một tháng cuối cùng kết thúc.

Mà một tháng này, càng làm cho người trong cục cảnh sát và người trong xã hội đen thấy được thủ đoạn của Thượng Quan Mộc.

"Một tháng này mọi người cực khổ, buổi tối tôi mời đến Đế Hào!" Ánh mắt Thượng Quan Mộc quét qua mọi người, khóe miệng thoáng nở nụ cười, ngón tay chỉ, "Cũng không cho phép vắng mặt, người nào vắng mặt tôi sẽ tức giận!"

Những lời này của anh vừa ra khỏi miệng, nhất thời trong lòng mọi người còn chưa đựng suy nghĩ riêng cũng trở nên thoải mái hơn.

Thượng Quan Mộc tuyệt đối là một lãnh đạo đầy thủ đoạn, năng lực làm việc mạnh mẽ, hơn nữa nghiêm túc, lúc đang làm việc cẩn thận tỉ mỉ, bày mưu nghĩ kế, trong một tháng càn quét, thu được hơn một ngàn viên thuốc ma túy, người có năng lực, bản thân dễ dàng lấy được tôn trọng của mọi người, mà riêng anh, anh biết làm như thế nào để xuống quan uy, cách dùng người của anh vô cùng tốt.

Mộ Thiên Thanh nhìn Thượng Quan Mộc lúc nào cũng tràn đầy tự tin, đáy mắt có một nụ cười.

Tan việc, trên mặt mọi người khó được vẻ mặt tươi cười, càn quét chấm dứt, đồng nghĩa có thể được nghỉ phép, đối với một người làm việc, vốn chính là chuyện vui.

Khách sạn Đế Hào.

Thượng Quan Mộc bao hết năm bàn tại một đại sảnh sang trọng, nói một câu "Hôm nay tùy tiện ăn, tùy tiện uống" Sau khi hào phóng nói xong, nhìn mọi người các đều lộ ra bản tính sôi nổi.

"Thiên Thanh, tìm em giúp một chuyện. em có giúp hay không?" Trong bữa tiệc, Thượng Quan Mộc giống như thuận miệng hỏi.

"Hả?" Mộ Thiên Thanh đang ăn mấy thứ linh tinh trong miệng, nghe Thượng Quan Mộc đột nhiên hỏi, ah một tiếng, quay mặt sang nhìn anh, ý bảo chuyện gì.

"Em đồng ý trước đi!"

Nhìn trong con người hẹp dài của Thượng Quan Mộc lộ ra nụ cười, Mộ Thiên Thanh hơi nhú lông mày, "Sẽ không đem em đi bán chứ?"

"Nếu thế thì sao?" Thượng Quan Mộc vẫn ung dung hỏi.

Mộ Thiên Thanh nở nụ cười, giờ phút này dáng vẻ của Thượng Quan Mộc có chút nào giống lúc làm việc ở cục cảnh sát?

"Nói đi, chuyện gì?"

"Tôi mai có một tiệc rượu không từ chối được, em có thể làm bạn gái của anh hay không?"

Mộ Thiên Thanh nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Thượng Quan Mộc, không khỏi nở nụ cười, "Này, anh đừng nói giỡn nữa, anh không có bạn gái đi tham gia tiệc rượu cùng anh sao?"

"Không muốn gây ra phiền toái!" Dường như Thượng Quan Mộc hết sức bất đắc dĩ, mặc kệ thân phận của anh hay là điều kiện bản thân anh, mục đích của các cô gái đến gần anh thường thường đều không đơn thuần.

Mặc dù Mộ Thiên Thanh biết nhưng lại do dự, giúp anh cũng không có gì đáng ngại, nhưng trong xã hội thượng lưu, cô không thích ứng.

"Em không nói, anh xem như em đã đồng ý!" Thượng Quan Mộc thấy Mộ Thiên Thanh do dự, nói thẳng: "Chiều nay anh tới đón em!"

Nói xong, không cho Mộ Thiên Thanh cơ hội phản đối, Thượng Quan Mộc bung ly rượu lên, liền đứng lên, "Những ngày qua khổ cực cho các anh em"

Nhất thời, tiếng la nổi lên bốn phía, bản thân Thượng Quan Mộc và mọi người tuổi cũng sắp xỉ nhau, không bao lâu đã uống xong một trận, thậm chí, cuối cùng uống không tận hứng, mọi người lại la hét mời Thượng Quan Mộc hát karaoke, đảo mắt một cái, mọi người từ khách sạn vội rời liên tục chiến đấu đến ánh đèn tối tăm trong KTV.

Mộ Thiên Thanh cũng đã uống có chút say, da thịt trắng nõn trở nên ửng hồng, bước chân cô nhẹ nhàng đi ra khỏi toilet, ánh mắt bởi vì say rượu có chút mê ly, cô lắc đầu, thuận tay đẩy cửa phòng.

Mới vừa mở cửa ra, trong nháy mắt Mộ Thiên Thanh giật mình ngay tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chịu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Lại Tới Bắt Đàn Ông ?

Theo động tác Mộ Thiên Thanh mở cửa ra, tất cả mọi người trong phòng nhìn về phía cô.

Tay Mộ Thiên Thanh vẫn còn ở trên tay cầm cửa, cũng không biết vì nguyên nhân gì, hay vì mình đi nhầm phòng mà ngỡ ngàng, cả người liền bình tĩnh đứng ở nơi đó.

Ánh mắt của Lãnh Tĩnh Hàn lạnh lẽo sâu thẳm không nhìn thấy đáy, trên gương mặt như điêu khắc rõ ràng lộ ra một tia lạnh lùng, ánh mắt của anh nhàn nhạt rơi vào trên người Mộ Thiên Thanh, đôi môi lạnh bạc vẽ lên một đường cong như có như không.

Hình Thiên cười đến nghẹn, đầy mắt kính nhìn Mộ Thiên Thanh lại với nói Lãnh Tĩnh Hàn: "Lão đại, anh nói. tại sao mỗi lần cảnh sát Mộ xuất hiện đều làm tiêu điểm như vậy?"

Lãnh Tĩnh Hàn liếc nhìn Hình Thiên, không nói gì, anh để xuống hai chân đang bắt chéo, thuận thế đưa tàn thuốc trong tay dụi ở trong gạt tàn thuốc, đi về phía Mộ Thiên Thanh nơi cửa.

Theo Lãnh Tĩnh Hàn đi tới, trong nháy mắt Mộ Thiên Thanh hoàn hồn, người cũng tỉnh táo không ít, lách người đang định nói xin lỗi, lại truyền đến tiếng chế nhạo nhẹ nhàng.

"Thế nào? Lại tới bắt đàn ông ?"

Lãnh Tĩnh Hàn không đề cập tới còn may, nhắc tới, cả người Mộ Thiên Thanh cũng đã tỉnh táo, ánh mắt cô lạnh lùng trừng mắt nhìn Lãnh Tĩnh Hàn, kéo khóa môi, cắn răng nói: "Chuyện không liên quan đến anh!"

Mộ Thiên Thanh vào nhầm phòng vốn muốn nói xin lỗi nhưng bởi vì Lãnh Tĩnh Hàn ở trước mặt, không có tâm tình, cô lạnh lùng trừng mắt, xoay người đi khỏi.

Sau đó Lãnh Tĩnh Hàn đi theo ra ngoài, nhìn Mộ Thiên Thanh đi rất vội, con người dần dần trở nên tỉnh mạch, khóa miệng chứa đựng một nụ cười tà nịnh, bộ dáng kia. Giống như con mãnh thú nhìn một con mồi, chuẩn bị nắm lấy thời cơ, bằng tốc độ nhanh nhất, chính xác nhất vồ lấy con mồi.

Cho đến khi Mộ Thiên Thanh biến mất ở trong một gian phòng, Lãnh Tĩnh Hàn đi dò tìm mắt đi vào phòng, người trong phòng lấy Hình Thiên làm dẫn đầu, nhìn thấy anh đi vào rất ấn ý ngậm miệng.

Hình Thiên thấy Lãnh Tinh Hàn trở lại nhanh như vậy, hiển nhiên rất bất ngờ.

Lãnh Tinh Hàn không nói gì, trên mặt lạnh nhạt không nhìn ra anh đang nghĩ gì vào lúc này, bản thân anh luôn lộ ra cao ngạo lạnh lẽo, mỗi khi không nói lời nào, cái loại khí thế che giấu làm cho người ta không dám đến gần hơn ba mét.

Nhưng thiên hạ luôn có vài người lớn gan, ví dụ như Hình Thiên

"Lão đại, anh không có ra tay à?" Về mặt Hình Thiên tò mò, "Mộ."

Lãnh Tinh Hàn đột nhiên quay đầu, ánh mắt bắn ra hai luồng sáng bén nhọn, theo bản năng Hình Thiên ngậm miệng, đem lời nói trong miệng cứng rắn nuốt xuống.

Hình Thiên có chút không thú vị bĩu môi, nhìn bộ dạng mọi người nén cười ở bên cạnh, rất không có khí thế trừng mắt.

Anh ta cảm thấy lão đại càng ngày càng kỳ quái.

Lúc đầu, anh ta vốn tưởng rằng lão đại có hứng thú đối với Mộ Thiên Thanh, nhưng từ lần triển lãm châu báu trước đó, sau khi tra xét mối quan hệ giữa cô và Vương Chí Huy, lão đại cũng không có đề cập tới cô lần nào, nếu như hôm nay không gặp phải, anh ta cũng mau quên người này.

Đang suy nghĩ, cửa phòng lại bị đẩy ra, đi vào một người khoảng 24-25 tuổi, vừa đi vừa nói: "Thượng Quan Mộc mang theo rất nhiều cảnh sát Khu Nam ở nơi này, cũng đã uống rất nhiều."

"Cát" xì khê một tiếng, một người trẻ tuổi ngồi ở bên cạnh nhếch môi nói: "Quan mới nhậm chức, muốn chinh đồn nơi mình quản lý, người trong nội bộ cũng là muốn giữ."

"Thượng Quan Mộc tới, Khu Nam không yên ổn sao."

Hình Thiên nhìn hai người đối đáp, nháy nháy mắt, "Tiểu Tứ, Tiểu Ngũ, có muốn tôi đem các cậu ném ra cho Thượng Quan Mộc hay không?"

Tiểu Tứ và Tiểu Ngũ vừa nghe, nhất thời cười gian "Hắc hắc" hai tiếng, chuyển đề tài.

"Các cậu cứ tiếp tục, tôi đi trước!" Lãnh Tinh Hàn quăng xuống một câu, đứng dậy nhìn tất cả mọi người cũng muốn đứng dậy, ra hiệu một cái, "Làm gì cũng phải đứng mực, đừng để cho A Thiên đi theo phía sau dọn dẹp cục diện rồi rấm cho các cậu!"

Nói xong, Lãnh Tinh Hàn một tay cắm vào trong túi quần đi khỏi phòng, đi thẳng tới thang máy.

Vào thang máy, Lãnh Tinh Hàn nhấn xuống B2, trực tiếp xuống đất bãi đậu xe, người lạnh lùng đứng ở đó, mắt nhìn thấy cửa sắp đóng lại, chợt nghe phía bên ngoài có tiếng đề xuống mạnh mẽ, ngay sau đó, cửa bị mở ra lần nữa.

Ánh mắt lạnh lùng của Lãnh Tinh Hàn nhìn người ở tại cửa ra vào.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cưng Chiu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Tôi Và Anh Quen Lắm Sao?

Mộ Thiên Thanh nghĩ thầm, nếu như cho thêm cô một cơ hội, cô nhất định sẽ đồng ý Hà Tuấn ở lại đùa một lát, nếu không, cô cũng hi vọng lúc này cô chưa kịp nhấn thang máy....

"Không vào sao?" Lãnh Tinh Hàn nhìn thấy Mộ Thiên Thanh đứng không nhúc nhích ở cửa ra vào, lạnh nhạt hỏi.

Trong lòng Mộ Thiên Thanh không tình nguyện đi vào thang máy, hết sức muốn giữ vững bình tĩnh, nhưng không gian ở trong thang máy chật hẹp như vậy, căn bản làm cho người ta một loại cảm giác bị đè nén, huống chi, bên cạnh đứng một người rất đẹp trai, rất nguy hiểm, trong khi gây chết... Minh và anh đã gặp nhau ba lần đều không làm cho người ta cảm thấy rất "vui vẻ".

"Không có bất được đàn ông sao?" Giọng nói của Lãnh Tinh Hàn vẫn thật bình tĩnh, biết rất rõ ràng cô đi cùng Thượng Quan Mộc nhưng vẫn hỏi như thế.

Mộ Thiên Thanh giật giật khóe miệng, quay đầu nhìn về phía Lãnh Tinh Hàn, cười như không cười chậm rãi nói: "Anh rất nhiều chuyện....Đã có người từng nói với anh như vậy hay không?"

Dường như Lãnh Tinh Hàn suy nghĩ rất nghiêm túc, lạnh nhạt mở miệng: "Cô là người thứ nhất!"

Mộ Thiên Thanh có loại cảm giác muốn học máu, có lẽ tình huống mỗi lần gặp nhau quá mức kì quái, cô có bài xích đối với Lãnh Tĩnh Hàn, trên thân người đàn ông này luôn lộ ra hơi thở lạnh lùng, ánh mắt kiêu ngạo nhìn đời, giống như lãnh đạm không để ý tới chuyện gì nhưng lại giống như cố tình có chút đối kháng với cô.

Tâm tình của Mộ Thiên Thanh rất nặng nề, vào lúc này cô không muốn nói thêm lời nào, quay đầu đi không nhìn tới Lãnh Tĩnh hàn, lẳng lặng chờ thang máy tới nơi.

"Đình" một tiếng, thang máy mở ra.

Mộ Thiên Thanh dẫn đầu đi ra ngoài nhưng người mới vừa đến bên ngoài, cô bị thương phát hiện, lúc này vào thang máy không có nhân tăng một, cho nên cùng Lãnh Tĩnh Hàn đi thẳng đến bãi đỗ xe ngầm.

Tại sao nửa đường cũng không có người lên thang máy vậy?

Mộ Thiên Thanh oán thầm một câu, âm thầm cắn răng, xoay người tính quay vào thang máy, nhưng thấy thang máy đã khép lại, mà Lãnh Tĩnh Hàn không biết là cố ý hay là vô ý vừa vặn đứng ở ngay cái nút, Mộ Thiên Thanh chỉ có thể trơ mắt nhìn thang máy đi lên....

Dường như Lãnh Tĩnh Hàn nhìn ra tâm sự của cô, môi mỏng khẽ cong lên, "Ở khu này không có xe taxi, tôi đưa cô về!"

Không phải hỏi thăm, không phải bá đạo quyết định mà chỉ nói ra sự thật!

"Tôi và anh không quen!" Tâm tình Mộ Thiên Thanh bị phá hỏng đến cực điểm.

"A.... Đây, anh buông tay...Buông tay...."

Lãnh Tĩnh Hàn nắm cổ tay Mộ Thiên Thanh đi về phía trước đi, Mộ Thiên Thanh muốn há ra, nhưng bàn tay của Lãnh Tĩnh Hàn giống như gọng kềm giam cầm thật chặt, mặc cho cô giãy giụa thế nào cũng không vung ra được.

Mộ Thiên Thanh tức giận, cô cố nén kích động muốn đánh người, cắn răng nghiến lợi kêu lên: "Anh buông tôi ra, nếu không buông tôi sẽ...."

"Kiện tôi đánh lén cảnh sát?" Về mặt Lãnh Tĩnh Hàn chê cười, nhìn bộ dạng Mộ Thiên Thanh bị nghẹn, môi mỏng lại cong lên đầy tà ác, sau đó mở cửa bên cạnh, đem Mộ Thiên Thanh đang tức giận nhét vào trong xe.

Lãnh Tĩnh Hàn vòng qua đầu xe, chuyển đến ghế lái, chỉ thấy thân thể Mộ Thiên Thanh mới vừa ổn định đã muốn xuống xe, anh thuận tay bóp ổ khóa: "Làm phụ nữ phải dịu dàng một chút đàn ông mới thích!"

"Tôi có đàn ông thích hay không, liên quan gì tới anh? Tôi và anh rất quen thuộc sao?" Mộ Thiên Thanh nhìn về phía Lãnh Tĩnh Hàn rống lên từng chữ, tối nay tâm tình của cô vốn rất tốt nhưng bị người đàn ông này nói một câu "Lại tới bắt đàn ông" đã bị phá hỏng hoàn toàn.

Lãnh Tĩnh Hàn hoàn toàn không để ý tới Mộ Thiên Thanh gào rú, khởi động xe chạy ra bãi đậu xe, rất nhanh chui vào trong dòng xe cộ ban đêm..

Mộ Thiên Thanh vẫn còn giãy giụa lần cuối, ý muốn mở cửa xe.

"Cô là cảnh sát....Sợ tôi ăn cô sao?" Lãnh Tĩnh Hàn khẽ nói, âm thanh đặc biệt lộ ra lạnh nhạt, làm cho người ta nghe không ra ẩn ý thật sự trong lời nói của anh.

Mộ Thiên Thanh đè nén buồn bực, ngồi thẳng người không trả lời.

"Nghỉ ngơi ở đâu?"

Về mặt Mộ Thiên Thanh lo lắng, lạnh lùng nói: "Anh thả tôi xuống ở trạm xe lửa trước mặt là được!"

Lãnh Tĩnh Hàn khẽ nhíu mày liếc nhìn Mộ Thiên Thanh, sau đó lãnh đạm nói: "Đem người phụ nữ nhét ở trạm xe lửa...tôi chưa từng làm như vậy."

Mộ Thiên Thanh nghe xong, khóe miệng giật giật nhìn Lãnh Tĩnh Hàn lái xe hỏi: "Vậy...Xin hỏi bình thường anh đem phụ nữ ném nơi nào?"

Sắc mặt Lãnh Tĩnh Hàn không thay đổi, lãnh đạm nói: "Bình thường tôi lái xe không để cho phụ nữ lên xe!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Chiu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Thuê Phòng!

Mộ Thiên Thanh lại bị ghen hờn, cô không biết Lãnh Tinh Hàn nói lời này là có ý gì nhưng cô có thể bảo đảm, mình và anh thật sự không quen, hơn nữa, mình cũng tuyệt đối không thích loại đàn ông có tiền.

Nhưng tại sao người đàn ông này “nhiệt tình”.....như vậy?

“Địa chi!” Hai chữ lạnh lùng thoát ra từ đôi môi mỏng của Lãnh Tinh Hàn, anh chỉ lạnh hạt cau mày nhìn Mộ Thiên Thanh rồi di dời tầm mắt lái xe.

Cuối cùng Mộ Thiên Thanh vẫn nói tên chung cư mình đang ở, mặc dù, cô rất không tình nguyện nhưng cô có cảm giác đối mặt với người đàn ông lạnh nhạt lại lộ ra báo đạo, cô phản đối sẽ không có tác dụng, trước đó không nói cửa xe bị khóa, coi như không có khóa, cô cũng không muốn ở đường lớn trình diễn tiết mục nhảy xe.

Đọc theo đường đi, bên trong xe hết sức yên lặng.

Mộ Thiên Thanh nghiêng đầu, nhìn ánh đèn neon xẹt theo tốc độ xe ổn định, bởi vì say nên ánh mắt mệt mỏi nhấp nháy, dần dần ánh mắt ta rã, suy nghĩ cũng bay xa....

Thành phố A là một đô thị lớn đẳng cấp quốc tế, ban đêm khắp nơi ánh đèn neon lóe sáng rực rỡ, trên đường phố dòng xe cộ chạy tới lui chiếu ra ánh đèn vô cùng sáng chói, ở trong thành thị này, một mình không cẩn thận, có thể làm cho ý chí của bạn ta rã.

Sắc mặt Mộ Thiên Thanh dần dần khôi phục lại bình tĩnh, bởi vì uống rượu, gương mặt trắng nõn vẫn phủ lên một lớp màu hồng, dưới ánh đèn đường càng lộ ra vẻ đẹp trong sáng.

Lãnh Tinh Hàn hơi nghiêng đầu liếc mắt nhìn Mộ Thiên Thanh ngồi yên, ngay sau di dời ánh mắt lái xe, không khí bên trong buồng xe không giương cung bạt kiếm như lúc mới vừa đi ra, trong yên lặng có một chút nhẹ nhàng.

Lãnh Tinh Hàn thả chậm tốc độ xe, tùy ý để cho từng chiếc xe chạy vượt qua mặt, giống như giờ phút này anh cũng tận hưởng bầu không khí yên ổn khó có được.

Nhưng đường xa đi nữa luôn có lúc đến nơi. Lãnh Tinh Hàn chậm rãi dừng xe ở cửa chung cư của Mộ Thiên Thanh nhưng Mộ Thiên Thanh không có động tĩnh, Lãnh Tinh Hàn nghiêng mắt nhìn, Mộ Thiên Thanh đã ngủ thiếp đi....

“Một chút ý thức nguy hiểm cũng không có!” Lãnh Tinh Hàn lầm bầm nói xong, dường như có chút bất đắc dĩ, anh lẳng lặng nhìn gương mặt Mộ Thiên Thanh, hai tròng mắt giống như hang động đen ngòm dần dần trở nên sâu thẳm.

Mộ Thiên Thanh ngủ có chút không thoải mái, cọ dụi, hẳn là không có ý muốn tỉnh lại, chếp miệng ngủ tiếp.

Lãnh Tinh Hàn khẽ nhủ mày, nhìn Mộ Thiên Thanh một chút, lại nhìn chung cư một chút, sau đó khởi động xe, chuyển hướng đi khỏi.

Đêm tối, mỗi người mỗi phong cách sống chậm rãi trôi qua, ánh mặt trời buổi sớm mang theo hơi ấm xuyên qua cửa sổ thủy tinh chiếu vào bên trong phòng, mang đến một ngày mới.

Mộ Thiên Thanh lười biếng lật người, giường mềm mại mang theo tia nắng mặt trời làm cho cô không nhận được cong khỏe môi, cảm giác thư thái như vậy giống như ngủ ở trên tầng mây.

Đội đã nào....!

Mộ Thiên Thanh đột nhiên mở mắt, đập vào mắt là cảnh tượng hoàn toàn xa lạ, cô đột nhiên xoay người nhanh chóng ngồi dậy, bằng sự nhạy cảm của cảnh sát nhanh chóng quét một vòng, sau đó phát hiện.....Cô ở khách sạn!

Cô đang ở khách sạn!

Tại sao cô phải ở khách sạn?

Mộ Thiên Thanh chỉ có cảm giác đầu mình trống rỗng, hoàn toàn không có cách nào vận chuyển.....

Qua một lúc lâu, Mộ Thiên Thanh mới vừa bình tĩnh lại, cô nhớ tới lần cuối cùng ngày hôm qua cô và người đàn ông nguy hiểm đó ở cùng nhau, anh nói muốn đưa cô về nhà, nhưng.....Tại sao cô ở chỗ này?

Mộ Thiên Thanh nỗ lực bình phục suy nghĩ rối loạn, vén chăn lên đi xuống giường, đứng ở trên mặt thảm mềm mại, Mộ Thiên Thanh phát hiện cô đang mặc áo ngủ!

Mộ Thiên Thanh cắn răng thật chặt, đôi tay nắm quyền, trong đôi mắt từ từ nổi lên lửa giận, cô nhìn quần áo trên ghế sa lon, từng bước từng bước đi tới, sau đó cầm lên nắm thật chặt, bởi vì dùng sức, đốt ngón tay phát ra tiếng vang “lách cách”.....

Mộ Thiên Thanh cố gắng đè nén giữ một tia lý trí cuối cùng, sau đó cúi xuống áo ngủ, hung hăng cầm lấy đồ lót mặt vào, sắc mặt vốn đã không tốt càng thêm tối tăm.

Mà đúng lúc này, cửa phòng đột nhiên bị mở ra.....

“A.....”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Chiu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Anh Đã Làm Gì Tôi?

"A....."

Tiếng thét chói tai bén nhọn dường như muốn tung nóc phòng, theo bản năng hai cánh tay của Mộ Thiên Thanh ôm ngực thét lên, nhìn Lãnh Tinh Hàn lạnh lùng đứng ở cửa ra vào.

Lãnh Tinh Hàn khẽ nhú mày, chỉ hờ hững liếc nhìn Mộ Thiên Thanh sau đó thông thả lui ra ngoài, đóng cửa lại.

Sau khi cửa đóng lại, Mộ Thiên Thanh lấy tốc độ nhanh nhất từ trước tới nay mặc quần áo xong, sau đó giận dữ ngút trời đi ra khỏi phòng, nhìn thấy Lãnh Tinh Hàn không lo lắng ở bên ngoài đang ăn sáng, thì ra đây là một gian "phòng tổng thống".

Nhưng giờ phút này Mộ Thiên Thanh không có tâm tình đi quan sát hoàn cảnh xa hoa này, hai mắt cô bốc lửa nhìn Lãnh Tinh Hàn, rống to: "Tại sao tôi lại ở chỗ này, anh đã làm gì tôi?"

"Cô ngu thiếp đi, tôi không có thói quen đem phụ nữ ném tới cửa chung cư." Ánh mắt Lãnh Tinh Hàn liếc nhìn Mộ Thiên Thanh, bởi vì tức giận ngực khẽ phập phồng, lạnh nhạt nói: "Ngoại trừ mới vừa rồi không cần thận nhìn thấy, tôi cũng không có làm gì cô!"

"Anh gat quý hả?" Mộ Thiên Thanh phát điên.

Lãnh Tinh Hàn buông ly cà phê trong tay, vẫn ung dung nhìn Mộ Thiên Thanh, hỏi: "Cô là quý?"

"....."

"Vậy cô hi vọng tôi làm gì cô?"

"....."

Lãnh Tinh Hàn không để ý tới vẻ mặt lo lắng của Mộ Thiên Thanh, tiếp tục ăn điểm tâm, động tác của anh hết sức ưu nhã, ngón tay thon dài linh hoạt cầm dao nĩa cắt lấy miếng bánh mì, cũng chỉ là bữa ăn sáng bình thường nhưng cảm giác giống như anh ăn món ngon thượng hạng.

Mộ Thiên Thanh còn đứng ở nơi đó, cô cắn răng thật chặt, ánh mắt nhìn chăm chăm Lãnh Tinh Hàn không chút cử động, thân thể cô không có khác thường, cũng không có dấu vết, cho nên tới ngày hôm qua thật sự không có xảy ra chuyện gì, nhưng...quần áo của cô lại bị đổi!

"Quần áo của cô là phục vụ khách sạn đổi!" Lãnh Tinh Hàn cũng không có nhìn Mộ Thiên Thanh nhưng giống như đoán được suy nghĩ trong lòng cô, "Phòng của cô, ngoại trừ lúc đưa cô vào cũng chỉ có mới vừa..."

"Anh vào cửa tại sao không gõ cửa, tại sao anh không lễ phép như thế?" Mộ Thiên Thanh nghe Lãnh Tinh Hàn nói quần áo là do phục vụ khách sạn đổi, thờ phào nhẹ nhõm nhưng lại nghe anh nhắc tới chuyện mới vừa rồi, nhất thời xù lông.

Lãnh Tinh Hàn buông thức ăn trong tay, cầm lấy khăn ăn ưu nhã lau miệng, rồi nói: "Tôi không nghĩ cô sẽ ở nơi đó thay quần áo!"

Nói xong, Lãnh Tinh Hàn liền đứng lên đi tới trước mặt Mộ Thiên Thanh, ánh mắt sắc bén rũ xuống nhìn sắc mặt tối tăm của cô, chậm rãi nói: "Đối với cô gái thô lỗ, tôi không có hứng thú!"

Đang lúc Mộ Thiên Thanh còn không kịp phản ứng, Lãnh Tinh Hàn đã sai bước rời khỏi, để lại một mình Mộ Thiên Thanh đang cứng ngắc ở tại chỗ, mặt lúc đỏ lúc xanh một trận.

Cuối cùng, Mộ Thiên Thanh không biết làm thế nào đi khỏi khách sạn vô cùng xa hoa, đón xe taxi trở lại nhà trọ, cô liền ôm đầu gối vùi ở trên ghế salon, trong lòng rất ư dột giống như bị một tảng đá lớn đè ép, vô cùng buồn bực.

Cô cảm thấy mỗi lần gặp phải người đàn ông kia, cô giống như gặp phải vị thần xui xẻo, chính xác không có chuyện tốt xảy ra.

Mộ Thiên Thanh hít một hơi thật sâu cầm lấy điện thoại trong túi xách, vừa nhìn lại tắt máy!

Mở điện thoại di động lên, theo đó truyền đến âm thanh "Tích tích tích", hẳn là có mười mấy tin nhắn, cô mở ra, tất cả đều là Thẩm Duyệt Nhiên và Thượng Quan Mộc.

Thượng Quan Mộ nhắc nhở cô hôm nay phải cùng anh đi tham gia tiệc rượu, mà tin nhắn của Thẩm Duyệt Nhiên đều là "Mộ Thiên Thanh cô thành thật khai báo cho tôi, người đàn ông nhận điện thoại của cô là ai?", "Cô dám cùng đàn ông lêu lổng cả một buổi tối không trở lại?" Đợi chút....

Mộ Thiên Thanh xem lại ghi chép cuộc gọi, quả nhiên, có một cuộc gọi rạng sáng ngày hôm qua, mà lúc ấy....Cô bị say rượu chậm rãi ngủ thiếp đi, "Lại nhận điện thoại của tôi?"

Mộ Thiên Thanh cắn răng nghiêng lợi lắm lắm, giống như muốn ăn thịt người, tay dùng sức nắm điện thoại, bởi vì ma sát, phát ra tiếng "xì xì".

Đang lúc này, chuông điện thoại di động đột ngột vang lên, kéo Mộ Thiên Thanh ra khỏi suy nghĩ, cô cúi đầu nhìn dãy số trên điện thoại di động, nhúm mày...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cũng Chịu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Bạn Gái Của Tôi

Mộ Thiên Thanh cúi đầu nhìn dãy số trên điện thoại di động, nhúm mày, cô vẫn không nhúc nhích để mặc cho điện thoại reo vang, cuối cùng tắt máy.

Mộ Thiên Thanh ném điện thoại sang một bên, tâm tình nặng nề, có lúc kỳ quái như vậy, khi chuyện gì khơi dậy trí nhớ của bạn, sẽ liên tiếp xảy ra rất nhiều chuyện làm cho bạn nhớ sâu hơn, ví dụ như. . . . Cuộc điện thoại này.

Mộ Thiên Thanh hít một hơi thật sâu, khó có được ngày nghỉ, cô không muốn bị những chuyện ngổn ngang làm ảnh hưởng tâm tình, cô đứng dậy, làm cho mình một chút món ăn, sau đó pha một ly cà phê, cầm lấy sách Tâm Lý Học tội phạm mở ra. . . .

Mộ Thiên Thanh yên tĩnh xem sách, dần dần chìm đắm vào những vụ án ở trong sách cho đến khi tiếng chuông điện thoại di động dễ nghe vang lên, cô mới kéo suy nghĩ trở về.

Lấy qua điện thoại, nhìn thấy số Thượng Quan Mộc, khóe miệng Mộ Thiên Thanh không nhịn được cong lên, nhận điện thoại. . . .

“Anh đến dưới chung cư của em rồi!” Giọng nói của Thượng Quan Mộc xuyên qua điện thoại di động, rất êm dịu không nói ra được.

Mộ Thiên Thanh nhìn đồng hồ, hơi nhúm mày, “Sớm như vậy?”

“Bạn học nhỏ Thiên Thanh, em làm cảnh sát không bao lâu đã quên mất phụ nữ cần trang điểm sao?”

Mộ Thiên Thanh ngẩn ra, nhất thời ngượng ngùng, thật đúng là cô không nghĩ đến, “Hắc hắc, anh chờ em!”

Cúp điện thoại, Mộ Thiên Thanh đổi giày đi xuống lầu. . . .

Khi xe của Thượng Quan Mộc dừng ở trước một tiệm tạo mẫu nổi tiếng nhất thành phố A thì Mộ Thiên Thanh hơi nhúm mày.

Thượng Quan Mộc nhìn nét mặt Mộ Thiên Thanh, đáy mắt chứa đựng ý cười, “Mặc dù hôm nay em giả làm bạn gái anh, nhưng cô gái ở bên cạnh Thượng Quan Mộc anh cũng không thể để cho người ta đánh giá thấp!”

Mộ Thiên Thanh bĩu môi, hô to: “Xa xỉ, tham những a. . . .”

“Aiz!” Thượng Quan Mộc vừa nghe, thu hồi nụ cười, hết sức nghiêm chỉnh nói: “Anh bảo đảm. . . . Không tổn một phân tiền thuế!”

Mộ Thiên Thanh cười “Hi hi”. “Ừm ừm, em biết rồi, sếp Mộc tuyệt đối tuân theo pháp luật.”

Thượng Quan Mộc bắt đầu đi lên lầu, “Đi thôi, cảnh sát Mộ!”

“Yes sir!”

Hai người mới vừa vào tiệm tạo mẫu thì nhìn thấy một cô gái ăn mặc rất trang nhã đi tới, cô liếc mắt Mộ Thiên Thanh, sau đó chào hỏi Thượng Quan Mộc, “Tự mình đưa bạn gái đến trang điểm sao?”

“Angel! Bạn gái của tôi, Mộ Thiên Thanh, việc tiếp theo giao cho cô nha. . . .” Thượng Quan Mộc nói hết sức tự nhiên, nhưng ở một bên Mộ Thiên Thanh lại hơi ngạc nhiên, cô không hiểu nhìn Thượng Quan Mộc, mới vừa muốn nói gì, Thượng Quan Mộc đột nhiên ôm lấy bả vai của cô, ý bảo cô không cần nói ra.

“Không thành vấn đề!” Angel cười quyến rũ, liếc mắt nhìn vóc dáng Mộ Thiên Thanh, sau đó quay đầu căn dặn trợ lý, “An An, mang Mộ tiểu thư đi

phòng thiết kế.”

An An gật đầu nhìn Mộ Thiên Thanh cười nói: “Mộ tiểu thư, xin mời đi theo tôi!”

“Đi đi, anh ở bên ngoài chờ em!” Giọng nói của Thượng Quan Mộc rất dịu dàng.

Mộ Thiên Thanh vừa đi theo An An, lướt qua Angel, quay đầu lại, ánh mắt như con thú nhỏ phát điên nhìn về phía Thượng Quan Mộc, âm thầm chép miệng trách móc.

Thượng Quan Mộc nhìn thấy cô như vậy, khóe miệng cong lên, nụ cười kia sâu tận đáy mắt.

Mộ Thiên Thanh nhủ lỗ mũi, âm thầm hừ, bùi môi thu hồi ánh mắt.

Đột nhiên, ánh mắt Mộ Thiên Thanh liếc nhìn thấy một bóng dáng, theo bản năng cô nhìn về phía đó.

Chỉ thấy Lãnh Tinh Hàn bắt chéo hai chân thon dài đang ngồi nghỉ ngơi ở trên sa lon, trên đùi còn đặt quyển tạp chí, ánh mắt thâm thúy nhìn cô.

Lãnh Tinh Hàn khẽ híp mắt, trong con ngươi lạnh lẽo như mặt biển khơi phẳng lặng nhưng bên dưới che giấu con sóng ngầm mãnh liệt, anh nhấp nhẹ môi mỏng, nhàn nhạt giờ lên nụ cười nhàn nhạt mang theo giễu cợt.

Mộ Thiên Thanh nhìn thấy Lãnh Tinh Hàn, nhất thời vẻ mặt tối tăm, đột nhiên thu hồi ánh mắt, theo trợ lý đi vào phòng thiết kế.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Chiu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Ép Hôn

Angel quay đầu lại liếc nhìn bóng lưng Mộ Thiên Thanh, chế nhạo nói: “Xem ra.Người ta không chấp nhận tình cảm của anh!”

“Cánh cửa kia đóng rất chặt, muốn mở ra. Thật đúng là không dễ dàng.” Trên mặt đẹp trai của Thượng Quan Mộc có chút bất đắc dĩ.

“Nếu để cho những cô gái đuổi theo anh nhìn thấy bộ dạng si tình này của anh, không biết có bao nhiêu trái tim thủy tinh tan!” Angel cười quyền rũ, sau đó hỏi: “Cô ấy là bạn học nhỏ trong trường cảnh sát chứ?”

Thượng Quan Mộc gật đầu một cái, âm thầm thở dài một cái, trái tim của Thiên Thanh đóng thật chặt, muốn đi vào một bước cũng hết sức khó khăn.

Mộ Thiên Thanh được đưa đến phòng VIP, nhất thời, mấy chuyên gia trang điểm kinh nghiệm phong phú liền tiến lên vây quanh, vừa trao đổi tạo hình, vừa nhìn về phía cô có chút xoi mói, cái gì tay quá thô ráp, cái gì da không có chăm sóc tốt. Tóm lại, nói xong lời cuối cùng, toàn thân đều là khuyết điểm, cũng chỉ có hai ưu điểm, một là da trắng nõn, một là vóc người có vốn!

Mộ Thiên Thanh có chút dờ khóc dờ cười, cô là một cảnh sát, còn là tổ hành động, mỗi ngày gió thổi nắng chiếu, làm sao da có thể tốt hơn?

Nếu không phải bởi vì trời sinh phơi nắng không đen, chỉ sợ cũng chỉ còn lại ưu điểm duy nhất “Có vốn”

Sau khi xoi mói một lúc, Mộ Thiên Thanh liền bị mấy chuyên gia trang điểm kéo đi, sau đó mặc cho các cô định đoạt mình giống như con rối.

Sau khi trang điểm tạo hình xong đã hơn hai giờ.

Bởi vì ở nhà uống quá nhiều cà phê, Mộ Thiên Thanh nóng lòng muốn đi giải quyết, nhìn đám người này cầm mấy bộ lễ phục chuẩn bị để cho cô mặc thử, cô có chút ngượng ngùng nói: “Chờ một chút. Tôi muốn đi toilet”

Một trong những chuyên gia trang điểm cười cười, nói: “Đi đi, chúng tôi chờ cô!”

Mộ Thiên Thanh hỏi vị trí của phòng rửa tay, vội vội vàng vàng xông vào toilet, sau khi giải quyết, Mộ Thiên Thanh thoải mái thở dài, chuyện đi toilet thật là ai cũng như nhau.

Mộ Thiên Thanh ra khỏi toilet, định trở về phòng trang điểm nhưng vừa vịn vượt qua cửa quẹo liền sững sờ đâm đầu vào người đàn ông đi tới, trong lòng kêu lên: mẹ kiếp, thật là cuộc đời đi đâu cũng gặp nhau!

Mộ Thiên Thanh tính không nhìn người đi tới, tiếp tục đi về phía trước, đang lúc lướt qua Lãnh Tinh Hàn thì cánh tay liền bị bắt được.

Vốn là buổi sáng Mộ Thiên Thanh còn chất đống áo quần tất cả đều xông lên ố, nghĩ cũng chưa từng nghĩ, tay không bị nắm siết thành quyền đánh tới trên người Lãnh Tinh Hàn.

Lãnh Tinh Hàn lạnh lùng, thân thể hơi nghiêng khiến cho động tác của Mộ Thiên Thanh lui lại, động tác kế tiếp đánh tới vẫn bị Lãnh Tinh Hàn buông lỏng đỡ ra.

Lãnh Tinh Hàn nhìn Mộ Thiên Thanh giống như con sư tử nhỏ nổi điên, một phát bắt được cánh tay cô đánh tới, thuận thế xoay tròn một cái, bắt chéo hai tay cô ra phía sau lưng, một loạt động tác lưu loát đơn giản, hoàn toàn không dài dòng dây dưa.

Mộ Thiên Thanh bị Lãnh Tinh Hàn giam cầm thật chặt đến trong khuỷu tay, giờ phút này hai người gần sát có thể cảm nhận được hơi thở của nhau.

“Buông tôi ra, tên háo sắc này!” Mộ Thiên Thanh cắn răng nghiêng lợi, giãy giụa muốn rút tay của mình về.

“Háo sắc?” Lãnh Tinh Hàn âm thầm cau mày, ánh mắt thâm thúy nhìn Mộ Thiên Thanh giãy giụa, con người đen không nhìn thấy đáy,” Thượng Quan Mộc là bạn trai của cô?”

Mộ Thiên Thanh giãy giụa nhưng làm thế nào cũng không tránh thoát được, cô tức giận gầm nhẹ:” Anh là gì của tôi, liên quan gì tới anh?”

Nghe cô nói vậy, con người Lãnh Tinh Hàn khẽ híp, đáy mắt bắn ra hai luồng sáng bén nhọn.

“Buông tôi ra.” Mộ Thiên Thanh nói xong, không để ý mình mặc áo ngủ, gờ đầu gối thúc về phía vị trí nhạy cảm dưới thân Lãnh Tinh Hàn.

Lãnh Tinh Hàn giống như đã sớm biết ý tưởng của cô, nắm tay Mộ Thiên Thanh đẩy một cái, động tác của Mộ Thiên Thanh rơi vào khoảng không, người cũng bị ném đến trên tường, cô mới vừa muốn đứng dậy, Lãnh Tinh Hàn cũng đã lấn người tới, cùng lúc đó gương mặt đẹp trai như điêu khắc để xuống, lúc Mộ Thiên Thanh không kịp phản ứng nữa, hôn lên môi cô

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Chịu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Lộ Ra

"Umh, umh."

Mộ Thiên Thanh tròn to hai mắt, nhìn khuôn mặt đưa gần mình đã không có khe hở, cô không ngừng giãy giụa nhưng bản lĩnh ngày thường vẫn lấy làm kiêu ngạo ở trước mặt người đàn ông này giống như trở nên vô dụng, anh luôn có thể nhìn ra mỗi ý định của cô, ngăn chặn trước động tác của cô.

"Umh."

Trong lòng Mộ Thiên Thanh đột nhiên uất ức, gắt gao cắn răng nhìn chăm chăm người đàn ông tàn sát ở trên miệng cô, bởi vì giãy giụa, chóp mũi bọn họ vô ý chạm vào nhau, hơi thở của nhau cũng nhẹ rất rõ ràng .

Lãnh Tinh Hàn đột nhiên bất động nhưng cũng không có rời khỏi môi của Mộ Thiên Thanh, hai người cứ giằng co như vậy.

Mộ Thiên Thanh then quá thành giận, đẩy ra Lãnh Tinh Hàn, nghĩ cũng không nghĩ, một cái tát đánh vào mặt của Lãnh Tinh Hàn. Đáng tiếc, lần nữa bị Lãnh Tinh Hàn bắt được cổ tay.

Mộ Thiên Thanh tức giận ngực khẽ phập phồng, cô cắn chặt răng, gắt gao nhìn chăm chăm.

Lãnh Tinh Hàn nhìn cô có vẻ tức giận, khóe môi vẽ lên đường cong tà mị, anh nắm tay Mộ Thiên Thanh chậm rãi buông xuống theo cô, lạnh nhạt nói: "Nhớ kỹ, tôi không thích cô gái quá thô lỗ, hơn nữa."

Lãnh Tinh Hàn dừng một chút, con người sắc bén rũ xuống quét nhẹ qua chân của Mộ Thiên Thanh, nói tiếp: ". Không thích cô gái đá tôi, biết không?"

Nói lời cuối cùng, ánh mắt Lãnh Tinh Hàn vừa nhấc lên, hai luồng sáng lạnh lùng sắc bén bắn về phía Mộ Thiên Thanh, trong nháy mắt Mộ Thiên Thanh cảm thấy lòng bàn chân lạnh lẽo, ánh mắt ấy giống như hơi lạnh tới từ địa ngục.

"Vậy cũng mời nhớ kỹ, không nên trêu chọc tôi, nếu không." Mộ Thiên Thanh cắn răng nghiêng lợi nói từng chữ từng chữ: ". Tôi tuyệt đối sẽ không khách khí!"

Lãnh Tinh Hàn buông tay Mộ Thiên Thanh, nhìn Mộ Thiên Thanh bằng nửa con mắt, rõ ràng trên khuôn mặt lạnh nhạt xa cách nở nụ cười nhàn nhạt nhưng bởi vì nụ cười này, trong nháy mắt làm cho người ta cảm thấy giống như ánh mặt trời buổi sáng.

"Anh cười cái gì?" Mộ Thiên Thanh cảm thấy cùng người đàn ông này ở chung một chỗ, cô luôn dễ dàng mất tinh táo.

"Ngược lại tôi muốn xem. Cô đối với tôi không khách khí như thế nào!" Lãnh Tinh Hàn dừng cười, một tay đè Mộ Thiên Thanh ở trên tường, môi mông lẩn tới.

Lần này, không ngờ Mộ Thiên Thanh không có giấy giũa, cô chỉ cắn răng nhìn khuôn mặt càng ngày càng gần, hơi thở bởi vì tức giận mà trở nên nặng nề.

Lúc môi mông Lãnh Tinh Hàn sắp dán lên môi của Mộ Thiên Thanh đột nhiên ngưng động tác, khe cau mày không dễ nhận thấy, cô gái này đang chơi chiến thuật tâm lý với mình đấy.

Lãnh Tinh Hàn chậm rãi đứng lên, con ngươi sắc bén cũng không có buông tha Mộ Thiên Thanh, ánh mắt chợt lóe lên rồi biến mất, "Đã giúp cô vượt qua tay, thuê phòng. đón tiếp người, chúng ta xem như quen thuộc."

Theo lời của anh, mặt của Mộ Thiên Thanh lúc trắng lúc xanh, "Người nào muốn anh vượt qua tay, người nào muốn anh thuê phòng, người nào muốn anh đón tiếp người."

Lãnh Tinh Hàn ý bảo nói tiếp, Mộ Thiên Thanh cắn cắn môi, sau đó, nắm chặt hai quả đấm, không nói hai lời, liền đánh về phía Lãnh Tinh Hàn. động tác điêu luyện, quyền phong sắc bén, mỗi một động tác đều mang một luồng gió mạnh mẽ quét về phía Lãnh Tinh Hàn.

Đáng tiếc, mỗi một quyền của cô cũng rơi vào khoảng không, thậm chí, ngay cả quần áo của Lãnh Tinh Hàn cũng không chạm trúng.

Giờ phút này, ánh mắt của Mộ Thiên Thanh càng lúc càng lạnh lẽo, dùng cả tay chân, mạnh mẽ đánh nhau hoàn toàn phát huy bản lĩnh của một cảnh sát tố hành động nên có, giờ phút này cô hoàn toàn quên mất trên người mình mặc áo ngủ lam lộ ra vóc người bên trong không bỏ sót. .

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Chịu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Anh Ta Không Thích Hợp

Đang lúc Mộ Thiên Thanh đá về phía Lãnh Tinh Hàn, Lãnh Tinh Hàn né người sang một bên, cặp chân kia gần như bay qua sát thân thể của anh, Lãnh Tinh Hàn hơi xoay người, nắm lấy một quyền Mộ Thiên Thanh đánh tới, sau đó thuận thế đỡ động tác kế tiếp của cô, con ngươi âm trầm, "Mộ Thiên Thanh, nếu như lần sau để cho tôi nhìn thấy cô mặc như vậy đánh nhau với người, cũng đừng trách tôi giải quyết cô ngay tại chỗ!"

Mộ Thiên Thanh theo ánh mắt của Lãnh Tinh Hàn nhìn xuống chân của mình toàn bộ lộ ra ngoài, bởi vì động tác quá lớn, áo ngủ cũng chảy xuống đến dưới bờ vai, cảnh xuân nơi ngực đã lộ hơn phân nửa.

Giờ phút này Mộ Thiên Thanh không kịp nghĩ gì nữa, cuống quýt kéo quần áo của mình, ánh mắt hung hăng nhìn chằm chằm Lãnh Tinh Hàn, mà gương mặt cương nghị của Lãnh Tinh Hàn cũng bao phủ vẻ căng thẳng.

"Hàn."

Đang lúc hai người giằng co, âm thanh mềm mại đáng yêu từ một chỗ hành lang khác vang lên, một cô gái vóc dáng cao gầy, mặc dạ phục màu đỏ, dáng dấp cực kỳ xinh đẹp đứng ở nơi đó, xa xa, có thể thấy khóe miệng cô cười chum chím nhìn Lãnh Tinh Hàn.

Lãnh Tinh Hàn liếc mắt nhìn cô gái kia, sau đó nhìn sắc mặt Mộ Thiên Thanh ửng hồng, âm thanh nghe không ra suy nghĩ gì, lạnh nhạt nói: "Thượng Quan Mộc không thích hợp làm bạn trai cô!"

Quảng xuống một câu, Lãnh Tinh Hàn xoay người đi khỏi, truyền đến từ sau lưng tiếng cắn răng nghiêng lợi của Mộ Thiên Thanh nhưng anh vẫn bình thản, một tay cầm ở trong túi quần đi về phía cô gái kia, sau đó, cùng cô gái kia cùng đi khỏi. .

Cô gái kéo cánh tay Lãnh Tinh Hàn, lúc đi qua khúc quanh, nghiêng mặt liếc mắt nhìn Mộ Thiên Thanh, trong mắt hạnh quyền rũ thoáng lóe lên, khóe miệng khẽ nhếch một đường cong chế giễu.

Mộ Thiên Thanh khe khẽ cúi đầu nhìn bóng lưng Lãnh Tinh Hàn biến mất, cô không biết rốt cuộc cô chọc tới anh chỗ nào, tại sao mỗi lần gặp được anh nhất định sẽ có kết thúc không vui.

"Người nào làm bạn trai tôi liên quan gì tới anh? Anh là người thế nào của tôi, trông nom nhiều như vậy, anh rất rồi rảnh sao. Thượng Quan Mộc không thích hợp, chẳng lẽ anh thích hợp." Mộ Thiên Thanh tức giận ở trong hành lang cắn răng nghiêng lợi lắm lắm, cho đến khi trợ lý An An tìm đến cô.

"Mộ tiểu thư, cô. Ở chỗ này có chuyện gì sao?" An An nhìn xung quanh, chuyên gia trang điểm đợi một chút không thấy người, bảo cô tới xem một chút, ai biết Mộ Thiên Thanh ở chỗ này một mình không biết nói gì đó.

Mộ Thiên Thanh lúng túng giật giật khóe miệng, vội vàng nói: "Không có, không có việc gì!"

"A., Thượng Quan thiếu gia còn đang chờ, chúng ta. Thời gian có chút gấp!" An An làm một trợ lý nhỏ, tuân theo nguyên tắc tuyệt đối không thể đắc tội khách hàng, nói hết sức nhẹ nhàng.

"Thật xin lỗi, thật xin lỗi." Về mặt Mộ Thiên Thanh thẹn thùng, vội vàng xin lỗi, sau đó theo An An trở về phòng VIP, vừa đi, trong lòng còn mắng Lãnh Tinh Hàn.

Thượng Quan Mộc ở phòng làm việc của Angel chờ Mộ Thiên Thanh, anh tùy ý lật tờ báo trên bàn, cả trang đầu cũng bị buổi tiệc chúc mừng Tập đoàn Thiên Lâm tròn 30 năm tới hôm nay chiếm hết, anh nhìn lướt qua, so với những chuyện bàn tán trong giới giải trí, ngược lại đối với Lãnh Tinh Hàn, anh có chút tò mò.

Một người đàn ông mới hai mươi bốn tuổi, lấy thân phận con nuôi tiếp nhận tập đoàn, dùng tốc độ nhanh nhất và thủ đoạn mạnh mẽ thu phục những cổ đông cũ trong tập đoàn đã phản đối anh, cũng cùng một năm này làm cho lợi nhuận tập đoàn tăng lên 10%, sáu năm qua, mọi việc càng thêm thuận lợi, đối với giới kinh doanh mà nói, anh chính là một vị thần.

Khóe miệng Thượng Quan Mộc nhếch lên một đường cong lạnh lùng, nhìn bóng lưng Lãnh Tinh Hàn qua tờ báo, ánh mắt trở nên thâm thúy, trên gương mặt đẹp trai cũng dần dần hiện lên vẻ khó nắm bắt.

Đang lúc này, cửa phòng làm việc bị mở ra, Thượng Quan Mộc di dời ánh mắt nhìn ở trên tờ báo. Chỉ một cái liếc mắt, anh liền sửng sốt. .

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Chịu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Tiệc Rượu Đầy Năm 1: Em Rất Đẹp!

Mộ Thiên Thanh mặc một bộ lễ phục dạ hội cúp ngực màu hồng, chân mang giày cao gót 10 phân đứng ở cửa.

"Có hài lòng không?" Angel cười hỏi.

Thượng Quan Mộc đứng dậy, đi tới trước mặt Mộ Thiên Thanh, khẽ quan sát. . .

Mộ Thiên Thanh buộc tóc đuôi ngựa vụn năm không đổi, uốn xoắn lại, chỉ là một bên cài thêm một kẹp tóc kim cương màu hồng nhạt, cùng bộ trang sức khuyên tai và vòng cổ pha lê màu tím sẫm, màu sắc màu hồng nhạt và màu tím sẫm đối lập nhau tôn lên làn da càng thêm trắng nõn, trang điểm trang nhã càng làm cho cả người cô trông hoạt bát, trẻ trung nhưng không mất đi sang trọng.

"Như thế nào?" Mộ Thiên Thanh thấy Thượng Quan Mộc này giờ không nói gì, có chút thấp thòm hỏi.

Thượng Quan Mộc nhếch miệng, đáy mắt lóe lên tia nóng bỏng, anh thật lòng nói: "Em như vậy. . . Rất đẹp!"

Mộ Thiên Thanh bị ánh mắt anh nhìn khẽ đỏ mặt, che giấu mình tim đập cuồng loạn, tức giận trừng mắt, "Đó là đương nhiên, ba phần diện mạo bảy phần ăn mặc mà!"

"Nó cũng là nền tảng tốt!"

Mộ Thiên Thanh khẽ cười, không có cô gái nào không thích người đàn ông khen ngợi cô xinh đẹp. Mộ Thiên Thanh tự nhận mình cũng là cô gái thô tục, cho nên Thượng Quan Mộc khen ngợi cô cũng rất vui vẻ.

"Đi thôi!"

Thượng Quan Mộc cùng Angel lên tiếng chào nhau, mang theo Mộ Thiên Thanh đi khỏi.

Lễ chúc mừng tập đoàn Thiên Lâm tròn 30 năm được tổ chức tại vườn treo khách sạn Vạn Tôn, bên ngoài khách sạn Vạn Tôn đã sớm tụ tập rất nhiều ký giả, mặc kệ là kinh tế tài chính hay giải trí, tất cả mọi người dốc hết sức chờ đợi, hôm nay có thể được mời tới, không phải tai to mặt lớn trong giới kinh doanh thì chính là quan chức cao cấp giới chính trị, những cô gái nổi tiếng thế giới, cùng rất nhiều ngôi sao, ngoại trừ những người này, cái tên Thiên Lâm này cũng đã đủ hấp dẫn đông đảo truyền thông.

Mộ Thiên Thanh đột nhiên có chút bồn khoăn lo lắng, cô thật không ngờ Thượng Quan Mộc lại mang cô tới tiệc chúc mừng tập đoàn Thiên Lâm tròn 30 năm, nơi này sẽ xuất hiện những người biết cô là một nữ cảnh sát nhỏ, chắc chắn hết sức bất ngờ.

“Thế nào? Đang lo lắng?” Thượng Quan Mộc khẽ liếc mắt đăm ký giả phía ngoài, ánh đèn flash đã làm cho đêm trở thành ban ngày.

Ở trước mặt Thượng Quan Mộc, Mộ Thiên Thanh cũng không giấu giếm, gật đầu một cái, gật đầu một cái, có chút nản lòng, “Sớm biết quan trọng như vậy, em sẽ không đi cùng anh!”

“Anh chỉ tới qua loa một chút để cho mẹ anh không cần can thiệp, sau khi lộ mặt rồi, chúng ta đi!” Thượng Quan Mộc nói xong, liền xuống xe, sau đó thân sĩ mở cửa xe cho Mộ Thiên Thanh, lúc cô có chút lo lắng, đem tay cô bỏ vào trong lòng tay của mình, “Yên tâm, có anh ở đây, không người nào dám ăn em! Hơn nữa, ở Khu Nam, cảnh sát Mộ phá án... trường hợp nào mà chưa từng gặp qua, còn sợ một tiệc rượu như vậy?”

Lời nói nhạo báng khiến Mộ Thiên Thanh nhẹ nhõm không ít, cười cười, Mộ Thiên Thanh cũng bắt chước giọng nói của Thượng Quan Mộc: “Đứng đứng đứng, nghĩ tới lúc em nằm vùng, cái gì không làm qua?”

Thượng Quan Mộc gật đầu, sau đó cùng Mộ Thiên Thanh đi tới bên trong hội trường, ký giả nhìn thấy Thượng Quan Mộc, như ong vỡ tổ xông lên...

“Sếp Mộc, hôm nay ngài lấy thân phận chính chủ hay thân phận cá nhân tới đây?”

“Sếp Mộc, xin hỏi ngài bố trí cán quét Khu Nam lần này...”

“...”

Bảo an hết sức ngăn trở ký giả vọt tới trước, nhưng bọn họ rất có “phẩm chất chuyên nghiệp” hăng hái đào bới chuyện quái, hiển nhiên đối với tình huống như thế Thượng Quan Mộc đã miễn dịch, không trả lời vấn đề gì, chỉ mang theo Mộ Thiên Thanh đi tới hội trường.

Tất cả ngoài cửa cũng rơi vào đáy mắt Lãnh Tinh Hàn đang ở trong một gian phòng nghỉ ngơi, trong tay anh bưng ly rượu đỏ, một tay cầm ở trong quần, con ngươi sắc bén rũ xuống nhìn Thượng Quan Mộc che chở Mộ Thiên Thanh đi vào, đáy mắt có chút lạnh lẽo.

“Aiz? Đường như cô gái bên cạnh Thượng Quan Mộc là Mộ Thiên Thanh...” Hình Thiên hoàn toàn không có chú ý tới người bên cạnh tản ra hơi thở nguy hiểm, không sợ chết lắm lắm.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Chịu Chịu Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Tiệc Rượu Đầy Năm 2: Làm Bạn Gái Của Anh Đi

Lãnh Tinh Hàn khẽ liếc anh ta một cái, thu hồi ánh mắt, đưa ly rượu đỏ trong tay sang một bên, sau khi Hình Thiên nhận lấy vừa há miệng muốn nói điều gì, lại đột nhiên cứng rắn dừng lại.

Lãnh Tinh Hàn xoay người, một tay cầm ở trong túi quần rời khỏi phòng, Hình Thiên bấu môi nhún vai, tự lẩm bẩm, "Suy nghĩ của Lão đại càng ngày càng làm cho người ta không nghĩ ra được, nếu nói có ý định với Mộ Thiên Thanh kia. Lại không hành động, nếu nói không có ý định. Mỗi lần nhìn thấy lại biểu hiện giống như sở hữu vật!"

"Aiz. . . ." Hình Thiên cổ gù thâm trầm thở dài, để xuống ly rượu cũng rời khỏi phòng.

Giờ phút này, ở trong vườn treo lầu cuối khách sạn Vạn Tôn, những cô gái nổi tiếng má lúm đồng tiền như hoa, trên mặt mỗi người nở nụ cười cũng có thể nói hoàn mỹ, mà ở trong sân những người đàn ông càng thêm tao nhã lễ độ, đặc biệt lộ rõ phong cách xã hội thượng lưu.

Mộ Thiên Thanh theo Thượng Quan Mộc chào hỏi cùng mấy người, dần dần cô cảm thấy như lưng đeo gánh nặng, ánh mắt của những cô gái kia cũng muốn đem cô giết chết.

"Ba mẹ anh tới, đi qua chào hỏi!" Thượng Quan Mộc đột nhiên nói.

Mộ Thiên Thanh âm thầm cau mày, cho dù trong lòng không muốn nhưng ngại vì lễ phép, chỉ có thể cười gật đầu.

Trì Uyển cùng với Thượng Quan Dịch vừa tiến đến, Thượng Quan Dịch liền bị mấy người kéo tới trò chuyện, Trì Uyển tùy ý chào hỏi với người xung quanh, ánh mắt quét nhẹ liền thấy Mộ Thiên Thanh bên cạnh Thượng Quan Mộc, sắc mặt tối tăm, mới vừa muốn phát hỏa, một tiếng êm ái "đi" cắt đứt lửa giận của bà, bà quay đầu nhìn thấy thiên kim của tập đoàn Lam thị, ngay sau đó trên mặt nở nụ cười ưu nhã, "Tiểu Nhu. Một mình tới sao?"

Lam Nhu gật đầu một cái, vừa hay nhìn thấy Thượng Quan Mộc đi tới, đáy mắt thoáng qua vẻ cô đơn, cười một tiếng trả lời, "Cha đi Âu châu rồi!"

"Sớm biết một mình cháu, di sẽ bảo A Mộc đi tìm cháu!" Về mặt Trì Uyển hiển nhiên kéo tay Lam Nhu nói xong làm như hoàn toàn không thấy Mộ Thiên

Thanh vừa đi tới.

Thượng Quan Mộc và Lam Nhu nhẹ nhàng gật đầu chào nhau, sau đó khước môi nhếch lên không nhận được cười, nhìn về mặt âm trầm của Trì Uyển, "Mẹ, đây là Thiên Thanh!"

Mộ Thiên Thanh có chút xấu hổ cười cười gật đầu chào hỏi, Thượng Quan Mộc thật giống như không có tính giới thiệu người đẹp dịu dàng đó là ai, thân phận của cô vốn chỉ là khách, tự nhiên cũng không nói gì nhiều, chỉ nhìn Trì Uyển cất tiếng gọi "Chào dì" !

Ánh mắt Trì Uyển quan sát Mộ Thiên Thanh, trên mặt lộ ra kinh hãi, "A Mộc, tại sao không giới thiệu vị tiểu thư này là thiên kim của nhà ai?"

"Mẹ, mẹ không cần dọa sợ đồng nghiệp của con!" Thượng Quan Mộc cười nói, nhưng rõ ràng, trong lời nói có lộ ra cảnh cáo.

Trì Uyển giống như hoàn toàn không có nghe thấy, chỉ kiêu ngạo hỏi: "Đồng nghiệp của A Mộc sao. Vậy. Bây giờ là chức vụ gì rồi?"

"Dì, cháu chỉ là cảnh viên tổ hành động Khu Nam!" Mộ Thiên Thanh cũng không phải không nhìn ra sự kinh hãi trong mắt Trì Uyển, nhưng cô cũng không thừa nhận công việc của mình có gì mất mặt.

Trì Uyển vừa nghe xong, đáy mắt hoàn toàn tan vỡ, bà biết trong lòng con trai có người, nhưng không nghĩ đến là một cô gái cả ngày ở phố lớn ngõ nhỏ bắt trộm, đây chính là bạn gái mà con trai nói hôm nay muốn dẫn tới cho bà xem?

Càng nghĩ càng giận, Trì Uyển nhìn chằm chằm Thượng Quan Mộc, gương mặt Thượng Quan Mộc lại giống như không sao cả, "Trương Cục trưởng tới, con và Thiên Thanh đi chào hỏi."

Nói xong, hết sức tùy ý mang theo Mộ Thiên Thanh đi khỏi.

"Bộ dáng mẹ của anh giống như rất tức giận, tại sao anh không giải thích?" Mộ Thiên Thanh không phải là người ngu, mới vừa rồi khẳng định Trì Uyển cho rằng cô là bạn gái của Thượng Quan Mộc.

"Giải thích cái gì?" Thượng Quan Mộc hỏi.

"Chuyện bạn gái của anh đấy!" Mộ Thiên Thanh dừng bước, nhìn khước môi Thượng Quan Mộc nhếch lên nụ cười hấp dẫn, khẽ cau mày, "Anh đừng nói với em. Mẹ của anh không cho rằng em là bạn gái của anh!"

Thượng Quan Mộc tiếp tục cười, ánh mắt càng thâm thúy.

Mộ Thiên Thanh bị anh nhìn như vậy, trong lòng nao nao.

"Hôm nay anh nói với bà, buổi tối sẽ mang bạn gái tới đây." Thượng Quan Mộc dừng lại, thấy Mộ Thiên Thanh khẽ trợn to hai mắt, nói tiếp: "Thiên Thanh, làm bạn gái của anh đi!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cưng Chiu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Tiệc Rượu Đầy Năm 3: Châm Chọc Khiêu Khích

"Thiên Thanh, làm bạn gái của anh đi!"

Nhịp tim của Mộ Thiên Thanh đột nhiên ngừng lại, cô nhìn Thượng Quan Mộc, thấy gương mặt anh nghiêm túc cũng không có một chút ý đùa cợt, trong lúc nhất thời sững sờ ngay tại chỗ.

"A Mộc, cha của con bảo con qua đó!"

Âm thanh của Trì Uyển lập tức cắt đứt giằng co giữa hai người, Thượng Quan Mộc âm thầm than nhỏ, nhìn lâu như vậy, muốn tìm lúc thích hợp thổ lộ, cuối cùng lại chọn lúc không nhất thích hợp như vậy.

Thượng Quan Mộc liếc nhìn về phía Thượng Quan Dịch, tất cả đều là quan chức cấp cao, dời ánh mắt nhìn Mộ Thiên Thanh nói: "Anh đi sang một chuyển, em đến khu nghỉ ngơi chờ anh. Há?"

Mộ Thiên Thanh mỉm cười gật đầu, nhìn bóng lưng Thượng Quan Mộc đi khỏi, âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Cô thích Thượng Quan Mộc, nhưng.

Aiz!

Mộ Thiên Thanh âm thầm tự giễu, di dời ánh mắt nhìn thấy Trì Uyển vẫn còn đứng đó, ngượng ngùng muốn đi khỏi.

"Cô lui tới với A Mộc từ bao giờ?" Trì Uyển lạnh giọng hỏi, trên mặt không che giấu chút nào khinh bỉ.

"Đi hiểu lầm rồi, hôm nay cháu chỉ là bạn gái tạm thời của Thượng Quan !" Mộ Thiên Thanh trả lời, cô không muốn gây chuyện.

Trì Uyển nghe vậy, cười nhạo một tiếng, "Thân phận của A Mộc, một cảnh sát nhỏ như cô không với tới, cô nói ‘tạm thời’ là tốt rồi, tốt nhất không cần ảo tưởng!"

Mộ Thiên Thanh cau mày, đối với lời nói của Trì Uyển có chút tức giận nhưng dù sao đối phương cũng là mẹ của Thượng Quan Mộc, cô chỉ có thể nhẫn nhịn, đối trả nhếch nhếch miệng, Mộ Thiên Thanh cười như không cười nói: "Cảm ơn di nhắc nhở! Xin lỗi không tiếp được!"

Mộ Thiên Thanh không đợi Trì Uyển nói gì, xoay người đi tới khu nghỉ ngơi, cô sợ mình dừng lại thêm một khắc, sẽ không nhận được làm ra chuyện mình không cách nào không chế.

"Thật không có lễ phép !" Trì Uyển tức giận xanh mặt.

"Đi!" Không biết Lam Nhu đến bên cạnh Trì Uyển từ lúc nào, giọng nói mềm mại, "Bị những thứ không có giáo dục chọc tức không đáng giá."

"Cô nói người nào không có giáo dục?" Mộ Thiên Thanh đột nhiên dừng bước, ánh mắt lạnh lùng nhìn Lam Nhu.

"Người nào lên tiếng trả lời. Tôi nói người đó!" Khóe mắt Lam Nhu xéch lên nhìn Mộ Thiên Thanh, đáy mắt đầy khiêu khích.

Mộ Thiên Thanh cười lạnh xì một tiếng, "Tại sao có con chó sủa ở chỗ này!"

"Cô." Sắc mặt của Lam Nhu thay đổi nhưng trong nháy mắt cô khôi phục dáng vẻ nhu nhược.

Sắc mặt của Trì Uyển cũng không tốt, "Quả nhiên là không có dạy dỗ, coi như toàn thân mặc hàng hiệu cũng không che giấu được thô tục ở bên trong!"

"Thiên Thanh." Lãnh Tĩnh Hàn bưng một ly rượu đỏ trong tay đột nhiên đi tới, lúc Mộ Thiên Thanh đang muốn phát tác, hết sức tùy ý nắm bả vai cô, trong ánh mắt ngạc nhiên của cô nhìn anh nhếch môi cười cười, "Tới đây lúc nào? Tôi cũng không nói cho anh."

Trong lời nói êm ái không che giấu chút nào cưng chiều, anh nhìn Mộ Thiên Thanh, khóe miệng vẫn cười nhưng là tay ôm lấy Mộ Thiên Thanh lại dùng sức, hai người âm thầm so tài.

Mộ Thiên Thanh muốn tránh thoát lồng ngực Lãnh Tĩnh Hàn nhưng rõ ràng nhìn như tay tùy ý đập lên vai vẫn không tránh được, cô lại không thể có động tác lớn, cuối cùng, chỉ có thể thỏa hiệp với Lãnh Tĩnh Hàn, sau đó giả vờ cười nói: "Em vừa tới! Vừa đúng gặp di nói chuyện vài câu."

Diễn trò sao! Ai không biết.

Lãnh Tĩnh Hàn âm thầm cười lên, hoàn toàn không thấy lửa giận trong đáy mắt của Mộ Thiên Thanh, lúc nhìn về phía Trì Uyển, nụ cười trên mặt biến mất thay vào đó là lạnh nhạt và xa cách, "Thiên Thanh không có quấy rầy đến Trì đồng chứ?"

"Dĩ nhiên không có!" Khác với vẻ lạnh lùng châm biếm, Trì Uyển cười hết sức tự nhiên, giống như chuyện mới vừa rồi không có xảy ra, "Thiên Thanh và A Mộc làm chung Cục cảnh sát, A Mộc bị cha của nó gọi đi, sợ Thiên Thanh nhàm chán, tôi đến nói chuyện với cô ấy một chút!"

Trì Uyển nhìn người đàn ông làm mưa làm gió trong giới kinh doanh đang đứng ở trước mặt, lúc nào cũng nhìn thấy dáng vẻ của cậu ta rất lạnh lùng, có ai nhìn thấy cậu ta cười như vậy?

Mộ Thiên Thanh là một cảnh sát nhỏ, làm sao có quan hệ với sát thủ máu lạnh trên thương trường Lãnh Tĩnh Hàn.

Trì Uyển suy nghĩ thoáng chốc, giả bộ tò mò cười hỏi: "Không biết Thiên Thanh và Lãnh Thiếu là."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cùng Chiu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Tiệc Rượu Đầy Năm: Chuyển Biến Diễn Trò

"Thiên Thanh là..." Lãnh Tĩnh Hàn quay đầu nhìn về phía Mộ Thiên Thanh vẫn còn âm thầm gầy gầy, môi mông không nhận được cong lên, ánh mắt thâm thúy, dường như muốn hút lấy tất cả mọi thứ quanh mình, chỉ nghe anh trầm giọng chậm rãi nói: "... Bạn gái của tôi!"

Mộ Thiên Thanh hơi dừng lại động tác, vẻ mặt kinh ngạc nhìn gương mặt của Lãnh Tinh Hàn, cả người hoàn toàn hóa đá...

Hiển nhiên Trì Uyển và Lam Nhu cũng bị lời nói này của Lãnh Tinh Hàn làm cho giật mình tại chỗ, nhưng Trì Uyển là ai, làm một người phụ nữ có thể đứng đầu trong hàng vạn người đàn ông cũng không phải là kẻ hồ đồ. Mặc dù biết rất rõ Lãnh Tinh Hàn nói dối, nhưng vẫn cười nói: “Thì ra là bạn gái mà Lãnh thiếu vẫn che giấu lại là Thiên Thanh!”

Lãnh Tinh Hàn chỉ lạnh nhạt đối đáp, không giải thích cũng không che giấu.

Trong đôi mắt của Lam Nhu lộ ra khinh bỉ, ở chỗ sâu trong đáy mắt che giấu giận dữ, chỉ nghe cô hơi kinh ngạc nói: “Lúc này nhìn thấy Mộ tiểu thư và A Mộc cặp tay cùng đi vào, tôi còn tưởng bọn họ là...”

Những lời nói này vô cùng độc đáo, muốn nói lại thôi nhưng đâm trúng chỗ yếu.

“Lam tiểu thư cho rằng là cái gì?” Mộ Thiên Thanh từ trong kinh ngạc phục hồi lại tinh thần, ánh mắt hơi lạnh lùng nhìn Lam Nhu: “Mặc kệ cô cho rằng là cái gì... Chuyện của tôi cũng không cần cô quan tâm! Em có chút đói bụng...”

Câu cuối cùng là nói với Lãnh Tinh Hàn.

“Ừ, anh đi lấy thức ăn cho em!” Lãnh Tinh Hàn dịu dàng đáp lời, không nhìn người bên cạnh, ôm lấy Mộ Thiên Thanh xoay người, mới vừa cất bước, anh đột nhiên dừng lại, khẽ nghiêng đầu lạnh lùng nói: “Lam tiểu thư vừa mới cho rằng... Tôi hy vọng sẽ không xảy ra!”

Nói xong, anh liền ôm lấy Mộ Thiên Thanh đi khỏi, trong lời nói cảnh cáo rõ ràng ẩn chứa tức giận, bá đạo tham muốn giữ lấy.

Mộ Thiên Thanh vẫn bị Lãnh Tinh Hàn ôm đi đến khu nghỉ ngơi, dọc theo đường đi, xung quanh đều có các loại ánh mắt bắn tới cô, ghen tỵ, tức giận, giễu cợt...

Mộ Thiên Thanh vừa đến khu nghỉ ngơi, liền vội vàng tránh khỏi tay Lãnh Tinh Hàn, mặc dù trong lòng khó chịu nhưng vẫn nói tiếng cảm ơn.

“Trong cái vòng này chính là như vậy, cô cũng không cần phải tức giận!” Trong lời nói của Lãnh Tinh Hàn lạnh lùng xa cách, không dịu dàng tà mị giống như vừa mới diễn trò.

Mộ Thiên Thanh không nghe ra ẩn ý trong lời nói của Lãnh Tinh Hàn, chỉ lạnh lùng, không nói gì.

Đúng vậy, trong cái vòng của giới thượng lưu chính là như vậy, từ nhỏ cô đã biết, cô vốn không nên tới bữa tiệc rượu này, chẳng qua không có cách nào từ chối lời mời của Thượng Quan.

“Cách Thượng Quan Mộc xa một chút!” Con người sắc bén của Lãnh Tinh Hàn rũ xuống, kiêu ngạo nhìn Mộ Thiên Thanh.

Mộ Thiên Thanh đè nén phác tác lửa giận, cô đột nhiên nâng ánh mắt nhìn chòng chọc vào gương mặt đẹp trai lạnh lùng của Lãnh Tinh Hàn, nói: “Cuộc sống của tôi... Không cần anh quan tâm! Chúng ta không quen... Tôi hoàn toàn không biết anh là ai!”

Lãnh Tinh Hàn khẽ nhú mày, biết Mộ Thiên Thanh xù lông, trong lòng khẽ thở dài một tiếng, nhàn nhạt nói: “Cố ý quên lãng quá khứ... Thật có thể quên mất tất cả mọi người sao?”

Mộ Thiên Thanh chau mày, vốn tức giận nhưng bởi vì câu nói của Lãnh Tinh Hàn đột nhiên cứng đờ, “Anh có ý gì?”

“Nếu như cô bình yên, chính là Ánh nắng!” Sau khi Lãnh Tinh Hàn nhàn nhạt nói một câu, thờ nhẹ một hơi, xoay người, đi lấy thức ăn cho Mộ Thiên Thanh.

Cả người Mộ Thiên Thanh ngốc trệ tại chỗ, thậm chí đầu óc của cô không cách nào suy nghĩ, giống như bột nhào vón thành cục, mới vừa rồi... anh nói gì?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Chờ Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Tiệc Rượu Đầy Năm 5: Anh Là Ai?

Mộ Thiên Thanh sững sờ bất động đứng nguyên tại chỗ, trong lúc mơ hồ trong con người của cô có một tầng hơi nước thật mỏng, cô cứ nhìn theo bóng dáng của Lãnh Tinh Hàn di chuyển trong đầu, không có cách nào suy nghĩ.

Cho đến khi Lãnh Tinh Hàn bung đĩa thức ăn trong tay quay trở lại, cô vẫn còn kinh ngạc đứng ở đó.

“Không phải đôi bụng sao?” Giọng nói khẽ có chút lạnh lẽo thâm trầm, dễ nghe giống như tiếng đàn violon, mạnh mẽ làm cho người ta đắm chìm. Lãnh Tinh Hàn nhìn hốc mắt Mộ Thiên Thanh ứng đo cũng không có lộ vẻ xúc động: “Không muốn trở thành tiêu điểm thì hãy thu lại bộ dáng khổ sở của cô...”

Lời nói lạnh lẽo khiến cho Mộ Thiên Thanh hoàn hồn, ánh mắt cô nhìn theo động tác của Lãnh Tinh Hàn, nhìn đĩa thức ăn trên bàn, tất cả đều là món cô thích ăn, sự kích động trong lòng càng làm cho cô khẽ run: “Anh là...”

“Tôi còn có chuyện, nếu không muốn ứng phó với những người đó thì ngoan ngoãn ngồi ở chỗ này!” Lời vừa nói tới miệng đã bị Lãnh Tinh Hàn cắt đứt, anh lãnh đạm liếc nhìn Mộ Thiên Thanh, một tay nắm ở trong túi quần, xoay người đi khỏi.

Mộ Thiên Thanh nhìn bóng lưng cao ngạo, tây trang may thủ công làm cho thân hình cao to của anh càng thêm hoàn mỹ, giờ phút này, cô nhìn theo bóng lưng này, trong lòng vô cùng rối loạn...

Người trong tiệc rượu vẫn giao lưu, chạm ly chạm cốc, mọi người trò chuyện trên mặt mang nụ cười ấm áp. Lãnh Tinh Hàn và Mộ Thiên Thanh cùng xuất hiện cũng không tránh được phần lớn ánh mắt của người khác nhưng cũng có rất nhiều người lựa chọn không nhìn, dù sao... nơi này còn nhiều người phải dựa vào tập đoàn Thiên Lâm, cũng có rất nhiều người nghe nói đến thủ đoạn của Lãnh Tinh Hàn, không người nào nguyện ý làm một người nhiều chuyện, đi đắc tội với Lãnh Tinh Hàn.

Mộ Thiên Thanh ngồi trên ghế salon mềm mại, cô nhìn một điểm nào đó ở trước mặt, trong lòng chua xót không chịu nổi.

Anh, là anh sao?

Anh, là anh sao...

Nghĩ vẩn trong đầu càng lúc càng nhiều, nhanh chóng xâm chiếm tất cả thần kinh, ngay cả Thượng Quan Mộc đi tới trước mặt cô vào lúc nào cũng không biết.

“Không thoải mái sao?” Thượng Quan Mộc ngồi xuống bên cạnh Mộ Thiên Thanh. Anh mới vừa chào hỏi với một số chính khách và người quân khu, không thể phân thân ra được, nhưng không có nghĩa là anh không nhìn thấy chuyện gì xảy ra.

Mộ Thiên Thanh quay đầu đi, chớp mắt, cứng rắn đè nén chua xót trong lòng, sau đó âm thầm hít một hơi, nhếch khóe miệng, lắc đầu một cái: “Em không sao!”

“Thiên Thanh, em và Lãnh Tinh Hàn quen biết nhau?” Thượng Quan Mộc nghi ngờ.

Mộ Thiên Thanh ngẩn người, mặc dù nghi ngờ anh chính là Lãnh Tinh Hàn, nhưng không có nghĩ tới... thật sự là anh?

“Không tính là quen biết...” Mộ Thiên Thanh có chút nói quanh co, nhìn thấy Thượng Quan Mộc nhìn cô, chợt dạ nói: “Lần trước triển lãm châu báu, bởi vì phối hợp hành động, có trao đổi qua một lần.”

Thượng Quan Mộc cười cười, ở trên gương mặt đẹp trai nở nụ cười ấm áp, luôn làm cho người ta thoải mái: “Cũng đã chào hỏi xong rồi... Chúng ta chuồn chứ?!”

Mộ Thiên Thanh sững sốt một chút, nhìn thấy vẻ mặt Thượng Quan Mộc nghiêm túc, định gạt đầu, nhưng... Mới vừa khẽ nhếch miệng lại có chút do dự...

Ánh mắt của cô giống như lơ đãng quét qua Lãnh Tinh Hàn bùng ly rượu trong tay, đang giao lưu với khách, cô muốn hỏi anh một chút, anh có phải là anh không!

Trong lòng Mộ Thiên Thanh âm thầm tự giễu, cuối cùng gạt đầu một cái, cùng Thượng Quan Mộc đi khỏi...

Ở trong bữa tiệc, Thượng Quan Mộc và Mộ Thiên Thanh cũng không phải nhân vật hết sức quan trọng, bọn họ đi khỏi cũng không có bao nhiêu người phát hiện, dù sao trường hợp như vậy, còn rất nhiều cơ hội trò chuyện hợp tác, không có ai đi để ý chuyện của một vài người không có lợi ích.

Nhưng cho dù như thế, từ đầu tới cuối, từng cử động của bao nhiêu cũng rơi vào đáy mắt của Lãnh Tinh Hàn. Nhìn Thượng Quan Mộc và Mộ Thiên Thanh đi ra khỏi hội trường, ánh mắt Lãnh Tinh Hàn dần dần trở nên tĩnh mịch, sâu giống như một cái đầm chết, bất cứ lúc nào cũng có thể cắn nuốt toàn bộ thế giới...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Chiu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Không Có Tình Người

Cho đến khi bóng dáng của Thượng Quan Mộc và Mộ Thiên Thanh biến mất ở tại cửa ra vào, Lãnh Tinh Hàn mới lãnh đạm đi dời ánh mắt, trao đổi câu được câu không với người bên cạnh.

.....

Lúc này, Hình Thiên đi tới, sau khi chào hỏi với người xung quanh, nhìn Lãnh Tinh Hàn nói: “Lãnh Thiếu, ông cụ tìm!”

“Xin lỗi không tiếp được!” Lãnh Tinh Hàn lạnh nhạt nói lời khách sáo, ngay sau đó xoay người mang theo Hình Thiên đi khỏi.

Sau khi anh đi khỏi, bầu không khí ngột ngạt trong hội trường giống như được phóng thích, nhất thời, mọi người bắt đầu bàn luận xôn xao....

“Aiz? Thậm chí Lãnh Thiếu có bạn gái?”

“Không đúng. Tôi xem cô gái đi cùng sếp Mộc cũng vừa vặn đi cùng...”

“Vừa vặn nhất định là dùng để che giấu chứ? Không phải nói Lãnh Thiếu cùng Hình Thiên đó lén phét sao?”

“Không chừng người ta nam nữ đề xoi đây.....”

“Chuyện của lãnh Thiếu.....các người có thể bàn tán sao?” Lời nói lạnh lùng lộ ra lửa giận.

“.....”

Âm thanh bàn tán dừng lại, mọi người có chút xấu hổ nhìn một cô gái xinh đẹp, mặc dạ phục màu đỏ làm nổi bật lên da thịt trắng nõn của cô, càng thêm mềm mại đáng yêu.

Mắt hạnh của cô gái lạnh lùng nhìn mọi người một chút, giống như nữ vương xoay người rời khỏi, người trong hội trường bắt đầu trò chuyện.....

Mọi người nhìn theo bóng lưng cô gái, âm thầm thở dài một hơi.

Lãnh Tinh Hàn và Hình Thiên chuyển qua hội trường, trực tiếp đi vào thang máy đi về phía “phòng tổng thống” khách sạn Vạn Tôn, trong thang máy, Hình Thiên nhếch khóe môi cười nồng nhiệt, mang theo mấy phần khiêu khích hỏi: “Lão đại, có phải anh thật sự coi trọng Mộ Thiên Thanh hay không?”

Lãnh Tinh hàn khẽ liếc xéo, ánh mắt lạnh lẽo như hai lưỡi dao sắc bén phóng về phía Hình Thiên, Hình Thiên ngẩn ra, có chút không vui vuốt mắt kính, bĩu môi, ừ ừ....

Đúng lúc, “Đình” một tiếng, cửa thang máy mở ra, đôi tay Lãnh Tinh hàn cắm ở trong túi quần đi ra ngoài, Hình Thiên theo ở phía sau, trong lòng âm thầm nghĩ ngợi: lão đại làm sao vậy?

Hình Thiên không cách nào hiểu thấu Lãnh Tinh Hàn, anh giống như một con số bí ẩn, không có một người nào có thể hiểu anh, nếu như nhất định nói trên thế giới này có người có thể hiểu anh, vậy chỉ có..... anh ta!

Không đúng, Hình Thiên nghĩ đến người kia, tâm tình trở nên rất nặng nề, có lẽ đời này lão đại cũng tìm không được một người nào nữa có thể hiểu anh, biết anh như vậy!

Đang suy nghĩ, Lãnh Tinh Hàn đã đi vào “phòng tổng thống”

“Cha tìm con!”

“Ngồi đi!” Bên trong gian phòng, ghế salon bằng da thật mềm mại, một ông già hơn 60 tuổi trong tay cầm cái tẩu ngọc, trên mặt của ông ta tích lũy không ít nếp nhăn, Lãnh Khiếu Thiên nhìn Lãnh Tinh Hàn lạnh lùng ngồi xuống, trầm giọng hỏi: “Nghe nói.....con bỏ hết cổ phiếu MT bên Mỹ?!”

“Đúng vậy!” Lãnh Tinh Hàn lơ đãng trả lời.

Ánh mắt Lãnh Khiếu Thiên khẽ thâm trầm nhìn Lãnh Tinh Hàn, hai người cũng không có ai nói chuyện, không khí xung quanh dần dần cũng trở nên mỏng manh....

“Đó là công ty của bác Hàn con....” Lãnh Khiếu Thiên tức giận, “Con làm như vậy, không phải muốn bức ông ấy tới chết?”

Ánh mắt Lãnh Tinh Hàn hơi rét lạnh, nhìn về mặt tức giận của Long Khiếu Thiên, trên mặt bình tĩnh không lộ ra bất kỳ vẻ gì, chỉ lạnh nhạt trả lời, “Con không phải nhà từ thiện, chuyện không có lợi ích....Con không có hứng thú!”

“.....”

Lãnh Tinh Hàn đứng dậy, vẫn bình thản nói: “Nếu cha tìm con để nói chuyện này, như vậy....Con cảm thấy không cần thiết nói nữa!”

Nói xong, Lãnh Tinh Hàn liền đi khỏi, Hình Thiên vội vàng nhìn về phía Long Khiếu Thiên khom người chào, đi theo ra ngoài.

Long Khiếu Thiên nhủ mảy, nhìn cánh cửa đóng lại, ông ta cũng không nghĩ ra, tại sao khi còn nhỏ đứa bé này rất biết điều, lớn lên trở nên lạnh lùng không có tình người như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Chờ Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Đêm Tối Vương Giả

Lãnh Tinh Hàn ra khỏi ‘phòng tổng thống’, cũng không nhìn Hình Thiên đi theo ra ngoài, trong âm thanh lộ ra lạnh lùng nói: “Tôi không qua Hội trường nữa...”

“Lão đại, hôm nay là chúc mừng tròn năm, anh không có mặt sẽ không tốt lắm hay không?” Hình Thiên cau mày, biết lão Tổng giám đốc nhắc tới nhà họ Hàn làm cho lão đại tức giận, “Chỗ ông cụ cũng không tiện ăn nói!”

Lãnh Tinh Hàn đột nhiên dừng bước, ánh mắt sâu thẳm nhìn Hình thiên, “Tôi cũng cần nói với ai sao?”

Hình Thiên im lặng, âm thầm nhếch miệng, nhắm mắt ê a nói: “Anh là Tổng giám đốc Thiên Lân, lễ chúc mừng như vậy....Anh không có ở đây....”

“Đường Lam sẽ ứng phó!” Lãnh Tinh Hàn nói xong, xoay người đi khỏi, để lại Hình Thiên bộ dạng biệt khuất giống như nuốt phải một con ruồi.

“Anh là lão đại, anh định đoạt...” Trong lòng Hình Thiên kêu rên; tôi ở lại sẽ trở thành con chó thí a, lão đại!

Dĩ nhiên, anh ta có trở thành vậy hay sinh hay không, Lãnh Tinh Hàn không có tâm tình để ý tới, anh đi thẳng xuống bãi đậu xe, lên xe, khởi động máy, đạp cần ga, buông thắng xe....làm liền một mạch, chiếc xe xinh đẹp chuyển động, bánh xe ma sát mặt đất lèm theo âm thanh rít gào chói tai vọt ra khỏi bãi đậu xe.

Rõ ràng trên gương mặt lạnh lùng lộ ra vẻ lo lắng nhàn nhạt, môi bạc nhấp nhẹ, con ngươi sắc bén khẽ nheo lại, anh đạp lút cần ga, kim đồng hồ nhanh chóng xoay tròn bắt đầu tốc độ đến gần 200km/h...

“Tích...Tích tích...”

Trên đường phố vang lên tiếng xe ầm ĩ khắp chốn, tất cả các loại xe đều rời rít né tránh xe của Lãnh Tinh Hàn, về mặt anh lạnh nhạt thông dong, tuy tốc độ xe lao nhanh, anh vẫn thành thạo xuyên qua trong dòng xe cộ.

Trong màn đêm, chiếc xe lao nhanh đến bờ biển mới dừng lại, Lãnh Tinh Hàn xuống xe, đôi tay cắm ở trong túi quần đứng ở trên một khối đá ngầm, ánh mắt thâm thúy rơi vào phương xa.

Nước biển vỗ đá ngầm truyền đến âm thanh “Ào ào..”, gió đêm mang theo mùi vị mặn chát, nhào tới trước mặt dưới màn đêm, bóng dáng của Lãnh Tinh Hàn lộ ra cô độc và thê lương không cách nào xua đuổi.

Lãnh Tinh hàn đứng lẳng lặng nơi đó, mặc cho gió biển phất lên từng sợi tóc của anh, dần dần, suy nghĩ của anh bay xa...

.....

“Dạ, tôi muốn đi tìm cô ấy!” Trên đá ngầm cạnh bờ biển, đôi tay Ứng đưa về phía sau, chống đá ngầm, trong ánh mắt chưa bao giờ có mong đợi, “Không biết cô bé đó còn nhớ rõ tôi không?”

Lãnh Tinh Hàn nhìn ứng, trên mặt lạnh không nhìn ra suy nghĩ, khẽ hỏi: “Ánh nắng của anh sao?”

Ánh mắt của Ứng treo nụ cười cuồng vọng không kiềm chế được, nụ cười in sâu trong đáy mắt, nhủ mảy, than nhẹ nói: “Aizz....Nhiều năm không gặp, khẳng định cô ấy không nhớ rõ tôi!”

Đôi môi lạnh bạc của Lãnh Tinh Hàn nhẹ nhàng nở nụ cười, trêu ghẹo nói: “Có nhớ hay không không có quan hệ, của tôi tay là được...”

“Dạ, cậu không hiểu...” Ánh mắt Ứng đột nhiên trở nên âm trầm, dường như sắc mặt cũng nặng nề, “Khoảng cách giữa tôi và cô ấy....càng ngày càng xa...”

Lãnh Tinh Hàn hiểu Ứng nói khoảng cách là cái gì, đó là khoảng cách giữa ngày và đêm, rõ ràng có thể rất gần nhưng không có biện pháp giao hòa.

.....

Năm đó, Lãnh Tinh Hàn 24 tuổi, Ứng 25 tuổi!

Lãnh Tinh Hàn kéo về suy nghĩ, rừ mắt che giấu cô đơn và đau đớn nơi đáy mắt, “Ừng, cô ấy còn nhớ rõ anh...”

Lời thì thầm bị gió đêm thổi tan, Lãnh Tinh Hàn tịch mịch đứng ở trên đá ngầm, người anh em đã từng sóng vai, hiện tại chỉ còn một mình anh....

Đến bây giờ, anh cũng không có cách nào quên ngày ấy, ngày ấy Ừng nằm xuống không thể tiếp tục đứng lên!

Ánh mắt của Lãnh Tinh Hàn dần dần trở nên lạnh lẽo, cả người lộ ra hơi lạnh như từ địa ngục tới, anh giống như chúa tể bóng đêm trông coi tất cả quỷ Satan, trong đêm tối yên tĩnh xòe đôi cánh màu đen, bất cứ lúc nào cũng chuẩn bị đoạt lấy mọi thứ....

Mọi người thiếu nợ Ừng, anh sẽ đòi lại!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Chịu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Chạy Trối Chết

Đêm càng ngày càng sâu, trên bầu trời xanh hiện đầy sao sáng chói, biểu thị thời tiết ngày thứ hai là một ngày trong xanh....

Sau khi Thượng Quan Mộc mang theo Mộ Thiên Thanh đi ra khỏi khách sạn Vạn Tôn cũng không có đưa cô về nhà mà trực tiếp đến một nhà hàng Pháp, tiếng đàn dương cầm du dương làm cho người rừ bỏ áp lực và cảm thấy thân thiện, trong hoàn cảnh trang nhã như vậy, tự nhiên người ta cũng thả lỏng khó chịu.

Khỏe miệng Thượng Quan Mộc chứa đựng nụ cười dịu dàng nhìn Mộ Thiên Thanh, anh khẽ liếc mắt nhìn chiếc đàn Piano màu trắng trong phòng ăn, sau đó nhấn chuông....

Người bồi bàn rất nhanh đi tới, khẽ khom người, lễ phép hỏi thăm: “Xin hỏi, quý khách cần gì?”

Thượng Quan Mộc ra hiệu cho người bồi bàn cúi người xuống, người bồi bàn cúi người, Thượng Quan Mộc ở bên tai của người bồi bàn nói nhỏ mấy câu, người bồi bàn đáp lời: “Vâng, xin ngài chờ một chút, tôi đi sắp xếp một chút!”

Mộ Thiên Thanh ngạc nhiên nhìn Thượng Quan Mộc, bèn nhảy phát hiện nụ cười trong đáy mắt anh có một chút thâm ý, cảnh giác hỏi: “Anh muốn làm gì?”

Thượng Quan Mộc chỉ cười không nói, anh như vậy khiến cho trong lòng Mộ Thiên Thanh nao nao, dù sao....trước đó ở trong tiệc rượu anh đã tỏ lộ.

Một lát sau, tiếng đàn dương cầm du dương dừng lại, người bồi bàn cũng đi tới, vẫn mang theo nụ cười: “Thượng Quan tiên sinh, xin mời!”

Thượng Quan Mộc đứng dậy, nhìn Mộ Thiên Thanh đưa tay, dịu dàng hỏi: “Mộ tiểu thư, có thể mời em cùng đàn một khúc không?”

Theo bản năng, ánh mắt Mộ Thiên Thanh nhìn bàn tay thon dài kia, bởi vì nghề nghiệp, lòng bàn tay và trên ngón trỏ của anh bị chai, nhưng cũng không có ảnh hưởng về đẹp bàn tay của anh....

Di dời ánh mắt lên trên, Thượng Quan Mộc vẫn mỉm cười, bộ dạng lịch sự nho nhã khác với lúc bình thường anh ở cục cảnh sát. ở trong trường học là nhân vật phong vân, sau khi đến cục cảnh sát càng thêm trở thành giai thoại trong giới cảnh sát, mặc kệ là gia đình hay bản thân anh, vô số hào quang bao phủ anh, tất cả mọi thứ giống như chứng thật, Thượng đế thật sự chế tạo ra tác phẩm hoàn mỹ!

Thượng Quan Mộc thấy Mộ Thiên Thanh bất động, cuối cùng tiến lên kéo tay của cô, mang theo cô đi lên bàn Piano, hai người ngồi xuống, Thượng Quan Mộc cười nheo nhìn Mộ Thiên Thanh, chơi một giai điệu....

Mộ Thiên Thanh kinh ngạc bất động, Thượng Quan Mộc dạo một tiểu khúc sau đó đôi tay đan vào phím đàn trắng đen, đầu tay hai người rơi xuống hợp tấu một khúc dương cầm “Lời tình mộng ảo...”

Thời gian giống như quay ngược lại, năm ấy trong buổi dạ vũ trường học đón người mới đến hai người trên sân khấu hợp tấu, bởi vì quá lâu không có đụng Piano, tay cô có chút cứng nhắc, đã bỏ sót một nhịp, nhưng Thượng Quan Mộc âm thầm bỏ tấu, sau đó anh khẽ mỉm cười nói, “Không cần khăn trương, có tôi ở đây!”

Một câu nói nhàn nhạt như vậy làm cho lòng cô xúc động, cũng từ sau lần đó, dường như bọn họ cùng xuất hiện càng ngày càng nhiều, nhưng cũng từ đầu đến cuối không có phá vỡ cánh cửa kia.

Từ lúc bắt đầu khởi động đến khi đầu ngón tay rơi xuống đến nốt nhạc cuối cùng, sau đó truyền tới tiếng vỗ tay kéo suy nghĩ của Mộ Thiên Thanh quay trở lại....

“Xem ra mấy năm này tay cậu sừng vẫn không cứng nha!” Thượng Quan Mộc cười trêu chọc.

Mộ Thiên Thanh nhủ mảy, mới vừa muốn nói cái gì, chỉ thấy người bồi bàn nâng một cái khay, bên trong có một bó hoa hồng sâm banh, đi tới bên cạnh Thượng Quan Mộc.

Thượng Quan Mộc cầm lấy đưa đến trước mặt Mộ Thiên Thanh, nhẹ nhàng nói: “Thiên Thanh, trên tiệc rượu anh không nói đùa... Từ lần đầu tiên cùng em hợp tấu, anh đã thích em rồi....Anh biết rõ trong lòng em có một số chuyện không buồn, vẫn không dám mở miệng, năm ngoái lúc ra nước ngoài huấn luyện, anh tự nhủ, nếu như năm nay trở về, cấp trên phân công anh đến bên cạnh em, như vậy....Anh sẽ mở lời với em!”

Mộ Thiên Thanh ngẩn người tại đó, trong lúc nhất thời không biết phản ứng ra sao.

“Thiên Thanh....Anh yêu em! Đã yêu thật nhiều năm rồi....Anh....”

“E chợt nhớ ra em còn có chuyện, em đi trước!” Mộ Thiên Thanh đột nhiên đứng dậy, trở lại chỗ ngồi cầm túi xách liền vội vã đi khỏi phòng ăn, để lại Thượng Quan Mộc tại nguyên chỗ.

Nhìn hoa trên tay, khóe miệng Thượng Quan Mộc có một chút khổ sở, tự lẩm bầm: “Chuyện đã qua....Cứ như vậy để cho em không bỏ được sao?”

Chương 029: Quầy rượu bị bỏ thuốc 1

Mộ Thiên Thanh đi ra phòng ăn, trong lòng hoảng loạn trong lúc nhất thời không có cách nào bình phục, cô quay đầu nhìn phòng ăn, nhìn thấy bóng dáng của Thượng Quan Mộc đuổi tới, người vội vàng nép phía sau cây cột, nhưng ngay lúc này, điện thoại ở trong túi không ngừng chấn động....

Mộ Thiên Thanh vội vàng lấy điện thoại ra, nhìn số của Thượng Quan Mộc, đầu tiên len lén liếc một cái, rồi bắt máy....

“Thiên Thanh, em ở đâu?” âm thanh dịu dàng của Thượng Quan Mộc truyền đến.

Mộ Thiên Thanh chớp máy môi, đáp: “A....Em đã lên xe taxi....”

“Thật?”

“Ừm!” Mộ Thiên Thanh chợt dạ đáp lời

Trong điện thoại im lặng, sau đó truyền đến âm thanh nhàn nhạt của Thượng Quan Mộc, “Thời gian không còn sớm, em nghỉ ngơi sớm một chút, ngày mai còn phải đi làm!”

“Ừ, anh cũng thế, bai bai!” Mộ Thiên Thanh cúp điện thoại, quay đầu lại nhìn bóng dáng thon dài đứng tại chỗ một lát, mới đi về phía đầu xe.

Mộ Thiên Thanh không có đi, cứ tựa vào trên cây cột như vậy, về mặt có chút nặng nề....

Cô đã từng nghĩ có lẽ Thượng Quan Mộc có ý với cô, nhưng nhiều năm như vậy, quan hệ với mọi người luôn rất tốt, cô cho rằng mình suy nghĩ quá nhiều. Đối với Thượng Quan Mộc, không phải cô không có cảm động và yêu thích, mặc kệ ở trường học hay ở cục cảnh sát, lúc cô cần, anh đều có ở bên cạnh cô....

Nếu như....hôm nay Lãnh Tĩnh Hàn không nói câu kia gọi lên trí nhớ của cô....mới vừa rồi cô cũng sẽ không nghĩ sẽ chạy trời chết....

Mộ Thiên Thanh đứng dậy, yên lặng đi dưới ánh đèn nê ông lóe sáng trên đường phố, trong lòng giống như có thứ gì hỗn loạn làm cho cô hít thở không thông....bất kể là Thượng Quan Mộc tỏ tình hay là câu nói kia của Lãnh Tĩnh Hàn!

Lỗ mũi của Mộ Thiên Thanh đột nhiên ể ẩm, cô nhìn quán rượu trước mặt, bước chân không tự chủ vòng vo đi vào....

“Uống gì nào?” Người phục vụ vừa lau lau ly rượu, đưa mắt hỏi.

“Bia!”

Người phục vụ nhìn Mộ Thiên Thanh, nhún vai một cái, mở ra một chai bia trước mặt Mộ Thiên Thanh, sau đó tiếp tục công việc trong tay mình.

Tiếng nhạc âm ỉ mang theo âm thanh cười đùa của mọi người, bên trong quán rượu còn nhiều người sống về đêm, nơi này, cho tới bây giờ đều là chỗ phát tiết háo hức.

Mộ Thiên Thanh uống một hơi hết một chai, hoàn toàn không có biện pháp giải tỏa nỗi bức bối trong lòng, ngực cô phập phồng thở hổn hển, “Bộp” một tiếng, đặt chai lên quầy bar. “Một chai nữa!”

Người phục vụ không nói hai lời, lại mở một chai cho cô....

Mộ Thiên Thanh mặc dạ phục hết sức xinh đẹp rất nhanh thu hút sự chú ý của người trong quán rượu, còn có một số người trực tiếp cầm rượu đến bắt chuyện, nhưng cuối cùng cũng bị Mộ Thiên Thanh dùng ánh mắt lạnh lẽo tức giận đuổi đi.

“Aiz? Anh xem....Cô ta có phải là con sư tử họ Mộ hay không?” Trong góc, một người đàn ông đáng vẻ lưu manh nói với những người bên cạnh.

“ Cô gái kia?” Những người bên cạnh cười lạnh một tiếng, chỉ là tùy ý liếc mắt, “ Làm sao có thể ăn mặc khiêu gợi như vậy được?”

“ Tôi nói thật, anh nhìn một chút!”

Người nọ bị những người bên cạnh làm phiền, ngồi dậy nhìn, nhìn một hồi, mắt tròn to nói: “ Mẹ nó, thật đúng là cô gái kia!”

Nói xong, không khỏi phui miệng, “ Cô gái này hôm nay thế nào vậy? Ăn mặc rồi như vậy.”

Người đàn ông sờ lên cằm nhìn từ trên xuống dưới, đáy mắt dần dần

toát ra vẻ bí ối.

“ Anh nói.mùi vị cảnh sát như thế nào?” người đàn ông hỏi.

“ Này, em gái này anh có thể ăn sao? Cẩn thận cô ta dùng súng bắn tung thẳng nhóc nhà anh.” Người đàn ông nói xong, cố ý nhìn dưới đũng quần người đàn ông một chút.

“ Ai nói tôi muốn tự mình ăn hả?” Khỏe miệng người đàn ông nở nụ cười bí ối càng đậm, nhìn Mộ Thiên Thanh cười hắc hắc hai tiếng, “ Xương khô gặm đương nhiên là phải để cho người khó đối phó đi gặm.”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Chiu Vờ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Quầy Rượu Bị Bỏ Thuốc 1

Mộ Thiên Thanh đi ra phòng ăn, trong lòng hoảng loạn trong lúc nhất thời không có cách nào bình phục, cô quay đầu nhìn phòng ăn, nhìn thấy bóng dáng của Thượng Quan Mộc đuổi tới, người vội vàng nép phía sau một cây cột, nhưng ngay lúc này, điện thoại ở trong túi không ngừng chấn động.

Mộ Thiên Thanh vội vàng lấy điện thoại ra, nhìn số của Thượng Quan Mộc, đầu tiên lên lên liếc một cái, rồi bắt máy.

"Thiên Thanh, ở đâu?" âm thanh dịu dàng của Thượng Quan Mộc truyền đến.

Mộ Thiên Thanh nhấp máy môi, đáp: "A. Em đã lên xe taxi."

"Thật?"

"Ừm!" Mộ Thiên Thanh chột dạ đáp lời.

Trong điện thoại im lặng, sau đó truyền đến âm thanh nhàn nhạt của Thượng Quan Mộc, "Thời gian không còn sớm, em nghỉ ngơi sớm một chút, ngày mai còn phải đi làm!"

"Ừ, anh cũng thế, bái bai!" Mộ Thiên Thanh cúp điện thoại, quay đầu lại nhìn bóng dáng thon dài đứng tại chỗ một lát, mới đi về phía đầu xe.

Mộ Thiên Thanh không có đi, cứ tựa vào trên cây cột như vậy, vẻ mặt có chút nặng nề.

Cô đã từng nghĩ tới có lẽ Thượng Quan Mộc có ý với cô, nhưng nhiều năm như vậy, quan hệ với mọi người luôn rất tốt, cô cho rằng mình suy nghĩ quá nhiều.

Đối với Thượng Quan Mộc, không phải cô không có cảm động và yêu thích, mặc kệ ở trường học hay ở cục cảnh sát, lúc cô cần, anh đều có ở bên cạnh cô.

Nếu như. hôm nay Lãnh Tĩnh Hàn không nói câu kia gọi lên trí nhớ của cô. mới vừa rồi cô cũng sẽ không nghĩ sẽ chạy trời chết?

Mộ Thiên Thanh đứng dậy, yên lặng đi dưới ánh đèn nê ông lóe sáng trên đường phố, trong lòng giống như có thứ gì hỗn loạn làm cho cô hít thở không nổi. bất kể là Thượng Quan Mộc tỏ tình hay là câu nói kia của Lãnh Tĩnh Hàn !

Lỗ mũi của Mộ Thiên Thanh đột nhiên ê ẩm, cô nhìn quán rượu trước mặt, bước chân không tự chủ vòng vo đi vào.

"Uống gì nào?" Người phục vụ vừa lau lau ly rượu, đưa mắt hỏi.

"Bia!"

Người phục vụ nhìn Mộ Thiên Thanh, nhún vai một cái, mở ra một chai bia đặt trước mặt Mộ Thiên Thanh, sau đó tiếp tục công việc trong tay mình.

Tiếng nhạc âm ỉ mang theo âm thanh cười đùa của mọi người, bên trong quán rượu còn nhiều người sống về đêm, nơi này, cho tới bây giờ đều là chỗ phát tiết háo hức.

Mộ Thiên Thanh uống một hơi hết một chai, hoàn toàn không có biện pháp giải tỏa nỗi bức bối trong lòng, ngực cô phập phồng thở hổn hển, "Bộp" một tiếng, đặt chai trên quầy bar, "Một chai nữa!"

Người phục vụ không nói hai lời, lại mở ra một chai cho cô.

Mộ Thiên Thanh mặc dạ phục hết sức xinh đẹp rất nhanh thu hút sự chú ý của người trong quán rượu, còn có một số người trực tiếp cầm rượu đến bắt chuyện, nhưng cuối cùng cũng bị Mộ Thiên Thanh dùng ánh mắt lạnh lẽo tức giận đuổi đi.

"Aiz? Anh xem. Cô ta có phải là con sư tử họ Mộ hay không!" Trong góc, một người đàn ông dáng vẻ lưu manh nói với những người bên cạnh.

"Cô gái kia?" Những người bên cạnh cười lạnh một tiếng, chỉ là tùy ý liếc mắt, "Làm sao có thể ăn mặc có khiêu gợi như vậy?"

"Tôi nói thật, anh nhìn một chút!"

Người nọ bị những người bên cạnh làm phiền, ngồi dậy nhìn, nhìn một hồi lâu, mắt tròn to nói: "Mẹ nó, thật đúng là cô gái kia!"

Nói xong, không khỏi phì cười, "Cô gái này hôm nay thế nào vậy? Ăn mặc rồi như vậy."

Người đàn ông sờ lên cằm nhìn từ trên xuống dưới, đáy mắt dần dần toát ra vẻ bỉ ổi.

"Anh nói. mùi vị cảnh sát như thế nào?" Người đàn ông hỏi.

"Này, em gái này anh có thể ăn sao? Cẩn thận cô ta dùng súng bắn tung thẳng nhóc nhà anh." Người đàn ông nói xong, cố ý nhìn dưới đũng quần người đàn ông một chút.

"Ai nói tôi muốn tự mình ăn hả ?" Khóe miệng người đàn ông nở nụ cười bỉ ổi càng đậm, nhìn Mộ Thiên Thanh cười hắc hắc hai tiếng, "Xương khó gặm đương nhiên là phải để cho người khó đối phó đi gặm."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Chiu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Quầy Rượu Bị Bỏ Thuộc 2

Mộ Thiên Thanh uống hết chai này đến chai khác, đảo mắt đã nửa kết bia, sắc mặt cô ửng đỏ, dưới ánh đèn quầy rượu không coi là sáng, vóc người xinh đẹp càng lộ rõ, hoàn toàn không giống như dáng vẻ mạnh bạo lúc bắt trộm ngày thường.

Ở trong góc khóe miệng người đàn ông nở nụ cười bỉ ổi càng lúc càng đậm, anh ta tìm người phục vụ, ghé vào lỗ tai tên kia nói nhỏ mấy tiếng, sau đó nói: "Làm xong chuyện này, số tiền kia. Tôi sẽ cho cậu!"

Người phục vụ vừa nghe vậy, vội vàng cúi đầu khom lưng, "Cảm ơn anh Thủy, cảm ơn anh Thủy!"

"Đi đi!" A Thủy vỗ vỗ vào ngực người phục vụ, khóe môi nhếch lên, nhìn người phục vụ đi khỏi.

"A Thủy, cậu cũng không nên chơi trút giận!"

A Thủy khẽ liếc mắt nhìn người đàn ông bên cạnh, nhếch môi lười biếng nằm trên ghế sa lon, trong đôi mắt kín đáo phát ra ánh sáng lạnh lùng, "Từ lúc Thượng Quan Mộc bắt đầu đến Khu Nam, chúng ta cũng chưa có ngày nghỉ, nghe nói. Cô gái này và Thượng Quan Mộc có quan hệ không tầm thường !"

Nói xong, A Thủy uống một hớp rượu, "A Hồ, kế tiếp chờ xem kịch vui thôi."

Người đàn ông được gọi là A Hồ quay đầu nhìn về phía quầy rượu, vừa hay nhìn thấy người phục vụ mở ra một chai bia cho Mộ Thiên Thanh, âm thầm nhún lông mày, cũng không nói gì.

Ở khu này Mộ Thiên Thanh đắc tội cũng không ít người, tự nhiên cũng có rất nhiều người muốn chinh cô, hưởng chi. Lần trước Dạ Ứng giao dịch nghe nói thiếu chút nữa bị cô làm hỏng rồi, xảy ra chuyện, ai biết người nào làm

Nghĩ tới đây, A Hồ cũng không chú ý nữa, cùng với A Thủy hai người nhàn nhã uống rượu.

Mộ Thiên Thanh lại ực một cái cạn sạch chai bia một lần nữa, nhưng buồn bực trong lòng hoàn toàn không tan, thậm chí, trong đầu càng lúc càng quanh quẩn câu nói kia của Lãnh Tinh Hàn nói.

Anh không phải là anh sao ?

Lãnh Tinh Hàn, đến cùng có phải là anh hay không?

Nếu là anh, nếu nhận ra cô, tại sao mấy lần gặp mặt anh đều đối với cô lạnh lùng như vậy?

Nếu như không phải là anh, tại sao công ty châu báu của anh có sợi giây chuyền "Ánh nắng" kia? Tại sao anh nói câu nói kia?

Mộ Thiên Thanh đột nhiên gục đầu xuống, cả người đột nhiên choáng váng, thậm chí, cảm giác mùi rượu bắt đầu dâng trào, dường như nhịp tim cũng tăng nhanh theo tiếng nhạc âm!

Tầm mắt có chút mơ hồ, cô nhìn chai rượu trước mặt, cố gắng muốn để cho mình tỉnh táo một chút. Nhưng cảm giác choáng váng càng lúc càng nghiêm trọng, thậm chí, bắt đầu cảm thấy thân thể có chút mất sức.

"Anh. bỏ cái gì vào trong rượu của tôi?" Mộ Thiên Thanh cố sức nhìn chăm chăm người phục vụ hỏi.

Gương mặt người phục vụ mờ mịt, sau đó vô tội khẽ cười một tiếng, "Tiểu thư, có phải cô uống say hay không? Bia mở ra trước mặt của cô. Tôi bỏ vào cái gì? Bỏ vào Vong Tinh Thủy để cho cô lập tức say quên khô sở thất tình à?"

Người phục vụ lại khẽ cười một tiếng, không để ý tới Mộ Thiên Thanh nữa, bọn họ làm nghề này đã lâu, người nào mà không gặp qua.

Mộ Thiên Thanh đột nhiên đứng lên, nhưng chân mới vừa rời xuống đất cảm giác mềm nhũn vô lực, nếu như không phải cánh tay nỗ lực chống quầy rượu, chỉ sợ cô cũng té ở trên mặt đất.

Mộ Thiên Thanh cố gắng giữ tỉnh táo nhưng có đôi khi ý chí không thể khống chế được, cô cắn chặt răng, lại phát hiện tất cả đều vô ích, cô cảm giác thân thể của mình càng lúc càng mất sức, một luồng nóng ran dần dần bắt đầu lan tràn.

Dường như người phục vụ cũng nhìn ra Mộ Thiên Thanh có cái gì không đúng, nhưng cũng chỉ cho rằng cô uống say, tốt bụng hỏi: "Tiểu thư, có muốn gọi taxi cho cô hay không?"

Hơi thở Mộ Thiên Thanh có chút nặng nề, cô cố gắng chống đỡ đến cùng, lấy điện thoại ra muốn nhấn mã số, nhưng mới vừa nhấn một mã số, người cũng đã hoa mắt, tất cả đều mơ hồ.

"Tiểu thư, tôi đưa cô đi ngồi xe!" Lúc này, truyền tới bên tai một thanh âm mơ hồ, ngay sau đó, Mộ Thiên Thanh cảm giác mình bị người ôm vào trong ngực, muốn giãy giụa, nhưng không còn chút hơi sức.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chịu Vạ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 31: Nóng, Nóng Quá!

Cả người Mộ Thiên Thanh mềm nhũn dựa vào trên thân người đàn ông, cô muốn đẩy đối phương ra nhưng không có hơi sức, đầu óc giống như nổ tung, căn bản không cách nào tập trung suy nghĩ, thậm chí, ngay cả tầm mắt cũng mơ hồ, không nhìn rõ cái gì.

Người phục vụ nửa ôm nửa người Mộ Thiên Thanh xuyên qua đám người đi ra quầy rượu, cử động của bọn họ cũng không có đưa tới sự chú ý của những người đang say sưa bên trong, người phục vụ đỡ Mộ Thiên Thanh đến ven đường, thuận tay đón một chiếc tắc xi, nhét cô vào, sau khi dùng ánh mắt ra hiệu với tài xế một cái, người quay lại quầy rượu.

Sau khi người phục vụ trở về quầy rượu, làm như không có chuyện gì xảy ra một tay giơ lên chai bia về hướng bàn của A Thủy, "Anh Thủy, đã làm xong rồi!"

A Thủy gạt đầu một cái, lúc trả tiền bia thuận tiện cho thêm mấy tờ giấy lớn, người phục vụ vội vàng cúi người gạt đầu cười nói cảm ơn, sau đó xoay người đi khỏi.

A Hồ mở một chai bia, nhìn A Thủy hỏi: "Anh định đem con sư tử kia đưa cho người nào?"

"Nghe nói." Đáy mắt A Thủy có một tia ác độc, sâu kín nói: "Gần đây Cổ Thắng Đường của Dạ Ứng ở khách sạn Thế Kỷ bao hết phòng."

A Hồ nghe vậy, không khỏi nở nụ cười, "Anh cũng quá ác!"

"Người cả gan chơi gái như Cố Thắng Đường. Trên đường ngược lại cũng không có mấy, chỉ là. Lần này cũng không biết anh ta có thể chết hay không !" A Thủy chê cười một tiếng, ực một hớp bia.

"Nếu như Cố Thắng Đường thực sự ăn cô gái họ Mộ, những ngày kế tiếp Dạ Ứng có thể không dễ chịu lắm!" A Hồ tựa vào trên ghế sa lon, "Chỉ là, anh không sợ Dạ Ứng tìm anh gây phiền toái sao?"

"Dĩ nhiên sợ!" A Thủy nói rất nghiêm túc, "Nhưng chuyện này có liên quan gì tới tôi? Bất quá tôi chỉ xem trò vui thôi."

A Hồ sùng sốt một chút, ngay sau đó cười lên ha hả.

Trong căn phòng mờ tối không có một chút ánh sáng, rèm cửa sổ thật dày che mất toàn bộ ánh đèn đêm phía bên ngoài.

"Ừm."

Âm thanh khẽ rên mang theo một cảm giác không thoải mái vang lên trong gian phòng yên tĩnh, tối om như vậy, làm cho người ta nghĩ đến thân hình mềm mại đáng yêu.

Khuôn mặt Mộ Thiên Thanh ửng đỏ, trong miệng khó chịu, cảm giác cổ họng mình giống như bốc khói, cô gian nan nuốt xuống, nhũn mảy, tay bắt đầu bứt rứt xé rách quần áo của mình.

Cửa được mở ra, người tới bước chân có chút lảo đảo mở đèn, ánh mắt mê ly rơi vào trên giường lớn, nhếch miệng lên cười tà ác, Cố Thắng Đường có mấy phần men say rồi đi tới bên giường.

Cố Thắng Đường nhìn cô gái nằm ở trên giường đang xé rách quần áo của mình, cặp mắt híp lại, bàn tay nhẹ lật mặt của Mộ Thiên Thanh, "Đám nhóc kia, hôm nay đưa tới một cô gái thanh thuần. Chỉ là, nhìn qua cũng không tệ lắm!"

Cố Thắng Đường nói xong, ngay sau đó đẩy mắt dính vào một tảng ngon lửa dục vọng.

"Nóng." Mộ Thiên Thanh cảm giác mình toàn thân khô sở giống như bị lửa thiêu, đơn giản một chữ, cổ họng và mắt cô giống như cũng phun ra lửa, cô gầy dựa thân thể căng cứng, khó chịu giống như sắp nổ tung.

"Nóng?" Cố Thắng Đường nhìn Mộ Thiên Thanh lim dim mắt muốn xé rách quần áo, nhếch miệng cười tà "Tới đây, anh giúp em bớt nóng."

Nói xong, người đã tiến tới, bàn tay không chút do dự nắm phần đầy đặn nhô ra trước ngực Mộ Thiên Thanh vào bàn tay cứng rắn làm cho Cố Thắng Đường vốn có men say lập tức trở nên nóng ran, anh ta không kịp chờ đợi lần người lên, muốn đem bữa tiệc lớn tối nay ăn sạch sành sanh.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cưng Chiu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Buông Tôi Ra

Thình lình cảm giá bị đè nặng khiến cho Mộ Thiên Thanh đột nhiên tỉnh táo một chút, nhiều năm qua ý thức cảnh giác huấn luyện để cho cô nỗ lực muốn tránh ra.

Đang lúc này, mặt của Cố Thắng Đường đã lấn đến gần, mắt nhìn thấy đôi môi thật dày muốn đè lên, Mộ Thiên Thanh dùng sức lực cuối cùng muốn né tránh, nhưng bởi vì không còn sức, cộng thêm sức nặng của Cố Thắng Đường, cô cũng khó khăn xoay đầu, mà bởi vì quán tính, miệng của Cố Thắng Đường hôn vào trên gối đầu mềm nhũn.

"Hả, còn xấu hổ?" Cố Thắng Đường lơ đãng, nhìn khuôn mặt ửng đỏ của Mộ Thiên Thanh, lửa dục trong mắt càng tăng, "Nóng không? Có muốn anh giúp em bớt nóng hay không."

Nói xong, bàn tay Cố Thắng Đường tà ác bóp một cái ở trên ngực Mộ Thiên Thanh.

Cả người Mộ Thiên Thanh kinh hãi run một cái, cảm giác này thật thoải mái bởi vì tác dụng của thuốc đã lan rộng, nhưng còn chút ý thức làm cho cô muốn nôn mửa, "Buông. Buông ra. Buông tôi ra."

Cố Thắng Đường đâu còn để ý tới, hoàn toàn xem cô như muốn từ chối lại ra vẻ mời chào, khoe miệng anh ta nở nụ cười tà ác, bắt đầu chuẩn bị công kích lần nữa.

"Tôi là. Tôi là cảnh. sát." Mộ Thiên Thanh miệng đắng lưỡi khô nói xong chữ cuối cùng lại bị bao phủ trong hơi thở chính mình.

Cô cảm nhận bàn tay chạy tự do trên người, trong lòng xấu hổ không chịu nổi, nhưng lại giống như thoải mái không chịu được, một thời gian gian cần quét phim tồi, đại khái cô cũng đoán được tình trạng của mình giờ phút này, "Buông. Buông tôi ra."

Mộ Thiên Thanh mềm nhũn không còn sức muốn đẩy Cổ Thắng Đường ra, cô nhanh chóng thờ dốc càng lúc càng nặng, hốc mắt nổi lên hơi nước càng mờ mịt.

"Tĩnh tĩnh. Tĩnh tĩnh."

Đang lúc Mộ Thiên Thanh không biết phải làm thế nào, chuông điện thoại di động giống như bùa đòi mạng không ngừng vang lên, đáy mắt Mộ Thiên Thanh lộ ra tia sáng hy vọng.

Lúc đầu, Cổ Thắng Đường cũng không tính để ý tới, nhưng điện thoại di động vẫn không ngừng vang lên, anh ta âm thầm chửi một câu, có chút không cam lòng nhìn Mộ Thiên Thanh, sau đó đứng dậy lấy điện thoại, cũng không thèm nhìn lấy một cái, anh buột miệng mắng: "Mẹ nó, người nào?"

Cổ Thắng Đường bị rượu và sắc che mờ lí trí, giờ phút này anh ta bị cắt đứt chuyện tốt, trong lòng cực kỳ khó chịu.

"Tiểu Ngũ!" Âm thanh trong điện thoại có chút lưu manh.

Cổ Thắng Đường chưa nói xong lời, cổ họng cứng ngắc, sau đó liếc nhìn số trên điện thoại, bảy phần say rượu đã tỉnh hai phần, vội vàng lấy lòng nói: "Mới vừa không có chú ý là anh Tiểu Ngũ."

"Hừ!" Tiểu Ngũ hừ lạnh một tiếng ở trong điện thoại, "Có phải cậu đang ở khách sạn Thế Kỷ hay không?"

Khuôn mặt mo của Cổ Thắng Đường ửng đỏ, ấp úng đáp một tiếng.

"Không muốn chết thì lăn trở về cho tôi!"

"À?" Cổ Thắng Đường có chút không hiểu, hỏi: "Tại sao?"

"Fuck, bây giờ cô gái nào cậu cũng dám động đến!" Tiểu Ngũ đã căm tức, "Cậu có biết người ở trên giường là ai hay không? Cô ấy là cảnh sát Khu Nam."

Cổ Thắng Đường hoàn toàn tỉnh rượu, anh ta còn cầm điện thoại, nhìn Mộ Thiên Thanh trên giường, anh ta không kịp lột quần áo, sau lưng nhát thời rịn một lớp mồ hôi lạnh, thậm chí nghĩ cũng chưa từng nghĩ, xoay người chạy ra bên ngoài, dưới chân lao đảo một cái, thiếu chút nữa không cẩn thận ngã xuống đất.

Nhìn Cổ Thắng Đường giống như gặp quỷ chạy ra khỏi khách sạn, đôi tay Lãnh Tĩnh Hàn cầm ở trong túi quần, con ngươi sắc bén khẽ chớp, che giấu ý muốn giết người trong đáy mắt.

Tiểu Ngũ đứng ở sau lưng anh, cảm nhận được trên người Lãnh Tĩnh Hàn càng ngày càng nồng đậm tức giận, không khỏi âm thầm nuốt xuống, nhắm mắt hỏi: "Cô ấy. Lão đại, làm sao bây giờ?"

Trên gương mặt Lãnh Tĩnh Hàn rõ ràng lộ ra lo lắng, anh hồ hững xoay người, đi tới gian phòng Cổ Thắng Đường mới vừa đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chiếu Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 33: Giảm Nhiệt Cho Cô

Tiểu Ngũ đứng tại chỗ nhìn bóng lưng cao ngạo lạnh lẽo Lãnh Tĩnh Hàn, âm thầm nhủ chặt chân mày, anh ta nghiêng đầu qua thảo luận, cuối cùng bừa môi xoay người đi khỏi, lão đại tiến vào, cảnh sát họ Mộ kia vẫn bị ăn. Hắc hắc, anh ta cũng không xen vào.

Nghĩ lại, Tiểu Ngũ âm thầm chửi rửa, xoay người liền sai bước đi khỏi, trước khi lão đại nổi giận anh ta nhất định phải xử lý chuyện ngày hôm nay, nếu không, anh ta cũng chỉ có thể chờ chết!

Lãnh Tĩnh Hàn vào trong phòng Cổ Thắng Đường một lúc lâu, gương mặt lạnh lùng nhìn cô gái trên giường đang nhắm mắt mê mẩn, thân thể cô gái càng trở nên căng cứng.

"Úm." Mộ Thiên Thanh không tự chủ khẽ rên rỉ, cả người cô càng khó chịu giống như có con kiến đang bò, cô khổ sở cau mày, một chút ý thức cảnh giác còn sót lại cũng không chịu nổi thuốc phát huy tác dụng.

Lãnh Tinh Hàn cất bước tiến lên, mắt nhìn xuống thấy toàn thân Mộ Thiên Thanh ửng đỏ ở trên giường giấy giữa cọ xát, trong miệng không ngừng phát ra tiếng "Ư ừ" kích tình, âm thanh như vậy vào ban đêm nghe vào hết sức hấp dẫn.

Âm thầm thở nhẹ một hơi, Lãnh Tinh Hàn cúi người xuống, hai cánh tay xuyên qua Mộ Thiên Thanh, ôm ngang thân thể cô, đi tới phòng tắm.

Mộ Thiên Thanh cảm nhận được hơi thở của đàn ông, không giống như vừa rồi, vào lúc này theo bản năng cô hướng vào trong ngực của người đàn ông cọ cọ, khuôn mặt nóng rực ra sức nhui vào trong ngực Lãnh Tinh Hàn, chờ mong được an ủi.

Thân thể Lãnh Tinh Hàn đột nhiên khê cứng lại, anh rũ mắt nhìn người trong ngực, trước đó cô mặc lễ phục bên ngoài, giờ phút này một mảng lớn cánh xuân trên ngực đã lộ ra, khe rãnh hấp dẫn lúc cô thờ dốc phập phồng càng thêm mê người.

"Ừm." Về mặt căng thẳng của Mộ Thiên Thanh cọ sát vào quần áo Lãnh Tinh Hàn, cô đã miệng đắng lưỡi khô, thậm chí bây giờ cũng không phát ra được một âm thanh hoàn chỉnh, chỉ là bản năng ý thức muốn gần sát thân thể của người đàn ông.

Khuôn mặt của Lãnh Tinh Hàn đột nhiên bao phủ lo lắng, nghĩ đến mới vừa rồi tay của Cố Thắng Đường chạy tự do ở trên người của cô gái, anh liền muốn chặt hai tay kia!

Lãnh Tinh Hàn trầm mặt đem Mộ Thiên Thanh thả vào trong bồn tắm, sau đó mở vòi sen, nước lạnh leo trong nháy mắt "Ào ào" chảy ra.

Theo bản năng Mộ Thiên Thanh rùng mình, nước lạnh như băng vẩy trên người cô ướt nhẹp, hơi thở nóng ran mới vừa rồi đã tan đi một chút, cô cố gắng mở mắt, lò mờ nhìn thấy một người đàn ông đứng ở một bên, ánh mắt thâm thúy nhìn cô.

Mộ Thiên Thanh muốn bò ra khỏi bồn tắm, người vừa mới cử động, nhưng liền bị tay nhấn vào, "Anh. Anh muốn làm gì."

"Tình táo chưa?" Lãnh Tinh Hàn nhìn Mộ Thiên Thanh nhếch nhác, lạnh nhạt hỏi.

Mộ Thiên Thanh ngẩng đầu lên, lúc này mới phát hiện người trước mặt lại là Lãnh Tinh Hàn, suy nghĩ vẫn không cách nào tập trung, cô thẹn quá thành giận, "Anh. Anh bỏ thuốc cho tôi!"

Lãnh Tinh Hàn không chối bỏ, chỉ cầm lấy một bên vòi hoa sen, mở vòi sen hướng về phía Mộ Thiên Thanh.

Lần này Mộ Thiên Thanh hoàn toàn bị xịt từ đầu tới đuôi không sót một chỗ nào, cả người ướt sũng, chặt vật không chịu nổi!

"Lãnh Tinh Hàn. Anh làm gì đấy?" Mộ Thiên Thanh quơ múa tay, nước lạnh không ngừng cọ rửa da thịt của cô, mới vừa nóng ran cũng tan biến không ít, ý thức vốn mờ mờ cũng từ từ rõ ràng.

Lãnh Tinh Hàn tắt nước, liếc mắt nhìn khuôn mặt mờ mờ của Mộ Thiên Thanh, lạnh lùng hỏi: "Tình táo chưa?"

Mộ Thiên Thanh ngẩng đầu lên, thân thể run lẩy bẩy ngồi ở trong bồn tắm, đập không khí, gất gao nhìn chăm chăm Lãnh Tinh Hàn, ánh mắt hai người cứ nhìn nhau như vậy, một lát sau, con người sắc bén của Lãnh Tinh Hàn dần dần híp lại, anh phát hiện ánh mắt Mộ Thiên Thanh bắt đầu tức giận dần dần nổi lên một tầng quyền rũ nóng bỏng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chịu Vơ Vê Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Tôi Muốn Kiện Anh Cưỡng Hiếp

Mộ Thiên Thanh mới vừa bị nước lạnh giảm xuống nóng ran nhưng lại một lần nữa chậm rãi dâng lên, cô gian nan liếm liếm cánh môi khô khốc, trong lòng xấu hổ không chịu nổi, cắn răng nghiêng lợi nói: "Lãnh. Lãnh Tinh Hàn."

Lãnh Tinh Hàn hơi nhíu mày kiểm, anh biết chắc chắn lúc Mộ Thiên Thanh ở quầy rượu bị người bỏ thuốc xem ra phân lượng cũng không nhẹ!

Lãnh Tinh Hàn cúi người, chuẩn bị xả bỏ nước trong bồn tắm, phun nước một lần nữa, anh đưa tay thăm dò vào bồn nước lục lợi nhét vòi nước, cũng không chú ý đụng chạm tới chân của Mộ Thiên Thanh, làm cho thân thể của cô một hồi tê dại.

"Ừm." Động chạm nhẹ nhàng cũng làm cho Mộ Thiên Thanh cảm giác thoải mái, cô biết rất rõ bởi vì mình trúng thuốc, cô muốn lùi về chân nhưng bản năng của thân thể lại làm cho chân của cô không tự chủ cọ tay Lãnh Tinh Hàn.

Lúc này trong người lại dâng lên nóng ran cộng thêm xấu hổ, khiến cho mặt của Mộ Thiên Thanh thoáng chốc càng hồng lên, nhưng cho dù như thế cũng không cách nào ngăn cản bản năng thân thể cô.

Không giống lần đầu tiên, lúc này thân thể của cô đã thích nghi với nhiệt độ nước lạnh, từ đầu đến chân đều lạnh lẽo nhưng càng làm cho máu nóng trong

cơ thể điên cuồng chạy tán loạn, cô lo lắng ở trong bồn tắm uốn éo người, gất gao cắn môi, không để cho mình phát ra tiếng rên rỉ dâm dăng.

Lãnh Tinh Hàn nhìn dáng vẻ cô khổ sở hơi nhúu nhướng mày, một cô gái đối với anh mà nói, đều là phát tiết nhu cầu sinh lý, sau đó có thể dùng tiền đuổi đi, anh chưa bao giờ quan tâm đến suy nghĩ của các cô.

Nhưng đối với Mộ Thiên Thanh.

"Ủm. Ủm." Về mặt Mộ Thiên Thanh khổ sở đến tột cùng, cô ở trong bồn tắm không ngừng giãy giụa, nhẹ nhàng cọ sát chẳng những không làm giảm bớt nóng ran trong thân thể cô, ngược lại càng ngày càng nghiêm trọng, "Lãnh. Lãnh Tinh Hàn. Ủm."

Mộ Thiên Thanh khổ sở thờ hờn hển, nước mắt cũng theo khóe mắt hòa lẫn nước lạnh chảy xuống, cô cảm giác mình muốn chết, theo bản năng cô kêu tên Lãnh Tinh Hàn là muốn thứ gì?

Nhìn thân thể Mộ Thiên Thanh càng ngày càng đỏ, Lãnh Tinh Hàn biết, lần này cô trúng thuốc cũng không nhẹ, phương thức xử lý căn bản không có tác dụng.

Đang suy nghĩ, trong lỗ mũi Mộ Thiên Thanh chậm rãi tràn ra một vệt máu, sau đó theo khóe miệng nhỏ xuống trong bồn tắm, dần dần tan ra.

Lãnh Tinh Hàn nhúu lông mày, sắc mặt càng lạnh lẽo, anh khom lưng từ trong nước vớt người lên, một tay cời lễ phục đã dính vào trên người cô, kéo một khăn tắm khác quấn quanh cô, ôm cô đi ra khỏi phòng tắm.

"Ủm." Hơi thở của đàn ông mang theo mùi Bạc Hà nhàn nhạt chui vào trong mũi Mộ Thiên Thanh, theo bản năng cô muốn cầu xin cái gì, nhưng ý thức còn sót lại để cho cô phải kháng cự.

Lãnh Tinh Hàn không nói gì, chỉ vớt cô trên giường lớn.

Máu trong lỗ mũi Mộ Thiên Thanh dần dần tràn đầy, tác dụng của thuốc lúc đầu không giảm xuống mà càng thêm hung mãnh, thân thể cô run rẩy, trong đôi mắt nén lệ, khổ sở rên rỉ, "Ủm. Ủm."

Ánh mắt Lãnh Tinh Hàn nhẹ nhàng híp lại, Mộ Thiên Thanh giãy giụa, khăn tắm mở ra, anh nhìn thân thể chỉ còn lại áo lót và quần lót, bụng dưới đột nhiên căng thẳng, anh không phải là một người không có tự chủ, nhưng lúc này nhìn da thịt trắng nõn bởi vì tác dụng của thuốc mà trở nên hồng hồng, hẳn là có chút không thể tự điều khiển.

Lãnh Tinh Hàn cúi người, môi mỏng nhẹ nhàng chạm vào miệng cô, khác với trừng phạt lúc ban ngày, lần này, nụ hôn của anh mang theo êm ái.

Thân thể Mộ Thiên Thanh vốn đang nóng ran, lúc tiếp xúc được Lãnh Tinh Hàn thì giống như giảm bớt một chút, cô xấu hổ và giận dữ muốn kháng cự, nhưng lại dính lấy anh hoàn toàn không có biện pháp rời khỏi.

Lãnh Tinh Hàn chậm rãi đứng dậy, anh nhìn đôi mắt đầm lệ mông lung của Mộ Thiên Thanh, trong lòng không đành lòng, nhưng lúc này không có biện pháp khác, "Mọi người đều trưởng thành rồi, tôi chỉ muốn giúp cô!"

"Tôi." Mộ Thiên Thanh nhắm mắt lại, cố sức nói: "Tôi muốn kiện. Kiện anh cưỡng hiếp."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chịu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 35: Vậy Tôi Đi Ngồi Tù!

Lãnh Tinh Hàn nhìn mặt cô ửng đỏ đáng vẻ làm nũng, khóe miệng lạnh lùng vô ý nhếch lên một đường cong nhàn nhạt, con ngươi đen ngòm giống như Hang động cũng dần dần trở nên sâu thẳm.

"Vậy xem ra tôi chỉ có thể nhìn cô bị lửa thiêu thân rồi." Lãnh Tinh Hàn bình tĩnh nói.

Hơi thở của Mộ Thiên Thanh càng lúc càng nặng nề, cô gian nan nuốt cổ họng khô khốc, tác dụng của thuốc trong cơ thể càng lúc càng mạnh liệt, thân thể của cô dần dần bắt đầu run rẩy, càng thêm khổ sở muốn phát tiết, nhưng tình huống như thế làm cho cô vừa giận vừa xấu hổ.

"Tôi. Ủm." Mộ Thiên Thanh mới vừa muốn nói cái gì, nhưng trên thân thể rung động không để cho cô tự chủ khẽ rên rỉ, cô xấu hổ vành mắt đỏ lên, cặp mắt mê ly nhìn Lãnh Tinh Hàn.

Đáy mắt Lãnh Tinh Hàn chứa nụ cười hài hước hỏi: "Nếu không. Tôi tìm Thượng Quan Mộc tới đây?"

"Không." Mộ Thiên Thanh vừa nghe, sắc mặt biến thành nóng nẩy, đáy mắt tràn ra giọt lệ, ở dưới ánh đèn dịu dịu trở nên trong suốt, một mặt cô cắn môi chịu đựng nóng ran trong thân thể, một mặt lại mâu thuẫn nhìn Lãnh Tinh Hàn, hoàn toàn quên mất, lúc này mình gần như không còn mảnh vải

phơi bày ở trước mặt của anh.

Về mặt như thế, đột nhiên làm trái tim Lãnh Tĩnh Hàn xúc động, còn nhớ rõ, lúc anh nhìn thấy tấm hình kia ở chỗ của Ứng, trên cánh tay và đùi của bé gái đều bị thương, cô cắn chặt môi, trong đôi mắt cố kìm nén nước mắt, đáng vẻ điềm đạm đáng yêu.

Cuối cùng, Lãnh Tĩnh Hàn không đành lòng để cô khổ sở, chậm rãi cúi người, nhẹ nhàng đặt lên môi Mộ Thiên Thanh, nụ hôn này êm ái, so với lúc này còn thương tiếc hơn mấy phần.

Mộ Thiên Thanh cảm nhận được hơi thở của đàn ông, người nóng ran khẽ giảm xuống một chút, theo bản năng, thân thể của cô muốn dán sát Lãnh Tĩnh Hàn.

Đôi môi nóng bỏng của Lãnh Tĩnh Hàn liếm, mút, dây dưa, bàn tay bắt đầu di chuyển trên da thịt trắng nõn, tay của anh giống như có ma lực, đến mức khiến cho thân thể nóng bỏng của Mộ Thiên Thanh cũng có được một chút giải tỏa.

Dần dần, nụ hôn của Lãnh Tĩnh Hàn trở nên bá đạo, trong miệng Mộ Thiên Thanh mang theo mùi rượu nhàn nhạt, anh vốn rất ghét mùi như vậy nhưng lúc này trong hơi thở mê say, anh thè ra chiếc lưỡi mạnh mẽ đẩy ra hàm răng cô, thân tốc tiến quân.

"Ừm." âm thanh Mập mờ tràn ra miệng Mộ Thiên Thanh, cô vừa ngượng ngùng, vừa muốn cho Lãnh Tĩnh Hàn nhiều hơn.

Chiếc lưỡi của Lãnh Tĩnh Hàn ở trong miệng Mộ Thiên Thanh linh hoạt liếm mút, hôn sâu hơn, bụng dưới nóng ran cũng dần dần cứng ngắc, cô gái này, chỉ một cái hôn đã khơi lên lửa dục của anh!

Bàn tay dò sau lưng Mộ Thiên Thanh, anh nhẹ nhàng đẩy ra cúc áo lót của cô, lúc sắp tháo ra, môi của anh cũng đã không cách nào rời khỏi đôi môi mềm mại.

"Ừm."

Bàn tay đặt lên bầu ngực trắng nõn đầy đặn, thân thể Mộ Thiên Thanh run rẩy, thoải mái rung động làm cho cô không cách nào không chế thoát ra âm thanh vui vẻ, cô vừa rơi lệ, vừa gian nan nói: "Lãnh Tĩnh Hàn. Tôi. Tôi muốn kiện anh. Kiện anh cưỡng hiếp."

Môi của Lãnh Tĩnh Hàn ở trên gò má của Mộ Thiên Thanh trượt một đường, đi tới bên tai của cô, anh khẽ hôn vành tai của cô, ở bên tai cô dự hoặc trả lời: "Ừ, vậy tôi đi ngồi tù!"

Âm thanh trầm thấp khàn khàn mang theo vài phần ần nhĩn, theo anh nói chuyện, khí nóng tê tê đại đại vẩy ở trên da thịt Mộ Thiên Thanh, lại một lần chọc thân thể cô run rẩy.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cũng Chiu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Đêm Trầm Mê

Mộ Thiên Thanh vừa khó chịu vừa khao khát, tâm lý mâu thuẫn như vậy để cho cô không cách nào suy nghĩ được gì.

Môi hôn ẩm ướt của Lãnh Tĩnh Hàn rơi trên cái cổ trắng mịn của Mộ Thiên Thanh, ngón tay thon dài trên chọc đỉnh núi tuyết của cô, quả nhiên mềm mại, trong con ngươi sâu thẳm thoáng qua chút thâm ý.

"Ừm." Mộ Thiên Thanh khó kìm lòng nổi, khẽ tràn ra tiếng rên rỉ mập mờ, cô nhắm hai mắt, cắn chặt răng, sợ âm thanh như vậy tràn ra lần nữa.

Lãnh Tĩnh Hàn khẽ nhủ mày, ánh mắt của anh thâm thúy nhìn người ần nhĩn, môi lần nữa đặt lên cánh môi cô đang cắn chặt, âm thanh trầm thấp mỉa hoặc mang theo dụ dỗ nói: "Cô chịu đựng như vậy sẽ bị thương."

Thân thể Mộ Thiên Thanh ở trong cái vuốt ve của Lãnh Tĩnh Hàn bị run rẩy lợi hại, nóng ran thoáng giảm bớt, đưa tới khẩn cầu vui vẻ, mặc dù biết rất rõ mình bị trúng thuốc kích dục, nhưng vẫn làm cho cô xấu hổ không chịu nổi.

Lãnh Tĩnh Hàn hôn dần dần sâu hơn, anh bá đạo đẩy mở hàm răng cắn chặt, lưỡi linh hoạt xông vào trong miệng Mộ Thiên Thanh, anh tham lam mút lấy cho đến khi cô không cách nào hô hấp, sắp mất lá.

Trên thân thể truyền tới tê dại và rung động khiến cho Mộ Thiên Thanh dần dần quên mất kiên trì, dục vọng nguyên thủy không nhịn được ở dưới bàn tay của Lãnh Tĩnh Hàn càng trở nên rõ ràng hơn.

Lãnh Tĩnh Hàn cảm thấy ý thức của cô bị lạc, môi hôn bắt đầu trượt một đường đi xuống, chạy qua xương quai xanh mảnh khảnh, ngay sau đó ngậm lên một bên kia mềm mại.

Một bên đỉnh núi tuyết ở trong lòng bàn tay Lãnh Tinh Hàn nở rộ rồi trở nên cứng cáp, bàn tay to của anh nhẹ nhàng lướt qua chiếc bụng bằng phẳng, lòng bàn tay giống như một cây quạt lông vũ, truyền đến một hồi tê dại.

Lãnh Tinh Hàn đứng là cao thủ tán tỉnh, ý thức cuối cùng của Mộ Thiên Thanh rốt cuộc sụp đổ, khi bàn tay anh chạy tự do xuống dưới ý thức bị lạc mất. lạc mất. Cho đến khi cả ót đầy máu đã bất tỉnh.

Lãnh Tinh Hàn vẫn chui ở trong cổ Mộ Thiên Thanh, bên tai truyền tới hơi thở của Mộ Thiên Thanh dần dần vững vàng, người chậm rãi ngồi dậy, anh hơi cúi người, ánh mắt thâm thúy nhìn sắc mặt và người cô còn có chút đỏ, mày kiếm nhíu lại thật chặt.

Ánh mắt trở nên u ám, Lãnh Tinh Hàn day day thái dương, môi mỏng khẽ mím, đáy mắt cố nén lửa dục, dưới người cứng cáp đã ở phải bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ, nhưng cho dù như thế anh vẫn không lựa chọn ăn cô.

Lãnh Tinh Hàn đứng dậy, thuận tay lấy một bên chăn trùm lên trên người của Mộ Thiên Thanh, che giấu thân thể ửng đỏ của cô.

Anh ngồi ở bên giường nhìn tác dụng của thuốc dần dần tan đi, cả người mệt mỏi ngủ mê man, con ngươi sắc bén dần dần nheo lại, xẹt qua ánh sáng lạnh lẽo.

Lấy điện thoại di động, Lãnh Tinh Hàn lạnh nhạt nhấn mã số, suy nghĩ một hồi, đối phương mới bắt máy, "Lão đại!"

"Người nào làm?" Âm thanh lạnh lùng của Lãnh Tinh Hàn không nghe ra một chút ý tứ.

"Người phục vụ hạ thuốc, thuốc cũng là quây rượu ‘Một đêm mê tình’ thường dùng, người cũng đã bắt về rồi nhưng vẫn cắn chặt miệng!" Trong điện thoại, truyền đến âm thanh lưu manh của Tiểu Ngủ.

Ánh mắt Lãnh Tinh Hàn càng thêm lạnh lẽo.

Cho dù cách điện thoại, dường như Tiểu Ngủ cũng có thể cảm nhận được về lạnh lùng trên người Lãnh Tinh Hàn, âm thầm nhếch miệng tát hai bên mặt người phục vụ đã sưng phù đen thui, nói tiếp: "Là vùng đất Hồng môn, cũng không loại bỏ bọn họ nhìn cảnh sát Mộ không vừa mắt, dù sao."

Tiểu Ngủ đoán không ra ý tứ của Lãnh Tinh Hàn, ấp úng nói: "Dù sao, cô ấy cũng đắc tội với không ít người cả khu, chỉ cần có hành động cô ấy cần không thả, không ít người ăn thua thiệt của cô ấy rồi."

Nói xong lời cuối cùng, âm thanh Tiểu Ngủ dần dần nhỏ đi, không biết vì sao a, mặc dù Lãnh Tinh Hàn cũng không nói lời nào, nhưng lại làm cho trong lòng anh ta không khỏi "Lộp bộp!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Chiu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Hung Hăng Tát Một Cái

Lãnh Tinh Hàn hơi nghiêng mặt, ánh mắt bình thản rơi vào trên người của Mộ Thiên Thanh, trầm mặc, mới chậm rãi nói: "Chuyện này đến đây chấm dứt, nên làm như thế nào."

"Hắc hắc, không cần lão đại quan tâm, tôi biết rồi!" Tiểu Ngủ âm thầm thở dài một hơi.

"Ừm!" Lãnh Tinh Hàn đáp một tiếng, cúp điện thoại.

Xã hội đen có nguyên tắc của xã hội đen, mà cô. Là cảnh sát!

Lãnh Tinh Hàn đứng dậy, anh đứng ở trước cửa sổ, thuận tay lấy ra một điều thuốc đốt lên, anh chậm rãi ngậm vào miệng, phun ra khói mù, sương mù màu trắng lượn lờ ở trước gương mặt đẹp trai của anh dần dần tan ra.

"Dạ. Giúp tôi chăm sóc cô ấy!"

Đây là một câu nói cuối cùng Ứng để lại cho anh, thậm chí, Ứng không kịp nói cho anh biết cô là người nào, anh chỉ biết cô. Là ánh nắng của Ứng!

Nếu như em bình yên, chính là ánh nắng!

Ứng, vĩnh viễn không thấy được ánh nắng rồi.

Lãnh Tinh Hàn một tay cầm ở trong túi quần, trong một cái tay khác kẹp điều thuốc phát ra ánh sáng đỏ thẫm nhàn nhạt, anh đứng lẳng lặng ở nơi đó, thật lâu cũng chưa từng động.

Lúc còn trẻ đã từng điên cuồng, người anh em thân thiết vĩnh viễn rời xa anh, từ đó trở đi, anh giống như trở lại quá khứ. Quá khứ cô độc của anh !

Đêm càng ngày càng sâu, mọi thứ giống như cũng lọt vào yên tĩnh, cho đến khi phương Đông lộ ra màu trắng, nắng ban mai lười biếng vung vẩy đến phía chân trời.

Đầu của Mộ Thiên Thanh đau muốn nứt, mở mắt ra, theo thói quen thường ngày, đồng hồ sinh học mỗi ngày gõ vang vào thời gian cố định, cô nhủ lòng này, ánh mắt có chút hư ảo nhìn hoàn cảnh an tĩnh, dần dần, tất cả ý thức ở trong đầu rõ ràng.

Mộ Thiên Thanh "Vọt" một cái ngồi dậy, tầm mắt cô trượt đi, vết đỏ nhàn nhạt trên người nói cho cô biết, tối hôm qua tất cả đều là thật!

Cô bị người bỏ thuốc, cô bị người đưa đến nơi này để xâm hại.

"Lãnh, Tĩnh, Hàn!" Từ trong kẽ răng Mộ Thiên Thanh nặn ra từng chữ một, cô tức giận cả người đều run rẩy, mặc dù biết rất rõ ràng, không phải anh bỏ thuốc nhưng. người xuất hiện cuối cùng cũng là anh !

Mộ Thiên Thanh đột nhiên nhắm hai mắt, muốn đi đề nén cơn tức giận cuồng nộ, nhưng làm thế nào cũng không ép xuống nổi, thậm chí, trong đầu dần dần nhớ tới nụ hôn của anh tối hôm qua, bàn tay anh ở trên người cô chạy tự do.

Lãnh Tĩnh Hàn dựa vào trước cửa sổ, lẳng lặng nhìn Mộ Thiên Thanh đang tức giận, một hồi lâu, mới lạnh nhạt nói: "Tự cô đi lập án. Hay là tôi cùng đi với cô?"

Thình lình xuất hiện tiếng nói khiến cho Mộ Thiên Thanh đột nhiên kinh hãi trợn to hai mắt, phản xạ che chắn nghiêng đầu nhìn, chỉ thấy Lãnh Tĩnh Hàn vẫn ung dung chậm rãi đứng lên, cô khẽ nhếch miệng, trong lúc nhất thời hẳn là quên mất phản ứng

Ánh mắt hai người trái ngược nhau, một bình tĩnh không gợn sóng, một con người dần dần phóng đại.

Mộ Thiên Thanh phản ứng kịp, hét lớn: "Lãnh Tĩnh Hàn, tên khốn kiếp này!"

Nói xong, cũng không để ý cái gì, động tác lưu loát cầm lấy khăn tắm ở bên cạnh bao lấy chính mình, thuận thế lộn người qua, một chân đạp về phía Lãnh Tĩnh Hàn.

Lãnh Tĩnh Hàn lạnh nhạt né tránh, Mộ Thiên Thanh đã đánh tới chiều thứ hai nhưng bản lĩnh vẫn lấy làm kiêu ngạo ở trước mặt của Lãnh Tĩnh Hàn căn bản giống như tên côn đồ sơ cấp, hoàn toàn không gần được thân thể của anh.

Lúc này Mộ Thiên Thanh càng nổi điên, cặp mắt bởi vì tức giận mà trở nên hừng hực lửa giận, thế công của cô mỗi chiêu đều bén nhọn, hoàn toàn quên mất động tác lúc này của mình làm phơi bày thân thể xinh đẹp.

Ánh mắt Lãnh Tĩnh Hàn trở nên lạnh lẽo, anh một phát bắt được tay Mộ Thiên Thanh đánh tới, lạnh lùng nói: "Có phải lúc đánh nhau, cô đều quên mình ăn mặc có thích hợp hay không hả?"

Lúc này Mộ Thiên Thanh căn bản không có tâm tình để ý tới lời nói của anh, cô muốn rút cánh tay về, nhưng bàn tay của Lãnh Tĩnh Hàn giống như gọng kềm giam cầm cô thật chặt, mắt cô đỏ lên, cắn răng nghiến lợi quát: "Lãnh Tĩnh Hàn, anh mặt người dạ thú."

"Chát" một tiếng, không hề dự liệu trước, Mộ Thiên Thanh đang giãy giụa đồng thời, một cái tay khác hung hăng vỗ về phía Lãnh Tĩnh Hàn, cùng lúc tiếng vang trong trẻo rơi xuống, toàn bộ không gian trong giây lát trở nên lạnh lẽo, giống như bị đóng băng !

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chịu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Làm Một Lần Cầm Thú!

Tay Mộ Thiên Thanh có chút tê tê, trong lúc nhất thời cô cũng quên mất phản ứng, cô thật không ngờ, mình đã đánh Lãnh Tĩnh Hàn, dù sao bản lĩnh ngày thường cô vẫn lấy làm kiêu ngạo, ở trước mặt người đàn ông này cũng không ra gì!

Lãnh Tĩnh Hàn bị một cái tát, chậm rãi quay đầu, con ngươi sắc bén nhẹ nhàng híp lại, hai luồng sáng lạnh lẽo giống như lưỡi dao sắc bén phóng về phía Mộ Thiên Thanh, trên khuôn mặt đẹp trai vẫn còn truyền đến cảm giác đau rát, huyết thái dương khẽ động, môi lạnh bạc khẽ nhấp, toàn thân tản ra lạnh giá làm cho người ta có cảm giác lạnh lẽo từ dưới lòng bàn chân đi lên.

Lửa giận của Mộ Thiên Thanh giống như trong nháy mắt bị đóng băng, cô không nhận được sự hãi, ánh mắt Lãnh Tĩnh Hàn u ám giống như một cái đầm chết, sâu không thấy đáy, ánh mắt lạnh lẽo như vậy không giống ở trên thế gian, giống như tới từ địa ngục!

"Ừm!" kêu đau một tiếng, Mộ Thiên Thanh bị Lãnh Tinh Hàn hung hăng quăng trên giường, người còn không còn kịp ngồi dậy, thân hình thon dài đã đề lên.

"A"

Mộ Thiên Thanh quát to một tiếng, đêm qua bị bỏ thuốc cô không thể phản kháng, nhưng lúc này cô hoàn toàn tỉnh táo, cô giãy giụa, hai tay lại bị bàn tay Lãnh Tinh Hàn giam cầm kéo đến đỉnh đầu, chân cẳng bị anh gắt gao đè ép.

"Anh muốn làm gì?" Mộ Thiên Thanh sợ hãi, trong ngày thường, coi như cô là một cảnh sát sắc bén, nhưng cuối cùng cô vẫn là một cô gái!

"Không phải nói tôi là cầm thú sao?" Giọng nói của Lãnh Tinh Hàn so với ánh mắt của anh còn lạnh hơn mấy phần, anh một tay tháo ra khăn tắm quấn thật chặt trên người Mộ Thiên Thanh, khuôn mặt chậm rãi lần đến gần Mộ Thiên Thanh.

Mộ Thiên Thanh tròn to mắt nhìn gương mặt đẹp trai dần dần áp vào, đáy mắt có nhục nhả e ngại, dần dần chuyển thành một tầng hơi nước thật mỏng.

Lãnh Tinh Hàn đột nhiên ngưng động tác, bàn tay buông lỏng, người cũng đứng lên, ánh mắt lạnh lùng nhìn Mộ Thiên Thanh vội vàng dùng chăn bao lấy mình.

Mộ Thiên Thanh cắn môi, mi mắt có chút rung rung, cố chịu đựng không để cho nước mắt trong hốc mắt rơi xuống.

Đôi tay Lãnh Tinh Hàn cầm ở trong túi quần, cả đêm không ngủ anh, trên mặt cũng không nhìn ra một chút mệt mỏi, trên cao nhìn xuống, ánh mắt anh nhìn người trên giường, chậm rãi nói: "Cũng không phải mỗi lần cô đều có thể may mắn như vậy. Phóng túng, không phải một cô gái tốt nên làm!"

Nói xong, Lãnh Tinh Hàn liền xoay người đi khỏi, anh đi không có một chút do dự, cửa mở ra, bấm khóa, lúc khóa cửa "cụp" một tiếng đóng lại, rốt cuộc Mộ Thiên Thanh không nhận được nước mắt chảy xuống.

Cô ngồi ở trên giường, bọc chăn đến đầu gối, đôi tay ôm đầu vùi trên đùi, nước mắt giống như muốn rửa sạch khuất nhục trên người mình, vẫn không ngừng chảy.

"Cốc, cốc, cốc" Tiếng gõ cửa đột nhiên vang lên, đôi mắt của Mộ Thiên Thanh đắm lệ mờ mờ nhìn ra cửa, không hề cử động.

Phía ngoài tiếng gõ cửa lại vang lên hai cái, sau đó không có động tĩnh, Mộ Thiên Thanh cắn môi nhìn mình nhếch nhác, nhìn xung quanh một chút, đưa tay cầm lấy điện thoại trong túi xách, do dự nửa ngày cũng không có dũng khí bấm số!

Nhưng cô không có quần áo để mặc. Cũng không thể ở chỗ này?

Đang lúc này, một tiếng "cụp...", vang lên, cửa bị mở ra từ bên ngoài, Mộ Thiên Thanh phòng bị siết chặt chân, Lãnh Tinh Hàn đi xong quay lại.

Ánh mắt lạnh lùng của Lãnh Tinh Hàn chỉ quét xuống cô, đưa túi xách trong tay thả vào một bên, cũng không nói cái gì liền xoay người đi ra ngoài cửa.

Mộ Thiên Thanh đỏ mắt nhìn bóng lưng của anh, hơi nhếch môi.

Đột nhiên, Lãnh Tinh Hàn hơi dừng bước, con ngươi khẽ liếc về phía sau, lạnh nhạt nói: "Nếu không muốn đón nhận những chuyện tương tự xảy ra, thì đừng nên đi thăm dò bất cứ thứ gì."

Nói xong, anh không dừng lại nữa, đi khỏi, để lại Mộ Thiên Thanh ở nơi này nhất thời không cách nào phản ứng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Chịu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Tâm Tình Bi Phẫn

Mộ Thiên Thanh dần dần bình phục tâm tình bi phẫn, cô nhìn cái túi Lãnh Tinh Hàn để lại, bên trong là một bộ quần áo đơn giản thoải mái như cô thường mặc, còn có một bộ đồ lót!

Đột nhiên, mặt của Mộ Thiên Thanh nóng như con tôm luộc.

Cô là một cảnh sát, sau khi trải qua tức giận, cô biết, cô bị bỏ thuốc ở quầy rượu, thậm chí, lúc đầu người đàn ông thiếu chút nữa muốn chiếm đoạt cô cũng không phải là Lãnh Tinh Hàn, về phần tại sao Lãnh Tinh Hàn xuất hiện vào giờ cuối thì cô cũng không biết, chỉ là vẫn còn nhớ rõ, anh vứt cô vào trong nước lạnh, nhưng. Cuối cùng bởi vì không có hiệu quả, cho nên mới.

Mộ Thiên Thanh cắn môi, ngoại trừ những vết hằn trên thân thể cũng không có bất kỳ cảm giác khó chịu nào, cô biết, cuối cùng Lãnh Tinh Hàn cũng không có làm gì với cô, chỉ muốn làm tiêu hao rung động khó chịu trong cơ thể cô do tác dụng của thuốc.

Nhưng mặc dù như vậy vẫn làm cho cô xấu hổ!

Mặc kệ anh không phải là anh Nhưng chỉ mới gặp mặt nhau vài lần đã cùng anh thăng trầm, cô thừa nhận, cô không có cỏi mở đến mức không có chút tức giận.

Yên lặng cầm lấy quần áo đi vào phòng tắm, Mộ Thiên Thanh mang theo cảm xúc phức tạp rửa mặt, sau khi ra khỏi khách sạn Thế Kỷ, liền đón tắc xi đi cục cảnh sát.

Cô yên lặng ngồi ở sau xe, nhìn bước chân vội vã của đám người đi làm ở bên ngoài, yên lặng đến nỗi tài xế cũng cảm thấy cô không tồn tại.

Trong đầu cô nhớ lại câu nói của Lãnh Tinh Hàn trước khi đi, ý đã ở trong lời, không phải cô nghe không hiểu, cô là một cảnh sát, bình thường người bị cô chinh rất nhiều, tự nhiên, người chinh cô cũng rất nhiều, đây là chuyện cảnh sát đều không tránh khỏi, nhưng bảo cô yên lặng nuốt vào cục tức này thì không thể nào!

Lần này là cô, lần sau. Sẽ có bao nhiêu cô gái bị thủ đoạn bản thủ như vậy đoạt đi trong sạch?

Giống như Lãnh Tinh Hàn đã nói, lần này cô may mắn mà thôi.

Tập đoàn Thiên Lâm, tọa lạc tại khu buôn bán phồn hoa nhất Thành phố A, một tòa nhà hình bán nguyệt 70 tầng nghiêm nhiên trở thành khu thương mại cả Thành phố A, phúc lợi tốt, tiền lương cao. Tất cả mọi người có thể tiến vào đây làm việc đều lấy làm kiêu ngạo, mà hấp dẫn người ta nhất chính là hoàn toàn có quyền tự chủ làm việc, chỉ cần bạn có năng lực, ở chỗ này, vĩnh viễn sẽ không bị mai một.

Lầu cuối Tập đoàn Thiên Lâm, cả một tầng lầu đều là khu vực riêng của Lãnh Tinh Hàn, có thể lên tới đây, ngoại trừ quản lý cao cấp của các bộ phận, cũng chỉ có Hình Thiên!

Lúc Hình Thiên báo cáo lịch trình hôm nay, nhưng anh ta phát hiện, Lãnh Tinh Hàn ngồi đối diện suy nghĩ cũng không có nghe anh ta báo cáo, anh ta nhẹ nhàng gỡ xuống mắt kính không độ, ho nhẹ một tiếng, "A. Tổng Giám đốc?"

ánh mắt lạnh nhạt của Lãnh Tinh Hàn nhẹ nhàng rơi vào trên người của Hình Thiên, môi lạnh bạc khẽ mím, đáy mắt dần dần lạnh lẽo, "Hoãn lại lịch trình hôm nay qua một bên, ra ngoài, gọi Đường Lam tới cho tôi!"

Hình Thiên đáp một tiếng, xoay người ra khỏi phòng làm việc, trước khi đóng cửa lại, len lén liếc nhìn người đàn ông lạnh lùng ngồi ở trên ghế.

Ngày hôm qua chúc mừng tròn năm, từ đầu chí cuối lão đại lại thật sự chưa từng xuất hiện, làm cho ngoại giới bàn tán xôn xao, nhưng cũng không có người nào dám đưa tin gì, chỉ là. Sau đó nghe Tiểu Ngũ nói, Mộ Thiên Thanh bị người bỏ thuốc!

Cửa đóng lại, Hình Thiên trực tiếp đi tới phòng thư ký, mở điện thoại gọi cho Đường Lam, "Đường Tổng giám, Tổng Giám đốc cho mời!"

Sau khi trong điện thoại đáp một tiếng, anh ta cúp điện thoại, chuẩn bị hủy bỏ lịch trình hôm nay, trong đầu suy nghĩ đối với Mộ Thiên Thanh, rốt cuộc Lãnh Tinh Hàn ôm tâm tư gì?

Đang suy nghĩ, đột nhiên điện thoại ở trong túi chấn động, Hình Thiên lấy ra, mở ra tin nhắn, nhìn phía trên một dãy số, chân mày xoắn lại thật chặt, mới vừa đứng dậy muốn đi tìm Lãnh Tinh Hàn, lại thấy thang máy mở ra, Đường Lam cao ngạo đập bước đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cũng Chịu Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Hàng Xảy Ra Vấn Đề

Đường Lam mặc bộ đồng phục rất khéo léo, tóc cuộn lên, vốn là bộ trang phục rất xưa, lại được cô biến thành có đẳng cấp, có lúc Hình Thiên suy nghĩ, có phải cho Đường Lam một miếng vải rách, cô cũng có thể làm cho nó trở nên thịnh hành hay không.

"Giám đốc Đường, Tổng Giám đốc cần dặn cô trực tiếp đi tìm anh ấy!"

Hình Thiên làm thư ký của Lãnh Tinh Hàn, từ lúc anh ta bắt đầu nhậm chức vẫn ở bên cạnh, ở trong tập đoàn, chức vị của anh ta có lẽ không cao lắm nhưng địa vị không hề nhỏ, ai mà không biết, vị thư ký Hình này và Tổng Giám đốc "Như hình với bóng".

Đường Lam lạnh nhạt gật đầu, sau đó, cô cao ngạo như Không Tước bước đi về phía phòng làm việc Tổng Giám đốc, giơ tay lên, nhẹ nhàng gõ cửa,

sau khi bên trong truyền đến âm thanh trầm thấp "Vào đi", xoay tay cầm cửa đi vào.

"Tổng Giám đốc!" Giọng nói Đường Lam rất êm tai, quyến rũ nhưng không mất đi vẻ lạnh nhạt, rất khó tưởng tượng, một cô gái có thể dung hợp mâu thuẫn giữa ngọn lửa và hàn băng chung một chỗ.

Lãnh Tinh Hàn cũng không ngẩng đầu lên, chỉ là sau khi chuyển động cây bút ký tên lên tài liệu của mình, tùy ý ném tới trước mặt, lạnh lùng nói: "Đem cổ phiếu MT đã ném ra bắt đầu thu về!"

Đường Lam hơi nhíu dưới mày đẹp, hỏi: "Tổng Giám đốc định."

Ánh mắt Lãnh Tinh Hàn khẽ dời lên trên, con ngươi sắc bén bình tĩnh nhìn Đường Lam, Đường Lam không có nói tiếp lời còn lại.

"Tốt, tôi biết rồi!" Đường Lam rất đúng mực, chủ yếu là cô biết, lúc này nhìn người đàn ông này bình tĩnh như mặt biển không có sóng gió, nhưng thực ra, đã giống như mạch nước ngầm mãnh liệt dưới đáy biển!

Lãnh Tinh Hàn hồ hững thu hồi ánh mắt, lạnh lùng nói: "Tôi không hy vọng MT chết, nhưng. Tôi muốn có quyền khống chế tuyệt đối MT!"

"Vâng!" Đường Lam lên tiếng trả lời, "Nếu Tổng Giám đốc không có căn dặn khác, vậy tôi đi ra ngoài trước."

Lãnh Tinh Hàn không nói gì, sau khi Đường Lam khẽ khom người, cô vẫn cao ngạo đạp bước đi khỏi phòng làm việc, chỉ là lúc đóng cửa lại, đôi mắt hạnh của cô lơ đãng liếc nhìn người đàn ông châm thuốc lá.

Ngón tay Lãnh Tinh Hàn kẹp điều thuốc đứng dậy đi tới trước cửa sổ sát đất, một tay cầm ở trong túi quần nhìn bên ngoài, con ngươi đen như mực lạnh lùng, toàn thân căng tãn mắt ra bên ngoài làm cho không một ai có thể khinh thường.

"Cốc cốc" Tiếng gõ cửa truyền đến, ngay sau đó, tay cầm cửa chuyển động, Hình Thiên đi vào, từ đầu đến cuối Lãnh Tinh Hàn cũng không có nhúc nhích, không có lệnh của anh, có thể tùy ý tiến vào phòng làm việc này chỉ có Hình Thiên!

"Lão đại, bên Tam Giác Vàng hàng xảy ra vấn đề!" đối với vai trò của mình, Hình Thiên tương đối thuận buồm xuôi gió, có lúc anh ta nói đùa, đi theo một lão đại tinh anh thì mình cũng tuyệt đối không thể không tinh anh!

Lãnh Tinh Hàn chỉ khẽ liếc mắt nhìn Hình Thiên một cái, lạnh nhạt nói: "Năm nay bên Thái Lan có mưa nhiều, anh túc thu không đủ, người nào mà không nhìn chăm chăm vào lô hàng trong tay lão quý? !"

Hình Thiên im lặng, anh ta còn chưa nói chuyện gì, lão đại cũng đã biết, "Chúng ta chờ nhóm hàng kia giao cho Phong Hồ, nếu như bên kia xảy ra tình huống gì, ở bên này Phong Hồ cũng không tiện ăn nói!"

Ánh mắt lạnh lùng của Lãnh Tinh Hàn vẫn nhìn bên ngoài, môi lạnh bạc khẽ cong lên, ẩn chứa lạnh lẽo làm cho người ta rợn cả tóc gáy, "Ngồi một chỗ lên giá. Cũng phải xem ông ta có thể ăn được tiền của chúng ta hay không!"

Trên khuôn mặt nho nhã của Hình Thiên cũng không thần nhiên như Lãnh Tinh Hàn, anh ta đẩy khung kính, sau đó nói: "Nếu không. Tôi đi một chuyến đi!"

"Liên lạc với Long Cửu." Lãnh Tinh Hàn xoay người nhìn Hình Thiên lạnh nhạt nói: "Không phải bọn họ thiếu vũ khí đạn dược sao?"

Hình Thiên khẽ há miệng, nhìn người đàn ông lạnh lùng ở trước mặt, ngay sau đó hiểu ý của anh, khoe miệng anh ta nhếch lên, cười châm chọc: "Không biết lần này Lão quý có thể tự mình áp hàng hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chịu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Tối Hôm Qua Em Đã Đi Đâu?

KiLi nhìn Mộ Thiên Thanh, ánh mắt linh động khẽ híp lại, sau đó nói với Lý Dục ở một bên: "Aiz. Anh có cảm thấy hôm nay Thiên Thanh rất lạ hay không?"

Đang lật xem tư liệu vụ án, Lý Dục tùy ý liếc nhìn Mộ Thiên Thanh, sau đó kéo tầm mắt trở về, trả lời: "Không có a, cô ấy vẫn như vậy."

Đối với người đàn ông sơ ý, KiLi liếc mắt, sau đó, cô lết đến bên cạnh anh ta, buồn chuyện nói: "Anh biết tối hôm qua tôi đụng phải người nào không?"

"Người nào?" Lý Dục thờ ơ hỏi.

KiLi không chút để ý, nói: "Trên đường đi chuyển đồ cho cha tôi, lại nhìn thấy sếp Mộc."

"Ừ, sau đó thì sao?" Vì thỏa mãn tính buồn chuyện nhất Khu Nam của KiLi, Lý Dược vẫn hỏi qua loa lấy lệ.

"Hắc hắc. Anh biết sếp Mộc ở một chỗ với ai không?"

Lý Dược nhường tầm mắt trên tài liệu, chệch cười trề môi dưới, nói: "Đừng nói với tôi là Thiên Thanh à?"

"Đúng vậy!" KiLi khẽ gợn cảm.

Lý Dược hơi ngạc nhiên há miệng nhưng nghĩ lại cảm thấy rất bình thường, liền nói: "Cũng không có gì kỳ quái, Thiên Thanh và sếp Mộc quen biết nhau ở trường học, đường như quan hệ của bọn họ cũng rất tốt."

"Nói nhảm, đương nhiên tôi biết!" KiLi liếc mắt, "Vấn đề là ngày hôm qua sếp Mộc ăn mặc rất đẹp trai, mà Thiên Thanh. Mặc một bộ dạ phục, cả người rất xinh đẹp, sau đó, hai người cùng nhau vào một nhà hàng Pháp rất xa hoa!"

Rốt cuộc, lời nói của KiLi gọi lên lòng tò mò của Lý Dược, "Cô nói. Thiên Thanh mặc dạ phục?"

"Ừm!" KiLi gật đầu, "Kỳ quái không? Ngoại trừ trường hợp Thiên Thanh làm nhiệm vụ, anh thấy có lúc nào cô ấy ăn mặc như vậy chưa? Ngay cả khi tổng cục tổ chức lễ hội hằng năm, cô ấy cũng mặc rất đơn giản, ngay cả Đầu To cũng nói bóng nói gió cách ăn mặc của cô ấy, nhưng năm sau vẫn cứ như vậy."

"Sếp Mộc cùng Thiên Thanh." Lý Dược tay ve cằm, sau đó gật đầu, nói: "Cũng rất tốt, đều là người tham công tiếc việc, xứng đôi!"

Rốt cuộc KiLi không chịu nổi logic của Lý Dược, lười phải nói với anh ta, xoay người trở về chỗ ngồi của mình, thật ra cô không có nói với Lý Dược, lúc ấy cô đưa tài liệu cho Thiên Thanh, không cẩn thận nhìn thấy dấu đỏ "Dấu tây" rất rõ ràng nơi xương đòn của cô. Rất đáng để người ta suy nghĩ sâu xa a.

Hơn nữa. Hôm nay tinh thần Thiên Thanh có chút hoảng hốt.

"Năm phút sau đi họp!"

Đang yên lặng đột nhiên vang lên âm thanh uy nghiêm trong phòng tổ hành động, mọi người nhìn thấy ánh mắt Thượng Quan Mộc đang quét qua mọi người, sau đó xoay người đi khỏi.

Hiệu suất làm việc của tổ hành động Khu Nam rất cao, kể từ khi Thượng Quan Mộc tới, hiệu suất tăng lên tới cực điểm, năm phút sau, người cả tổ hành động cũng đã ngồi vào phòng họp chiếu hình.

Mộ Thiên Thanh ngồi ở đầu hàng thứ nhất, cô nhìn ánh mắt Thượng Quan Mộc thoáng qua phức tạp, trải qua lần tỏ tình và bị bỏ thuốc tối hôm qua. Lúc này cô hoàn toàn không biết phải đối mặt với anh như thế nào !

Đôi tay Thượng Quan Mộc cầm ở trong túi quần đứng ở phía trước, con mắt hẹp dài khẽ quét qua mọi người, sau đó cầm hộp điều khiển mở ra máy chiếu, trên màn hình máy chiếu xuất hiện một loạt ảnh chụp, "Gần đây khu Bắc xuất hiện rất nhiều khí chlorin, cấp trên yêu cầu chúng ta hỗ trợ. Bắt đầu từ hôm nay, tổ hành động hủy bỏ tất cả nghi phép, chia làm ba tổ, từng tổ nhỏ không ngừng can quét, tôi không yêu cầu trong cuộc can quét không có hàng, nhưng."

Thượng Quan Mộc quét mắt một vòng, lạnh lùng nói tiếp: ". Dưới mí mắt của tôi không muốn nhìn thấy hàng! Understand?"

"Yes sir!" Âm thanh cả tổ hành động vang dội phòng họp.

"Chuyện phân tổ, tôi sẽ phân chia sau cho mọi người, tan họp!" Thượng Quan Mộc nói xong, dẫn đầu ra khỏi phòng họp.

Lúc này mọi người mới hậm hực đứng dậy, trong miệng có oán trách, có kêu rên không có ngày nghỉ. Chỉ có Mộ Thiên Thanh, trong đôi mắt xuất hiện ngọn lửa hừng hực.

Phân chia tổ làm xong rất nhanh, bốn người một tổ, ngay cả bản thân Thượng Quan Mộc cũng tự mình tham gia can quét, có thể nghĩ, phía trên hết sức coi trọng chuyện lần này.

Buổi tối, sau khi mọi người ăn cơm tối xong, theo phân tổ lần lượt lên xe của mình, Mộ Thiên Thanh cũng đi tới tổ của mình, đột nhiên, Thượng Quan Mộc gọi lại.

"Sếp Mộc." Ở cục cảnh sát, đối thân phận của Thượng Quan Mộc, Mộ Thiên Thanh cũng không có vượt rào, cô cho rằng, mặc kệ quan hệ riêng tư thật tốt, nhưng về công nên làm như thế nào thì làm như thế ấy.

Thượng Quan Mộc nhìn Mộ Thiên Thanh, đáy mắt chứa đựng một chút bất đắc dĩ, anh hỏi: "Tối hôm qua. Em đã đi đâu?"

Chương 42: Uy Hiếp

Mộ Thiên Thanh hơi ngạc nhiên, ngay sau đó ánh mắt hoảng hốt, sắc mặt trở nên ửng đỏ, ấp úng nói: "Em em Về nhà."

"Thật sao?" Thượng Quan Mộc khề nói, đôi mắt hẹp dài sắc bén nhìn thấu lòng người.

"Phải Đúng vậy!"

Mộ Thiên Thanh cũng muốn cắn roi đầu lưỡi của mình, thứ nhất, tâm tư của Thượng Quan Mộc tương đối kín đáo, cộng thêm lần này ra nước ngoài, anh học qua Tâm Lý Học hình sự trình thám, lúc này đầu lưỡi cô lại lớn, hoàn toàn có thể tưởng tượng, lời nói dối của cô không cần suy nghĩ sâu xa cũng có thể nhìn ra!

Thượng Quan Mộc không nói gì, đôi tay cầm ở trong túi quần, ánh mắt khề rơi vào trên người của Mộ Thiên Thanh, chỗ sâu đáy mắt có cảm xúc phức tạp.

"Sếp Mộc, các đồng nghiệp đều đang đợi." Mộ Thiên Thanh rừ lông mi, cuối cùng cũng không giải thích điều gì, xoay người đi tới trên xe tở của mình.

Thượng Quan Mộc nhìn Mộ Thiên Thanh giống như chạy trốn, nhếch miệng lên bất đắc dĩ, nói lảm bảm: "Anh chỉ quan tâm em."

Khe khề thờ dài, Thượng Quan Mộc nâng đôi chân thon dài, bước lên chiếc xe Mộ Thiên Thanh, sau khi lên xe, về mặt của anh lạnh lùng quyết đoán, hoàn toàn xóa sạch nỗi ưu tư mới vừa nói chuyện cùng với Mộ Thiên Thanh.

"Hôm nay tắt cả sà n nhảy, quây rượ cùng với KTV ở phạm vi khu Bắc. tổ một đường Triều Dương, tổ hai đường Hòa Phong, tổ ba đường Bàn Long, tổ bốn đường Ngự Cảnh." Thượng Quan Mộc bình tĩnh phân nhiệm vụ, trong tai nghe truyền đến tiếng đáp lại.

Hà Tuấn khởi động xe, chạy tới đường Hòa Phong, bởi vì đoạn đường Hòa Phong gần Triều Dương, chỗ ăn chơi cũng đặc biệt nhiều, tự nhiên, người trừ hàng cũng nhiều, cho nên Thượng Quan Mộc về đến tổ một của mình.

Bởi vì hành động lần này rất kiên quyết, cộng thêm có lực lượng lớn cảnh sát hỗ trợ, hơn nữa Thượng Quan Mộc tự mình đến nơi chỉ huy, từ tám giờ buổi chiều phình tới bắt đầu, vẫn cần quét đến rạng sáng, thu được một số lượng lớn thuốc viên và thuốc kích dục

Tiếng còi cảnh sát vang lên trên ngã tư đường, ánh đèn màu đỏ xen lẫn màu xanh xuất hiện ở trong màn đêm, Thượng Quan Mộc khề liếc mắt đã tịch thu được đồ, sắc mặt tối tăm đáng sợ.

"Cảnh quan, tôi bị người hăm hại." Một người đàn ông hô to, anh ta không ngừng giãy dụa thoát khỏi kiềm chế của cảnh sát, "Túi thuốc kia thật sự mới vừa bị người nhét vào trong túi tôi."

Mộ Thiên Thanh hừ lạnh một tiếng, đi tới trước mặt người đàn ông, sau khi nhìn lên nhìn xuống đánh giá một vòng, bình tĩnh nói: "Người cần thuốc ít nhất ba năm rồi. Lại dám nói bị người hăm hại?"

Người đàn ông kinh ngạc há to miệng, mặt không thể tin nhìn Mộ Thiên Thanh, thầm nghĩ: anh ta và người cảnh sát này chưa từng gặp mặt chứ? Cô làm sao biết?

"Hừ!" Mang anh ta đi, cảnh sát chề cười một tiếng, không cho anh ta giải thích, Mộ Thiên Thanh có bản lĩnh rất lợi hại, chính là. Cô có thể nhìn ra số năm cần thuốc của người ta hết bảy phần, cũng bởi vì thế, cả Khu Nam đều nói, cô trời sinh có khiếu làm cảnh sát.

"Cảnh quan, tôi thật sự bị oan." Người đàn ông không cam lòng kêu rên, nhưng cảnh sát đã mang anh ta đi tới xe, anh ta cố quay đầu lại, làm đánh cuộc cuối cùng, "Cảnh quan, tôi có thể lấy công chuộc tội không. Tôi có một tin tức."

"Đợi đã...!" Mộ Thiên Thanh gọi lại, tiến lên, nhìn sắc mặt hơi vàng của người đàn ông nói: "Vậy tin tức của anh phải có giá trị!"

Người đàn ông như có thâm ý nhìn Mộ Thiên Thanh, khóe miệng đột nhiên nở nụ cười thô bỉ, anh ta nhìn viên cảnh sát bắt mình, sau đó nói với Mộ Thiên Thanh: "Tôi có một tin tức chỉ có thể nói cho một mình cô biết!"

Viên cảnh sát vừa nghe, liền muốn đập anh ta một đập, lại bị ánh mắt Mộ Thiên Thanh ngăn lại, sau đó ra hiệu một cái, viên cảnh sát hắt người đàn ông, cũng không sợ anh ta chạy trốn, ở trong khu, bản lĩnh của Mộ Thiên Thanh cũng không thể đùa giỡn.

"Nói!" Mộ Thiên Thanh vẫn ung dung nhìn người đàn ông, ngược lại muốn nhìn một chút xem anh ta giờ trò gì.

Người đàn ông nhìn hai bên một chút, nhếch miệng lên, sau đó, lấy điện thoại di động, mở album đưa tới trước mặt của Mộ Thiên Thanh, sâu kín mở miệng, "Không biết. tin tức này, có đủ giá trị hay không?"

Sắc mặt của Mộ Thiên Thanh trong nháy mắt thay đổi, khẽ há miệng.

Người đàn ông nhìn sắc mặt Mộ Thiên Thanh trong nháy mắt thay đổi, có chút đắc ý nói: "Nếu không đủ giá trị. vậy tôi cũng chỉ có thể."

Người đàn ông không nói tiếp nữa, ánh mắt uy hiếp nhìn Mộ Thiên Thanh!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Chịu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Vô Cùng Lớn Lỗi

Sắc mặt của Mộ Thiên Thanh đột nhiên trở nên trắng bệch, ở dưới ánh đèn màu đỏ xen lẫn màu xanh quét qua, có thể nhìn thấy đáy mắt cô khẽ cứng lại.

Hình chụp ở quầy rượu ngày hôm qua, cho dù không đủ ánh sáng, vẫn có thể nhìn thấy cả người cô với vẻ mặt khêu gợi nằm ở trên người của một người phục vụ.

"Phía sau sẽ rất đặc sắc!" Người đàn ông thô bỉ cười một tiếng, sau đó lật hình, hình xẹt qua, hẳn là từ quầy rượu đến khách sạn.

Trước đây trong quán rượu bị bỏ thuốc không phải ít người, mọi người chơi high rồi, cũng có lúc thành vật điều hòa, dĩ nhiên, giống như Mộ Thiên Thanh cũng không phải số ít.

Tối hôm qua Người đàn ông vốn ở trong góc căn thuốc, trong lúc vô tình anh ta nhìn thấy Mộ Thiên Thanh bị bỏ thuốc, vốn anh ta chụp hình lại cũng chỉ muốn làm tiền cô, để có tiền đi mua hàng trắng thôi, lại không ngờ. Hôm nay lại gặp được, còn là một cảnh sát!

Anh ta cũng không biết cuối cùng cô có bị ăn hết hay không, nhưng lúc này cô xem hình sắc mặt thay đổi trong nháy mắt, có thể nghĩ, ngày hôm qua không đơn giản.

"Cảnh quan, tin tức của tôi đủ lấy công chuộc tội chứ? !" Người đàn ông gương mặt đắc chí, đáy mắt có nụ cười thô bỉ, nắm nhược điểm của một cảnh sát, tuyệt đối là chuyện đáng mừng đối với những người sống trong bóng đêm như bọn họ.

Mộ Thiên Thanh đột nhiên nắm chặt tay, cô khẽ mím môi, ánh mắt lơ đãng nhìn về phía viên cảnh sát đang chờ trước xe, trong lòng đang gấp gáp suy nghĩ chuyện này!

Một, thỏa hiệp! Cô vi phạm ước nguyện làm cảnh sát lúc ban đầu.

Hai, không chịu uy hiếp! Như vậy, những tấm hình này sẽ trở thành tiêu điểm, ở trong cục cảnh sát cô cũng không thể lẫn lộn nữa.

Mộ Thiên Thanh siết tay càng lúc càng chặt, hàm răng cắn chặt, âm thầm đè nén sự kích động của mình.

Đúng lúc này, đột nhiên người đàn ông giống như bị điện giật nhảy ra, Mộ Thiên Thanh chưa kịp suy nghĩ, liền nghe người đàn ông quát: "Này, trả tôi."

Lời còn chưa dứt, người đàn ông giống như kinh ngạc, lời nói cấm ở cổ họng, không lên không xuống, sắc mặt trong nháy mắt biến đổi.

Thượng Quan Mộc một tay cầm ở trong túi quần, một tay khác cầm điện thoại di động, ánh mắt khẽ rù xuống, nhìn hình phía trên, từ đầu đến cuối, sắc mặt cũng không thay đổi.

Sắc mặt của Mộ Thiên Thanh từ âm trầm biến thành trắng bệch, đáng vẻ không chịu nổi, cho dù không có hình ảnh cuối cùng, nhưng rơi vào đáy mắt Thượng Quan Mộc vẫn làm cho cô cảm thấy không chịu nổi!

Thượng Quan Mộc xem xong hình, đang lúc người đàn ông chần chừ có nên tiến lên đoạt lại điện thoại di động hay không, còn có dưới ánh mắt của Mộ Thiên Thanh đã không cách nào suy nghĩ, ung dung xóa những tấm hình này, sau đó mở nắp điện thoại di động, lấy thẻ nhớ bên trong, bẻ gãy. ném vào trong cống thoát nước đen thui thật lớn.

"Tại sao anh bẻ gãy thẻ nhớ của tôi?" Người đàn ông trợn to hai mắt, nhìn Thượng Quan Mộc khăn trương nuốt nước bọt, nói quanh co: "Tôi. Tôi muốn kiện anh. Kiện anh hủy hoại tài sản riêng tư."

"Người nào nhìn thấy?" Âm thanh Thượng Quan Mộc rất nhẹ, nhưng lại lộ ra uy nghiêm không thể xem thường, ánh mắt của anh khẽ liếc về phía viên cảnh sát đang chờ đợi, hỏi: "Các người có nhìn thấy không?"

"No, sir! Chúng tôi không thấy gì cả." Viên cảnh sát trả lời rất nhất trí, mặc dù bọn họ tò mò thứ gì trong điện thoại di động nhưng nếu Thượng Quan Mộc phá hủy, tất nhiên bọn họ không có bất kỳ ý kiến.

"Anh." Người đàn ông vô cùng tức giận, vốn là tên côn đồ cắc kè không có bối cảnh, lúc này hoàn toàn không có chủ ý, "Tôi muốn tố cáo anh!"

"Tùy tiện!" Âm thanh Thượng Quan Mộc hơi lạnh lùng, "Mang về!"

Viên cảnh sát lên tiếng trả lời, tiến lên muốn kéo người đàn ông, người đàn ông không cam lòng muốn chạy trốn, nhưng mới vừa có động tác, chỉ thấy một cái chân thon dài duỗi đến, thậm chí, người đàn ông còn chưa phản ứng kịp, một chân đạp mạnh về phía bụng của anh ta.

"Ừm!" Truyền đến kêu đau một tiếng, viên cảnh sát thuận thế tiến lên xách anh ta, liền nghe Thượng Quan Mộc nói: "Người không nghe lời, tôi rất không thích!"

Ngụ ý, đám cảnh sát hiểu được.

Mọi người bị áp lên xe cảnh sát, Thượng Quan Mộc thu lại ánh mắt, khẽ liếc Mộ Thiên Thanh một cái, sau khi quăng xuống một câu "Lên xe", xoay người đi về phía xe Hà Tuấn.

"Thượng Quan." Mộ Thiên Thanh nhìn theo bóng lưng Thượng Quan Mộc, lúc này tâm tình của cô cực kỳ phức tạp, thậm chí, ở trong công việc, không có gọi như thế

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chiều Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Càn Quét Mg!

"Thượng Quan."

Sau lưng, truyền đến giọng nói của Mộ Thiên Thanh, Thượng Quan Mộc dừng bước chân, khẽ nghiêng đầu, trong âm thanh nghe không ra một chút nào hứng thú nói: "Anh sẽ cho em cơ hội giải thích!"

Nói xong, Thượng Quan Mộc lại nhắc chân đi lên xe, đôi môi xinh đẹp hình thoi nhấp nhẹ, ánh mắt lạnh lùng, anh tức giận vì cô là một cảnh sát lại bị người bỏ thuốc, càng thêm tức giận vì anh thổ lộ, cô đi mua say!

Mộ Thiên Thanh yên lặng lên xe, Hà Tuấn và Lý Dục đều cảm giác được không khí bên trong xe rất kì quái, tình cảnh lúc này, bọn họ ở trong xe thấy, nhưng cũng không biết bọn họ nói cái gì.

"Sếp Mộc. bây giờ chúng ta đi đâu?" Hà Tuấn nuốt nước bọt, vốn muốn hỏi có thể kết thúc công việc rồi hay không, nhưng lúc này tâm tình của ông sếp này rõ ràng không tốt.

Ánh mắt Thượng Quan Mộc sâu thẳm rơi vào phía trước, ánh đèn lóe lên, con đường phía trước chính là đường Phong Hoa, phố đêm phồn hoa nhất Thành phố A, "Thuận tiện càn quét ở phía trước."

Hà Tuấn lên tiếng trả lời, khởi động xe chạy tới trước, thật ra tối nay hành động lớn như vậy, cho dù đường Phong Hoa có gì mờ ám cũng sẽ thu liễm, chỉ là, cấp trên ra lệnh, bọn họ cũng đành phải đi càn quét một lần.

Lầu cuối câu lạc bộ MG, trong phòng tối, chỉ có một ánh lửa đỏ thắm lóe lên ở trước cửa sổ, ánh đèn nê ông muôn màu bên ngoài xuyên qua cửa sổ rơi vào trên người Lãnh Tinh Hàn đứng ở trước cửa sổ, bóng lưng cao ngạo có vẻ lạnh lùng.

Lãnh Tinh Hàn chậm rãi gợn tay lên, đặt điều thuốc lên môi mỏng, nhẹ nhàng hít rồi phun ra vòng khói mù, làn khói màu xám nhạt dưới ánh đèn nê ông dần dần lan rộng phía trước mặt anh, lộ ra một cảm giác mờ ảo.

Xuyên qua cửa sổ, ánh mắt thâm thúy của anh nhìn một chiếc xe dừng ở cửa MG, coi như khoảng cách rất xa, anh cũng biết chiếc xe này là của Thượng Quan Mộc, trước khi hành động, cũng đã có người báo cho anh hành động hôm nay, chỉ là. Tay của Thượng Quan Mộc vươn quá dài.

Ánh mắt Lãnh Tinh Hàn trở nên tỉnh mạch không thấy đáy, dường như muốn cắn nuốt bóng tối.

Lúc này, điện thoại di động vang lên phá vỡ không gian yên lặng. Lãnh Tinh Hàn lạnh nhạt móc điện thoại ra, cũng không thèm nhìn, ấn nút nghe đặt vào bên tai.

"Lão đại, Thượng Quan Mộc đến rồi!" Trong điện thoại, truyền đến âm thanh không ngờ của Tiểu Thất.

Từ khi MG khai trương tới nay, khu vực này chưa từng bị điều tra, hôm nay. có vẻ không tầm thường.

Khóe miệng Lãnh Tinh Hàn khẽ cong lên nụ cười lạnh lùng, lạnh nhạt nói: "Nói A Thiên đi xử lý!"

"Ừm!" Tiểu Thất cúp điện thoại.

Lãnh Tinh Hàn chậm rãi để xuống điện thoại, lạnh nhạt xoay người đi tới trước bàn làm việc, đem tàn thuốc cầm trong tay nhấn vào trong gạt tàn thuốc, thuận tay cầm hộp điều khiển ti vi mở ra màn hình trên tường.

Trên màn hình, mấy bảo vệ đang ngăn đám người Thượng Quan Mộc, muốn anh đưa ra lệnh kiểm soát, hành động tới nay, phía trên chỉ phát xuống lệnh càn quét cả khu Bắc, không bao gồm phố Phong Hoa.

Hiển nhiên, Thượng Quan Mộc không phải dễ đuổi, hậu trường của anh rất cứng, trong cục cảnh sát cũng nổi tiếng là người không chịu bị sắp xếp, nịnh nọt, bởi vì bằng vào thủ đoạn của mình, anh phá được rất nhiều vụ án lớn, cuối cùng, đối với cách làm của anh phía trên cũng mất nhắm mắt mở.

Thượng Quan Mộc lạnh nhạt lấy điện thoại ra, định gọi về cục cảnh sát phát lệnh kiểm soát, cho tới nay, MG là một tồn tại khác thường, mấy lần anh tới đây đều rất bình thường, nhưng. Chỗ bình thường tuyệt đối sẽ buồn chán ngày càng hưng thịnh.

"Sếp Mộc." Âm thanh nhẹ nhàng đột nhiên phá vỡ cục diện khấn trương, Hình Thiên không nhanh không chậm bước ra, nhìn điện thoại, còn chưa đi tới Thượng Quan Mộc, nói: "Hôm nay Tổng Giám đốc bao hết MG, mở tiệc chiêu đãi khách quý hôm qua chúc mừng tròn năm không chu đáo, sếp Mộc có thể cho chút mặt mũi hay không?"

Lời nói giống như lơ đãng, nhưng lại nói ra quan hệ lợi hại, ngày hôm qua Thiên Lân chúc mừng tròn năm, chính khách của thành phố A tham gia cũng không ít.

"Chúng tôi đi làm cũng không dễ dàng, sếp Mộc cho chút mặt mũi." Hình Thiên khẽ nhủ mảy, đôi mắt trong kính không gợn chứa đựng cầu xin.

Ánh mắt Thượng Quan Mộc trở nên âm trầm, sắc mặt Mộ Thiên Thanh càng lúc càng không tốt, cô len lén liếc xung quanh, lo lắng Lãnh Tinh Hàn đột nhiên đi ra ngoài.

Mà cô không biết từ đầu tới cuối, tất cả về mặt cô cũng rơi vào đáy mắt Lãnh Tinh Hàn, nhất là lúc giằng co, ánh mắt của cô thỉnh thoảng liếc về phía Thượng Quan Mộc.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Chịu Vạ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Có Chút Tức Giận?

Mộ Thiên Thanh âm thầm cắn răng, tiến lên một bước, liếc nhìn Hình Thiên nói: "Sếp Mộc, hôm nay tới đây thôi, các đồng nghiệp đều rất mệt mỏi."

Hà Tuấn và Lý Dược có chút kinh ngạc cử động của Mộ Thiên Thanh, mặc kệ người phía sau màn là ai, vì truy xét một vụ án cô cũng có thể liều mạng, thế nhưng hôm nay không ủng hộ?

Trong ánh mắt Mộ Thiên Thanh chứa đựng cầu xin, ánh mắt Thượng Quan Mộc hơi thay đổi, từ lúc bắt đầu càn quét phố Phong Hoa, suy nghĩ của cô cũng đã không tập trung, anh biết trong lòng cô vẫn còn ở đề ý đến chuyện mấy tấm hình.

Thượng Quan Mộc khe khẽ thở dài trong lòng, cuối cùng không đành lòng, quay lại ánh mắt nhìn về phía Hình Thiên, lạnh nhạt nói: "Cũng chỉ là chuyện hiểu lầm, nếu là Lãnh Thiếu đãi khách, vậy cũng không có gì điều tra!"

Hình Thiên vội vàng lên tiếng cảm ơn, sau đó tiễn mọi người đi ra ngoài, trên mặt anh ta nở nụ cười mềm mại mãi cho đến khi xe Thượng Quan Mộc lái qua góc đường mới dần dần thu lại, đáy mắt lại có chút thất vọng.

Vốn là hôm nay cho rằng lão đại sẽ có cơ hội đối đầu trực tiếp với Thượng Quan Mộc, nhưng hiển nhiên anh ta đánh giá cao ngạo khí của Thượng Quan

Mộc

Hình Thiên quay người lại, đi vào đại sảnh, trực tiếp đi lên lầu cuối.

Đôi tay Lãnh Tĩnh Hàn ôm ngực, hơi dựa vào bàn làm việc, nhìn hình ảnh trong video trên cao, con người sắc bén tĩnh lặng như mặt biển yên lặng nhưng dưới đáy sóng lớn mãnh liệt.

Trên màn hình, Mộ Thiên Thanh khẽ mỉm cười nhìn Thượng Quan Mộc, ánh mắt Thượng Quan Mộc mang theo thương tiếc.

Tiếng gõ cửa truyền đến, lúc Hình Thiên tiến vào, Lãnh Tĩnh Hàn không nhanh không chậm tắt đi video, cầm lấy một áo khoác, lạnh nhạt căn dặn: "Tôi đi trước, những chính khách bên kia cậu và Đường Lam xử lý!"

"Ừm!" Hình Thiên lên tiếng trả lời, Lãnh Tĩnh Hàn đã ra khỏi phòng làm việc, anh ta chu miệng làm bầm, "Cả đêm đều do chúng tôi đang xử lý mà."

Anh ta thật muốn nhìn bộ dạng của Thượng Quan Mộc khi nhìn thấy những chính khách này, làm sao lão đại biết hôm nay Thượng Quan Mộc sẽ đến MG?

Hình Thiên có chút không hiểu nổi.

Lãnh Tĩnh Hàn trực tiếp đi xuống bãi đỗ xe ngầm MG, chiếc xe Mercedes Benz màu đen kéo lê chỗ đậu xe, nhanh chóng lái ra, chui vào dòng xe cô ban đêm, để lại từng đường ánh sáng

Lãnh Tĩnh Hàn mỉm cười thoải mái, con người sắc bén khẽ hít, gương mặt lạnh lùng như điêu khắc, lộ ra lo lắng.

Xe phóng như bay trên đường, đột nhiên, Lãnh Tĩnh Hàn hơi nhíu mày kiểm tra, con người đen khế liếc một cái, hẳn là lo lắng lái xe đến chung cư Mộ Thiên Thanh ở.

Lãnh Tĩnh Hàn dừng xe ở bóng cây, ánh mắt của anh nhìn về phía trước cửa chung cư, ánh mắt trở nên thâm thúy.

Vô tình, trong đầu vẫn ẩn hiện hình ảnh cuối cùng, lời cảnh cáo của anh, Mộ Thiên Thanh hoàn toàn không để trong lòng, nên có chút tức giận.

Thượng Quan Mộc cũng không phải không tốt, mặc kệ là gia tộc, bối cảnh hay là năng lực bản thân, Mộ Thiên Thanh đều với cao, nhưng. nhưng anh lại biết, Thượng Quan Mộc không thích hợp với cô!

Cũng không thể nói rõ vì sao lại cảm thấy như vậy, có lẽ chính là cấp bậc quá chênh lệch, một bậc thang vĩnh viễn không thể vượt qua, sau khi cố gắng, kết quả chỉ để lại cho mình vết thương chồng chất, chạy trốn chết.

Ứng trả lời với anh lời cuối cùng, anh nhất định phải hoàn thành cho Ứng!

Thời gian chậm chậm đi qua, điều thuốc trong tay Lãnh Tĩnh Hàn đã đốt xong, anh âm thầm cau mày, lo lắng đi đến cửa chung cư nhìn vào, đêm khuya yên tĩnh, khắp nơi đều lọt vào tĩnh mịch.

Lãnh Tĩnh Hàn bóp tắt tàn thuốc trong tay, đang định lái xe đi, một chiếc Land Rover vượt qua xe của anh, dừng lại ở cửa chung cư, xe dừng lại mấy phút, cửa xe chỗ ngồi cạnh tài xế bị mở ra, Mộ Thiên Thanh xuống xe, Thượng Quan Mộc cũng xuống xe.

Dưới đèn đường, bóng dáng của hai người kéo ra thật dài, có loại hơi thở mập mờ không nói ra được, ở trong đêm tối lan tràn trong đáy mắt Lãnh Tĩnh Hàn!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cung Chịu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Cảnh Cáo, Cách Xa Anh Ta Một Chút

Mộ Thiên Thanh khẽ cúi thấp đầu, từ lúc bắt đầu kết thúc công việc, hai người vẫn im lặng, cô muốn giải thích nhưng cuối cùng cũng không nói điều gì, dù sao Lãnh Tĩnh Hàn không có làm gì cô, nhưng cũng.

Thượng Quan Mộc nhìn bộ dạng Mộ Thiên Thanh, âm thầm khẽ thở dài một tiếng, anh không muốn ép buộc cô, theo tính tình của Thiên Thanh, tối ngày hôm qua chắc hẳn cục diện không có xảy ra chuyện gì không thể thu xếp, nếu không, cô sẽ không từ bỏ ý định.

Anh muốn nghe cô giải thích cũng chỉ là sau khi anh thô lỗ đi mua say thôi!

"Thời gian không còn sớm, đi về nghỉ ngơi đi!" Giọng nói Thượng Quan Mộc êm ái mang theo tiếng thở dài.

Mộ Thiên Thanh chậm rãi ngẩng đầu lên, đón nhận ánh mắt dịu dàng của Thượng Quan Mộc, không lạnh lẽo giống với lúc càn quét vừa qua, lúc này ánh dịu dàng giống như thiên sứ, "Thượng Quan."

Thượng Quan Mộc khẽ mỉm cười, nói: "Anh muốn nghe em giải thích rõ ràng nguyên nhân, nếu như. em chưa chuẩn bị tâm lý thật tốt, anh sẽ không ép buộc em, nhưng em nợ anh một lời giải thích!"

Mộ Thiên Thanh hơi nhếch môi, từ lúc ban đầu ở trường học, Thượng Quan Mộc đã như vậy, lúc cô cần luôn xuất hiện bên cạnh cô, anh là một tồn tại dịu dàng!

"Trở về đi!" Thượng Quan Mộc giơ tay lên, gõ nhẹ trên trán Mộ Thiên Thanh, nhìn cô che trán có chút tức giận, khóe miệng nở nụ cười xấu xa, "Nhanh đi, ngày mai báo cáo em cũng đủ mệt!"

Vốn trong lòng lo lắng, Mộ Thiên Thanh che trán, hung hăng trợn mắt nhìn trong ánh mắt Thượng Quan Mộc chứa đựng hài hước, bĩu môi, nói: "Ừm! Anh. anh đi đường cẩn thận!"

"Ừm!" Nụ cười nơi khóe miệng Thượng Quan Mộc càng sâu hơn, xoay người ra xe.

Thượng Quan Mộc ý bảo Mộ Thiên Thanh mau trở về, đồng thời khởi động xe, trong tiếng gào rít chân ga, xe dần dần lẩn vào đêm tối.

Mộ Thiên Thanh xoay người, nhắm mắt, mũi chân của mình di động đi vào trong chung cư, người mới vừa vào chung cư không tới mấy bước, cô khẽ nhủ thầm, tính cảnh giác bên nhạy nói cho cô biết, có người ở sau lưng, hơn nữa. Mang theo hơi thở lạnh lẽo.

Nhanh chóng xoay người, trong lúc Mộ Thiên Thanh còn không kịp có bất kỳ suy nghĩ nào thì nhìn thấy Lãnh Tĩnh Hàn, đôi tay cầm ở trong túi quần, bước chân trầm ổn chậm rãi tiến lên.

Trong nháy mắt, sắc mặt của Mộ Thiên Thanh thay đổi, theo bước chân Lãnh Tĩnh Hàn tiến tới gần, không tự chủ, bước chân lui về phía sau.

Bước chân Lãnh Tĩnh Hàn vẫn không nhanh không chậm đến gần, theo bản năng Mộ Thiên Thanh lui về phía sau.

Không phải anh đang ở MG chiều đãi chính khách sao? Tại sao lại ở chỗ này?

"A" Kêu khẽ một tiếng, chân Mộ Thiên Thanh giẫm lên một viên đá nhỏ, trọng tâm không vững, đột nhiên lao đảo.

Lãnh Tĩnh Hàn dừng bước, lạnh nhạt nhìn về mặt của Mộ Thiên Thanh, hơi nhíu lông mày, bình tĩnh hỏi: "Thế nào. Rất sợ gặp tôi?"

"Có quý mới sợ gặp anh!" Mộ Thiên Thanh vội vàng trả lời, để lộ tâm tư.

Lãnh Tĩnh Hàn xuy một tiếng, câu môi dưới, lạnh nhạt nói: "Dù sao trên thế giới này, quý cũng hơn nhiều người!"

Trong lời của anh chứa đựng giễu cợt, nghe không rõ ý gì.

"Không biết đã trễ thế này Lãnh đại Tổng Giám đốc. Xuất hiện tại nơi này làm gì?" Mộ Thiên Thanh nhìn chằm chằm Lãnh Tĩnh Hàn, lạnh lùng nói: "Đừng nói với tôi, anh đặc biệt tới tìm tôi!"

"Nếu như. Tôi nói đúng là vậy?" Lãnh Tĩnh Hàn hỏi.

Mộ Thiên Thanh cười lạnh, hừ nhẹ một tiếng, nói: "Nếu là chuyện riêng, thật xin lỗi, tôi và anh không quen! Nếu là chuyện công, như vậy. Ngày mai mời đi cục cảnh sát Khu Nam tìm tôi!"

Nói xong, Mộ Thiên Thanh cũng không chút do dự xoay người, cô muốn cách xa người đàn ông này một chút, mỗi lần gặp anh cũng không có chuyện tốt, nhất định anh là khắc tinh của cô!

"Mộ Thiên Thanh, cách xa Thượng Quan Mộc một chút. " Giọng nói của Lãnh Tĩnh Hàn nhẹ nhàng vang lên trong màn đêm, nhàn nhạt lại lộ ra nồng nặc cảnh cáo.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Chiu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Là Anh, Là Anh !

Mộ Thiên Thanh dừng bước, cô chậm rãi xoay người nhìn Lãnh Tinh Hàn, cười nhạt một tiếng, hỏi: "Tôi ở chung một chỗ với người nào, có quan hệ với anh sao? Lãnh đại Tổng Giám đốc, có phải anh quá rồi rãnh hay không?"

Lãnh Tinh khẽ nhú mày kiếm.

Mộ Thiên Thanh đột nhiên bình tĩnh lại, chậm rãi tiến lên, dừng lại ở trước mặt của Lãnh Tinh Hàn, cô khẽ ngửa đầu nhìn khuôn mặt lạnh lùng như điêu khắc, tiếp tục hỏi: "Có phải anh yêu thích tôi hay không?"

Lãnh Tinh Hàn nghe vậy, môi mỏng cong lên, khẽ nói: "Thích cô?"

Hừ nhẹ một tiếng, ở trong đêm yên tĩnh cực kỳ rõ ràng, Mộ Thiên Thanh cũng không tức giận anh giễu cợt, chỉ cười lạnh nói: "Chẳng lẽ không đúng sao? Một người đường đường là Tổng Giám đốc, tại sao quá rãnh rỗi như vậy, thường xuyên xuất hiện bên cạnh tôi? Tôi và anh quen thuộc lắm sao? A. Đúng rồi, đừng nói với tôi là hôn lên giường thì quen thuộc, vậy tôi quen thuộc nhiều người lắm!"

Sắc mặt của Lãnh Tinh Hàn đột nhiên trở nên âm trầm, con ngươi sắc bén hip lại, bắn ra hai vệt sáng lạnh lẽo, người quen biết anh đều biết anh đang tức giận.

Dường như Mộ Thiên Thanh không có phát hiện, vẫn lạnh lùng nói: "Nếu ưa thích tôi, anh đừng hoang theo đuổi, không phải anh có tiền sao? Đăng một biển quảng cáo theo đuổi chừng mấy triệu gì đó, không chừng tôi ưa thích hư vinh sẽ xem xét suy nghĩ lại với anh."

Lúc này bộ dạng Mộ Thiên Thanh hoàn toàn giống một cô gái háo sắc, cô ghét bị người đàn ông này dắt đi, giống như anh là đấng Cừ Thế của cô.

Cô căm ghét cảm giác như thế, cô không muốn cuộc sống của cô bị một người kềm chế như vậy, cô cũng không muốn có bất kỳ quan hệ nào với anh.

Khóe miệng Lãnh Tinh Hàn đột nhiên cong lên, ngoài dự đoán nói: "Hả? Nếu như. Cô hy vọng như vậy, tôi không ngại!"

Mộ Thiên Thanh hơi ngạc nhiên, sau đó cắn răng nói: "Lãnh Tinh Hàn, chúng ta không phải là người có cuộc sống giống nhau, nếu anh lấy tôi làm món đồ chơi tiêu khiển cuộc sống của anh, thật xin lỗi. Tôi rất bận, không có rảnh! Cũng mời giờ cao đánh khẽ bỏ qua cho tôi."

"Tôi có đối với cô như vậy sao?" Lãnh Tinh Hàn lạnh nhạt hỏi, trong âm thanh lại chứa đựng trêu chọc.

"." Mộ Thiên Thanh nhấp môi dưới, âm thầm hít một hơi, sau đó gian nan mở miệng, vừa gật đầu vừa cười cứng nhắc nói: "Đúng là không có như thế nào. Anh chỉ đang giúp tôi. Vậy có thể xin Lãnh đại Tổng Giám đốc giúp tôi một lần. Cách tôi xa xa. được hay không"

"Thế nào? Sợ Thượng Quan Mộc hiểu lầm?"

"Đúng vậy!" Mộ Thiên Thanh cảm giác mình sắp nổ tung, cô nắm thật chặt tay, cô hết sức đè nén kích động mình muốn ra quyền, cô đánh không lại anh, cô không muốn lãng phí thời gian ở trên thân người đàn ông này.

Đối với câu trả lời của cô, con ngươi Lãnh Tinh Hàn tối sầm, dần dần tĩnh mạch không thấy đáy, dường như muốn cắn nuốt toàn bộ bóng tối, vẻ mặt anh lạnh lùng, ngay cả giọng nói cũng lạnh lùng, "Cô thích anh ta?"

"Mắc mớ gì tới anh!" Mộ Thiên Thanh lạnh lùng quẳng xuống một câu nói, cô không muốn hơn nửa đêm tranh luận vấn đề này với anh, cô và anh thật không quen, không quen!

Mộ Thiên Thanh hung hăng trợn mắt nhìn Lãnh Tinh Hàn một cái, lạnh lùng xoay người muốn đi khỏi.

Đột nhiên, cánh tay bị bắt chặt, theo phản xạ Mộ Thiên Thanh vùng tay quét trở về, Lãnh Tinh Hàn buông lỏng né tránh, cùng lúc đó, truyền đến tiếng vang nhỏ "Leng keng", có vật gì đó rơi xuống đất.

Đang lúc Mộ Thiên Thanh chưa kịp phản ứng, Lãnh Tinh Hàn buông lỏng tay, khom người nhặt vật gì đó rơi trên mặt đất, mà bởi vì anh đột nhiên buông tay lui hai bước, Mộ Thiên Thanh đứng tại chỗ, ánh mắt nhìn theo vật anh nhặt lên.

Đèn đường chiếu rọi trên mặt đất, là một sợi dây chuyền treo lưng lửng hình mặt trời, rất nhỏ, nhưng hết sức tinh xảo!

Thân thể Mộ Thiên Thanh giống như bị điện giật, đột nhiên quên mất phản ứng, ánh mắt cô theo động tác của Lãnh Tinh Hàn chậm rãi nhấc đồ lên, cuối cùng, dừng ở trên mặt Lãnh Tinh Hàn.

Lãnh Tinh Hàn cảm nhận được Mộ Thiên Thanh khác thường, anh khẽ nâng lên con ngươi sắc bén nhìn về phía cô, ánh mắt trở nên thâm thúy.

Trong mắt Mộ Thiên Thanh vô cùng mong đợi, thậm chí, trong nháy mắt, hốc mắt cô trở nên ửng đỏ, trong đôi mắt xuất hiện một tầng hơi nước thật mỏng.

Cô lẳng lặng nhìn chăm chăm Lãnh Tinh Hàn, run rẩy hỏi: "Là anh! Là anh. Có phải là anh không? !"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cưng Chịu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 48: Bi Thương Gào Thét

Lãnh Tinh Hàn rũ mắt khẽ nhìn vật trong tay, sau đó nhìn về phía Mộ Thiên Thanh đã trở nên rất kích động, tùy ý đem đồ vật bỏ vào trong túi, lạnh nhạt nói: "Phải thì sao? Không phải. Thì sao?"

Câu trả lời nước đôi khiến cho thân thể Mộ Thiên Thanh càng thêm run rẩy, cô mím chặt môi, hốc mắt dần dần đỏ thắm, cô cắn răng thật chặt, nhìn chăm chăm Lãnh Tinh Hàn, trong con ngươi chứa đựng tức giận và cảm xúc phức tạp, một lúc lâu, cô run rẩy nói: "Tại sao? Tại sao anh trở lại không tìm em? Tại sao anh tìm được em mà không nói với em? Còn muốn trêu chọc em hết lần này đến lần khác."

Lãnh Tinh Hàn cau mày nhìn Mộ Thiên Thanh có chút sụp đổ, dường như nhiều lần đối mặt, cho dù bị trúng thuốc, cô cũng giống như con mèo hoang nhỏ, lúc này cô. làm cho anh có chút không thích nghi.

Mộ Thiên Thanh khẽ quay mặt đi, trong lúc quay mặt, nước mắt trong hốc mắt tràn ra, theo gương mặt chảy xuống đến môi, dường như đau đớn khổ sở chất đầy lòng của cô.

Mười mấy năm rồi, thì ra. Chỉ có một mình cô còn ngây ngốc xem trò đùa khi còn bé là thật, cho dù đã trải qua rất lâu, cô vẫn chờ mặt trời nhỏ của cô.

Lòng ngón tay có chút thô của Lãnh Tinh Hàn đặt lên mặt của Mộ Thiên Thanh, âm thầm nghĩ ngợi có nên nói cho cô biết hay không, Ứng đã ra đi rồi, cũng không về được nữa.

"Chát" một tiếng, Mộ Thiên Thanh hung hăng đánh tay Lãnh Tinh Hàn, con ngươi rung rung tức giận nhìn anh, hét lớn: "Nếu như không muốn tìm em, cũng đừng tới trêu chọc em, em cũng không phải là Mặt trời của anh, anh cũng không phải là mặt trời nhỏ của em."

Gào xong, Mộ Thiên Thanh cắn chặt môi, sau đó cứng ngắc xoay người, sai bước đi vào bên trong chung cư.

Lãnh Tinh Hàn nhìn bóng lưng bi thương của cô, trong lòng hơi hỗn loạn, anh âm thầm cau mày, cũng không có đề ý quá nhiều.

"Tôi vốn cũng không phải là mặt trời nhỏ của cô, cô cũng không phải là Mặt trời của tôi." Lời lầm bầm tràn ra môi mỏng Lãnh Tinh Hàn, lộ ra một chút mất mát ngay cả chính anh cũng không biết, anh nhìn bóng dáng dần dần biến mất trong bóng tối, khe khẽ thở dài, sau đó xoay người đi khỏi.

Ngồi trên xe, trên khuôn mặt lạnh lùng của Lãnh Tinh Hàn lộ ra vẻ vô cùng suy nghĩ, con ngươi sắc bén nhìn cánh cửa ra vào chung cư, ánh mắt dần dần hép lại.

Có phải. anh quan tâm cô quá mức hay không?

Ý nghĩ như vậy khiến cho Lãnh Tinh Hàn nhíu mày, huyết thái dương khẽ động, một hơi thở lạnh lẽo tràn ngập bên trong xe.

"Tình" một tiếng, điện thoại trên xe vang lên, Lãnh Tinh Hàn tiện tay nhấn nút trả lời.

"Lão đại, Long Cửu và lão quỷ đánh nhau!" Trong điện thoại, truyền đến giọng nói hơi lười biếng của Hình Thiên, nghe được ra, anh ta cảm giác có chút há hê, "Tôi nghĩ. chẳng mấy chốc Lão quỷ sẽ liên lạc chúng ta !"

Lãnh Tinh Hàn lạnh lùng nói: "Tăng giá tiền lên ba lần!"

"À?" Nhất thời Hình Thiên chưa kịp phản ứng.

Ánh mắt Lãnh Tinh Hàn vẫn nhìn cửa ra vào chung cư yên tĩnh tối đen không có một bóng người, lạnh lùng nói: "Tôi không thích người có lòng tham quá lớn!"

Một câu nói, Hình Thiên hiểu được, nở nụ cười hắc hắc, sau đó hơi cười nhạo hỏi: "Lão đại, anh. Ở đâu?"

Lãnh Tinh Hàn thu hồi ánh mắt, lạnh nhạt nói: "Bảo bọn Tiểu Ngũ trông nom người phía dưới chặt một chút, tạm thời tôi không muốn đối đầu với Thượng Quan Mộc."

Nói xong, Lãnh Tinh Hàn liền cúp điện thoại, đúng lúc này, điện thoại di động lại reo, anh nhìn số điện thoại gọi tới khẽ cau mày, nhận điện thoại, nhưng bên trong một lúc lâu không có người nói chuyện, anh cũng không nói gì lạnh lùng cúp điện thoại.

Điện thoại mới vừa cắt đứt lại vang lên, anh cũng không nhìn bất máy.

"Hàn." Trong điện thoại truyền đến giọng nói quyến rũ mang theo hòn sỏi, lộ ra một chút thương cảm.

Chương 50: Không Ai Có Thể!

Cảm xúc bi thương không phải là điều quan trọng, khi mặt trời mọc lên đằng Đông, Mộ Thiên Thanh chia hai cặp mắt quàng thâm đến cục cảnh sát, nhất thời đưa tới một đồng người suy đoán.

"Tại sao. nhìn Thiên Thanh mệt mỏi như vậy?" KiLi bung trà ngon mới vừa pha hỏi Hà Tuấn.

Hà Tuấn đang xem báo cáo hành động tối ngày hôm qua, khẽ liếc mắt nhìn Mộ Thiên Thanh, hậm hực nói: "Có lẽ tối hôm qua rất mệt mỏi a!"

Tối ngày hôm qua, người cả tổ càn quét xong phố Phong Hoa trở lại, sếp Mộc liền mang Thiên Thanh đi, chuyện bát quái của sếp, anh ta cũng không dám nói cho KiLi, không chừng trở về còn bị làm khó dễ cũng không biết.

Mộ Thiên Thanh cầm cái ly đi ra phòng giải khát pha coffee, cách cái bàn của KiLi, phía trên vừa đứng trưng bày một quyển tạp chí mới nhất, tựa đề bắt mắt, bóng lưng cao ngạo chiếm cứ cả trang bìa tạp chí.

Không nhận được, Mộ Thiên Thanh dừng bước, cầm cái ly kinh ngạc đứng ở nơi đó, nhìn bóng lưng Lãnh Tinh Hàn phía trên, trong lòng thoáng qua chua xót.

Thì ra, cũng cố tâm tình trong một đêm, vào lúc này nhìn thấy lại không chịu nổi một kích.

Âm thầm cười cười tự giễu, ngay cả KiLi gọi cô, Mộ Thiên Thanh cũng không có nghe được, chỉ im lặng xoay người đi tới phòng giải khát, để lại một bóng dáng bi thương cho mọi người, mọi người nhìn nhau.

Mộ Thiên Thanh mới vừa đến phòng giải khát, đã thấy Thượng Quan Mộc đang pha trà, cô nặn ra nụ cười không tính là khó coi, chào hỏi, "Chào buổi sáng, sếp Mộc!"

Trên khuôn mặt nghiêm nghị của Thượng Quan Mộc chứa đựng lo lắng, hỏi: "Tối hôm qua ngủ không ngon?"

Mộ Thiên Thanh gật đầu một cái.

Thượng Quan Mộc cau mày, cho là cô còn đang nghĩ đến chuyện mấy tám hình, "Thân là một cảnh sát, phải có dũng khí đối mặt với mấy chuyện như thế, không ít người ngày ngày chờ bêu xấu chúng ta."

"Em biết rồi!" Mộ Thiên Thanh mím môi, khẽ rừ tầm mắt, "Thượng Quan, thật xin lỗi!"

Thượng Quan Mộc giương môi cười yếu ớt, nhìn Mộ Thiên Thanh giống như một đứa bé làm sai chuyện, tâm tình không khỏi tốt hơn rất nhiều, "Mấy ngày nữa kỷ niệm ngày thành lập trường, có muốn cùng nhau trở về xem một chút hay không?"

Mộ Thiên Thanh ngẩng đầu, hơi trầm ngâm, cười gật đầu nói: "Tốt!"

Thượng Quan Mộc vốn tưởng rằng cô sẽ từ chối, nhưng không có nghĩ đến cô trả lời sáng khoái như vậy, nụ cười nơi khóe miệng dần dần in sâu vào đáy mắt, "Anh đi làm việc trước!"

"Ừm!" Mộ Thiên Thanh nhìn Thượng Quan Mộc đi khỏi, mới đi pha coffee, cô nhìn chất lỏng màu đục, trong lòng nặng nề không nói ra được.

Có lẽ. Thật sự nên hoàn toàn buông tha tất cả, bắt đầu lại.

Hành động càn quét chinh đồn Khu Bắc làm cho cả Khu Nam cũng rơi vào trong bận rộn, nhất là tổ hành động, liên tục mấy ngày không ngừng mở đợt càn quét khiến người dựa vào bóng tối giao dịch sinh tồn kêu rên khắp nơi, càng làm cho kẻ nghiện không chỗ mua hàng, từng người một về mặt uể oải.

Trong hộp đêm MG, đám người Tiểu Ngũ uống rượu, mắng tổ tông mười tám đời của Thượng Quan Mộc, đang mắng tung búng, cửa phòng bị đẩy ra, nhất thời, mấy người cảm như hén, nhìn người tới cung kính chào hỏi, "Lão đại! Anh Thiên!"

Lãnh Tinh Hàn lạnh nhạt ngồi xuống, thuận tay rút ra điều thuốc, cái bật lửa bằng thép phát ra "Keng" một tiếng, ngọn lửa mong manh đốt cháy điều thuốc, tất cả động tác nước chảy mây trôi, lộ ra lạnh nhạt và cuồng dã, rất khó tưởng tượng, một người có thể đem hai loại tính cách cực đoan dung hợp nhau nhưng không có chút nào làm cho người ta cảm thấy kì lạ.

Tiểu Ngũ vội vàng rót rượu cho Lãnh Tinh Hàn và Hình Thiên, sau đó liền bắt đầu oán trách, "Lão đại, tiếp tục như vậy không được ah..., thủ đoạn Thượng Quan Mộc quá mức bén nhọn, Mộ Thiên Thanh đó lại để mắt tới địa bàn của Dạ Ưng."

Nói xong, Tiểu Ngũ len lén liếc nhìn Lãnh Tĩnh Hàn, chuyện của lão đại và Mộ Thiên Thanh anh ta không phải không biết, nhưng phía dưới còn rất nhiều người chờ ăn com

Lãnh Tĩnh Hàn lạnh nhạt hít một hơi thuốc, phun ra vòng khói, khi làn khói mù màu xám trắng lan ra trước gương mặt góc cạnh rõ ràng, lộ ra một cổ thần bí lãnh tuyệt, chỉ nghe anh lạnh lùng nói: "Không ai có thể ngăn cản bước chân của tôi !"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Chịu Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.